

การศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิด
ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30

ปริญญาณพนธ์
ของ
ไพศาล กมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548

การศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิด
ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30

บทคัดย่อ
ของ
ไพศาล กมล

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2548

๒ ๖๖๖๖ ๖.๖

ไพศาล กมล. (2548). การศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล, อาจารย์ชงชาติ พุเจริญ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ปี พ.ศ. 2546 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ที่ร่วมแข่งขัน จำนวน 180 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำแนกเป็นนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรกจำนวน 132 คน และนักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คนสุดท้าย จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามภูมิหลังนักกีฬาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก

1.1 นักกีฬาแบดมินตัน

ด้านข้อมูลทั่วไป

นักกีฬาแบดมินตัน พบว่านักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขัน ร้อยละ 24.24 และนักกีฬาหญิง ร้อยละ 15.15 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก และส่วนสูงของนักกีฬาชาย ร้อยละ 20.25 ปี 59.09 กิโลกรัม และ 170.00 เซนติเมตร ตามลำดับค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก และส่วนสูงของนักกีฬาหญิง ร้อยละ 20.59 ปี 50.73 กิโลกรัม และ 159.58 เซนติเมตร ตามลำดับส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 2 และครอบครัวมีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วม

ด้านการศึกษา

นักกีฬาส่วนใหญ่ศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ การศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา มารดาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ด้านเศรษฐกิจ

บิดา มารดาของนักกีฬาประกอบอาชีพพนักงานบริษัท ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 – 45,000 บาท นักกีฬามีค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม และมีรายได้จากการแข่งขันกีฬาอยู่ที่ระดับ 5,000 – 10,000 บาทต่อปี

ด้านกีฬา

นักกีฬาส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุน และแรงจูงใจในการเล่นกีฬามาจากบิดา เริ่มเล่นกีฬาดังแต่ระดับประถมศึกษา ก่อนการแข่งขันครั้งนี้ได้ฝึกซ้อมสม่ำเสมอ และฝึกซ้อมตามตารางเป็นเวลา 3 เดือน สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 4 ชั่วโมง

1.2 นักกีฬาเทเบิลเทนนิส

ด้านข้อมูลทั่วไป

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส พบว่านักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขัน ร้อยละ 24.24 และ นักกีฬาหญิง ร้อยละ 9.10 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาชาย ร้อยละ 21.10 ปี 58.50 กิโลกรัม และ 167.63 เซนติเมตร ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงของนักกีฬาหญิง ร้อยละ 20.77 ปี 51.59 กิโลกรัม และ 158.68 เซนติเมตร ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 3 และครอบครัวมีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วม

ด้านการศึกษา

นักกีฬาส่วนใหญ่ศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ การศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา มารดาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ด้านเศรษฐกิจ

บิดา มารดาของนักกีฬาประกอบอาชีพพนักงานบริษัท ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือน 30,000 – 40,000 บาท นักกีฬามีค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม และมีรายได้จากการแข่งขัน กีฬาอยู่ที่ระดับ 5,000 – 10,000 บาทต่อปี

ด้านกีฬา

นักกีฬาส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุน และแรงจูงใจในการเล่นกีฬามาจากบิดา เริ่มเล่นกีฬาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ก่อนการแข่งขันครั้งนี้ได้ฝึกซ้อมสม่ำเสมอ ฝึกซ้อมตาม ตาราง และเพิ่มตารางการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน สัปดาห์ละ 3 วันๆ ละ 4 ชั่วโมง

1.3 นักกีฬาเทนนิส

ด้านข้อมูลทั่วไป

นักกีฬาเทนนิส พบว่านักกีฬาชายที่เข้าร่วมแข่งขัน ร้อยละ 15.15 และ นักกีฬาหญิง ร้อยละ 12.12 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาชาย ร้อยละ 21.40 ปี 60.92 กิโลกรัม และ 171.40 เซนติเมตรตามลำดับ ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาหญิง ร้อยละ 20.95 ปี 53.94 กิโลกรัม และ 160.47 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนโต และครอบครัวมีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วม

ด้านการศึกษา

นักกีฬาส่วนใหญ่ศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 คณะศึกษาศาสตร์ การศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา มารดาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ด้านเศรษฐกิจ

บิดา มารดาของนักกีฬาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท ครอบครัวมี รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 35,000 – 45,000 บาท นักกีฬามีค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม 5,000 – 10,000 บาทต่อปี และมีรายได้จากการแข่งขันกีฬาอยู่ที่ระดับ 10,000 – 20,000 บาทต่อปี

ด้านกีฬา

นักกีฬาส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนในการเล่นกีฬามาจากบิดา ได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากนักกีฬาที่ตนชอบ เริ่มเล่นกีฬาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา ก่อนการแข่งขันครั้งนี้ ได้ฝึกซ้อมสม่ำเสมอ และเพิ่มตารางการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน สัปดาห์ละ 4 วันๆ 6 ชั่วโมง

2. นักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบ 8 คน

2.1 นักกีฬาแบดมินตัน

ด้านข้อมูลทั่วไป

นักกีฬาชายที่เข้าร่วมแข่งขัน ร้อยละ 16.67 และนักกีฬาสตรี ร้อยละ 16.67 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาชาย ร้อยละ 20.50 ปี 58.50 กิโลกรัม และ 170.75 เซนติเมตร ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงของนักกีฬาสตรี ร้อยละ 19.25 ปี 50.00 กิโลกรัม และ 161.38 เซนติเมตร ตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 2 ของครอบครัว ครอบครัวมีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วม

ด้านการศึกษา

นักกีฬาส่วนใหญ่ศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์ และคณะบริหารการจัดการ การศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา มารดาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ด้านเศรษฐกิจ

บิดา ประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ และอาชีพส่วนตัว มารดาประกอบอาชีพ รับราชการ อาชีพส่วนตัว รัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัท ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 – 30,000 บาท นักกีฬามีค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม 10,000 – 20,000 บาทต่อปี และมีรายได้จากการแข่งขันกีฬามากกว่า 20,000 บาทต่อปี

ด้านกีฬา

นักกีฬาส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุน และแรงจูงใจในการเล่นกีฬามาจากบิดา และครูพลศึกษา เริ่มเล่นกีฬาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา ก่อนการแข่งขันครั้งนี้ได้ฝึกซ้อมสม่ำเสมอ และเพิ่มตารางการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน สัปดาห์ละ 4 วันๆ 5 ชั่วโมง

2.2 นักกีฬาเทเบิลเทนนิส

ด้านข้อมูลทั่วไป

นักกีฬาชายที่เข้าร่วมแข่งขัน ร้อยละ 16.67 และนักกีฬาสตรี ร้อยละ 16.67 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาชาย ร้อยละ 22.50 ปี 58.50 กิโลกรัม และ 168.00 เซนติเมตร ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงของนักกีฬาสตรี ร้อยละ 19.37 ปี 51.75 กิโลกรัม และ 159.13 เซนติเมตรตามลำดับ เป็นบุตรคนโต ครอบครัวมีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วม

ด้านการศึกษา

นักกีฬาส่วนใหญ่ศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 คณะนิเทศศาสตร์ การศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา มารดาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ด้านเศรษฐกิจ

บิดา ประกอบอาชีพรับราชการ และอาชีพส่วนตัว มารดาประกอบอาชีพ พนักงานบริษัท และรัฐวิสาหกิจ รอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 – 65,000 บาท นักกีฬามีค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมมากกว่า 20,000 บาทต่อปี และมีรายได้จากการแข่งขันกีฬามากกว่า 20,000 บาทต่อปี

ด้านกีฬา

นักกีฬาส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนในการเล่นกีฬามาจากบิดา ได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากครูพลศึกษา เริ่มเล่นกีฬาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษา ก่อนการแข่งขันครั้งนี้ได้ฝึกซ้อมสม่ำเสมอ และเพิ่มตารางการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน สัปดาห์ละ 4 วันๆละ 5 ชั่วโมง

2.3 นักกีฬาเทนนิส

ด้านข้อมูลทั่วไป

พบว่านักกีฬาชายที่เข้าร่วมแข่งขัน ร้อยละ 16.67 และนักกีฬาหญิง ร้อยละ 16.67 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาชาย ร้อยละ 23.50 ปี 58.75 กิโลกรัม และ 169.88 เซนติเมตร ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงของนักกีฬาหญิง ร้อยละ 21.63 ปี 52.62 กิโลกรัม และ 161.75 เซนติเมตรตามลำดับ ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนโต และครอบครัวมีลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วม

ด้านการศึกษา

นักกีฬาส่วนใหญ่ศึกษาในระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 คณะนิเทศศาสตร์ และ คณะบริหารการจัดการ การศึกษาชั้นสูงสุดของบิดาอยู่ในระดับปริญญาโท การศึกษาชั้นสูงสุดของมารดาอยู่ในระดับปริญญาตรี

ด้านเศรษฐกิจ

บิดาประกอบอาชีพรับราชการ มารดาประกอบอาชีพพนักงานบริษัท ครอบครัวมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 – 30,000 บาท นักกีฬามีค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมอยู่ที่ระดับ 10,000 - 20,000 บาทต่อปี และมีรายได้จากการแข่งขันกีฬามากกว่า 20,000 บาทต่อปี

ด้านกีฬา

นักกีฬาส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนในการเล่นกีฬามาจากบิดา ได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากนักกีฬาที่ตนชอบ เริ่มเล่นกีฬาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ก่อนการแข่งขันครั้งนี้ได้ฝึกซ้อมสม่ำเสมอ และเพิ่มตารางการฝึกซ้อมเป็นเวลา 5 เดือน สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 6 ชั่วโมง

A STUDY OF RACKET ATHLETE'S BACKGROUND IN THE 30th
THAILAND UNIVERSITY SPORT COMPETITION

AN ABSTRACT
BY
PAISAN KAMON

Present in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2005

Paisan Kamon. (2005). *A Study of Racket Athlete's Background in the 30th Thailand University Sport Competition*. Master thesis. M.Ed.(Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assist. Prof. Jiamsak Panitchaikul. Mr. Thongchat Poogharoen.

This study aimed to investigate racket athlete's background in the 30th Thailand University Sport Competition in [2003]. The subjects comprised of 180 players on badminton, table tennis, and tennis. They were divided into 132 players who could not pass round 1 and 48 players who passed final round of 8 players. Questionnaire was administered and then data were analyzed by percentage and mean.

The results revealed that :

1. Athletes that had not passed in the first round.

1.1 Badminton Athletes

General Information

Badminton athletes were found that male athletes joined the sports competition at 24.24% and female athletes at 15.15%. Means of age, weight and height were of male athletes at 20.25 years old, 59.09 kilograms and 170.00 centimeters by following respectively means of age, weight and height of female athletes at 20.59 years old, 50.73 kilograms and 159.58 centimeters by respectively. Almost of those were second children of family which had training characteristics for cooperated training.

Education

Athletes in education part on degree education level 3, Faculty of Education, highest education of Parents was at Degree level.

Economics

Parents of athletes have been employee in company, average family's income a month on 20,000 - 45,000 baht. Athletes had expenditure in training and had income from sports competition during 5,000 – 10,000 a year.

Sports

Almost athletes were encouraged and motivated in sporting from parents and family. To begin sports since primary school. Before this competition has been trained continuously and trained as schedule for 3 months, by 4 days a week and in each day of 4 hours.

1.2 Table Tennis Athletes

General Information

Table Tennis athletes were found that male athletes joined the sports competition at 24.24% and female athletes at 9.10%. Means of age, weight and height were of male athletes at 21.10 years old, 58.50 kilograms and 167.63 centimeters by following respectively means of age, weight and height of female athletes at 20.77 years old, 51.59 kilograms and 158.68 centimeters by respectively. Almost of those were third children of family which had training characteristics for cooperated treating.

Education

Athletes in education part on degree education level 3, Faculty of Education, highest education of Parents was at Degree level.

Economics

Parents of athletes have been employee in company, average family's income a month on 30,000 -40,000 baht. Athletes had expenditure in training and got income from sports competition during 5,000 – 10,000 a year.

Sports

Almost athletes were encouraged and motivated in sporting from parent. To begins sports since primary school. Before this competition has been trained continuously and trained as schedule and additional training program for 4 months, by 3 days a week and in each day of 4 hours.

1.3 Tennis Athletes

General Information

Tennis athletes were found that male athletes joined the sports competition at 15.15% and female athletes at 12.12%. Means of age, weight and height were of male athletes at 21.40 years old, 60.92 kilograms and 171.40 centimeters by following respectively means of age, weight and height of female athletes at 20.95 years old, 53.94 kilograms and 160.47 centimeters by respectively. Almost of those were first children of family which had training characteristics for cooperated treating.

Education

Athletes in education part on degree education level 2, Faculty of Education, highest education of Parents was at Degree level.

Economics

Parents of athletes have been employee in company, average family's income a month on 35,000 -45,000 baht. Athletes had expenditure in training about 5,000-10,000 baht and got income from sports competition during 10,000 – 20,000 a year.

Sports

Almost athletes were encouraged from father, motivated in sporting from favorites athletes. To begins sports since secondary school. Before this competition has been trained continuously and trained as schedule and additional training program for 4 months, by 4 days a week and in each day of 6 hours.

2. Athletes passed in the 8 people's last round

2.1 Badminton

General Information

Badminton athletes were found that male athletes joined the sports competition at 16.67% and female athletes at 16.67%. Means of age, weight and height were of male athletes at 20.50 years old, 58.50 kilograms and 170.75 centimeters by following respectively means of age, weight and height of female athletes at 19.25 years old, 50.00 kilograms and 161.38 centimeters by respectively. Almost of those were second children of family which had training characteristics for cooperated treating.

Education

Athletes in education part on degree education level 3, Faculty of Information and Management, highest education of Parents was at Degree level.

Economics

Father of athletes has been semi-servants and owner business and mother of athletes has been servants, owner business, semi-servants and employee in company. Average family's income was a month on 20,000 -30,000 baht. Athletes had expenditure in training about 10,000-20,000 baht and got income from sports competition over 20,000 a year.

Sports

Almost athletes were encouraged, motivated in sporting from father and physical teacher. To begins sports since secondary school. Before this competition has been trained continuously and trained as schedule and additional training program for 4 months, by 4 days a week and in each day of 5 hours.

2.2 Table Tennis Athletes

General Information

Table tennis athletes were found that male athletes joined the sports competition at 16.67% and female athletes at 16.67%. Means of age, weight and height were of male athletes at 22.50 years old, 58.50 kilograms and 168.00 centimeters by following respectively means of age, weight and height of female athletes at 19.37 years old, 51.75 kilograms and 159.13 centimeters by respectively. By those were second children of family which have been training characteristics likely to be cooperated treating.

Education

Athletes in education part on degree education level 2, Faculty of Information, highest education of Parents was at Degree level.

Economics

Father of athletes has been servants and owner business and mother of athletes has been employee in company and semi-servants. Average family's income was a month on 20,000 -65,000 baht. Athletes had expenditure in training over 20,000 baht a year and got income from sports competition over 20,000 a year.

Sports

Almost athletes were encouraged sporting from father and motivated from physical teacher. To begins sports since secondary school. Before this competition has been trained continuously and trained as schedule and additional training program for 4 months, by 4 days a week and in each day of 5 hours.

2.3 Tennis Athletes

General Information

Table tennis athletes were found that male athletes joined the sports competition at 16.67% and female athletes at 16.67%. Means of age, weight and height were of male athletes at 23.50 years old, 58.75 kilograms and 169.88 centimeters by respectively that means of age, weight and height of female athletes at 21.63 years old, 52.62 kilograms and 161.75 centimeters by respectively. Almost of those were second children of family which have been training characteristics as cooperated treating.

Education

Athletes in education part on degree education level 3, Faculty of Information and Management. There were father's highest educational level at Master Degree level and mother at Degree level.

Economics

Father of athletes has been servants and mother of athletes has been employee in that average family's income was a month on 20,000 -30,000 baht. An athlete had expenditure in training during 10,000- 20,000 baht a year and gets income from sports competition over 20,000 a year.

Sports

Almost athletes were encouraged sporting from father and motivated it from favorites athletes. To begins sports since secondary school. Before this competition has been trained continuously and trained as schedule and additional training program for 5 months, by 5 days a week and in each day of 6 hours.

ปริญญานิพนธ์

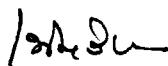
เรื่อง

การศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเกต
ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30

ของ

นายไพศาล กมล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

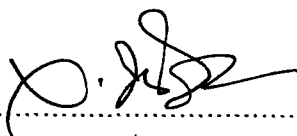

.....บัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

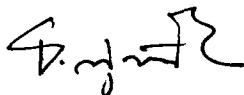
วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2548

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

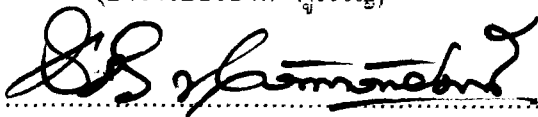
.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

.....กรรมการ

(อาจารย์ธงชาติ พู่เจริญ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะการได้รับความอนุเคราะห์ และความเมตตา กรุณาเป็นอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ธงชาติ พูเจริญ ที่คอยช่วยเหลือเอาใจใส่ ให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนการตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆ อย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงชัย เจริญทรัพย์มณี กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้อนุเคราะห์ให้คำแนะนำ คำปรึกษา และตรวจสอบแก้ไขปริญญานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยทุกท่าน และมหาวิทยาลัย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาทุกคน ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เป็นอย่างดี

สุดท้ายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสุณัย กมล คุณแม่โพธิ์ กมล ด้วยความทราบซึ่ง ที่ท่านได้อบรมเลี้ยงดูมาเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณพี่ชนะ กมล พี่ถนอม กมล และพี่น้องทุกคน ที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนในทุกๆด้านเสมอมา จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

ไพศาล กมล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ประวัติความเป็นมาของกีฬาที่ใช้แรกเกิด.....	7
กีฬาเบดมินตัน.....	7
กีฬาเทเบิลเทนนิส.....	15
กีฬาเทนนิส.....	26
ความหมายที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังของนักกีฬา	
ประเภทที่ใช้แรกเกิด.....	32
องค์ประกอบต่างๆ ที่มีผลต่อความสามารถและความสำเร็จ	
ของนักกีฬา.....	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	38
งานวิจัยในประเทศ.....	40
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	44
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	44
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46

สารบัญต่อ

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	110
บทย่อ.....	110
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	110
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง.....	110
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	110
สรุปผลการวิจัย.....	110
อภิปรายผล.....	124
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	129
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้.....	129
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	129
บรรณานุกรม.....	130
ภาคผนวก.....	134
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม.....	135
ภาคผนวก ข. ตารางแสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	
ของแบบสอบถาม.....	141
ภาคผนวก ค. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	143
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	144

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ประเภทกีฬา และจำนวนนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงที่ใช้แรกเกิดในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	45
2	จำนวน และร้อยละของข้อมูลสถาบันนักกีฬาที่ใช้แรกเกิด ประเภทบุคคลเดี่ยวที่แข่งขันไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	48
3	จำนวน และร้อยละของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬาและเพศของนักกีฬา (จำนวน 132 คน).....	50
4	จำนวนค่าเฉลี่ยของอายุ น้ำหนัก และส่วนสูงในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	51
5	จำนวน และค่าร้อยละของลำดับที่ในการเกิดในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	52
6	จำนวน และค่าร้อยละของสภาพการสมรสของบิดามารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา(จำนวน 132 คน).....	53
7	จำนวน และค่าร้อยละของบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบันในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	54
8	จำนวน และค่าร้อยละของการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	55
9	จำนวน และค่าร้อยละของระดับการศึกษาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	56

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

10	จำนวน และคำร้อยละของชั้นปีที่นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ที่กำลังศึกษา โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	57
11	จำนวน และคำร้อยละของคณะที่ศึกษาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	58
12	จำนวน และคำร้อยละของการศึกษาชั้นสูงสุดของบิดามารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	59
13	จำนวน และคำร้อยละของอาชีพของบิดาและมารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	60
14	จำนวน และคำร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาและมารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	61
15	จำนวน และคำร้อยละของค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา(จำนวน 132 คน).....	63
16	จำนวน และคำร้อยละของรายได้นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดย จำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	64
17	จำนวน และคำร้อยละของบุคคลในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนในการเล่นกีฬาในนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	65
18	จำนวน และคำร้อยละของการสนับสนุนของครอบครัวในการเล่นกีฬาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	66
19	จำนวน และคำร้อยละของช่วงเวลาในการเริ่มเล่นกีฬาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	68

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

20	จำนวน และคำร้อยละของประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาของนักกีฬาที่ใช้ เริ่มเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	69
21	จำนวน และคำร้อยละของประเภทกีฬาที่บิดาและมารดาถนัดมากที่สุดในกลุ่ม นักกีฬาที่ใช้เริ่มเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	70
22	จำนวน และคำร้อยละของประสบการณ์ในด้านการกีฬาของบิดามารดาในกลุ่ม นักกีฬาที่ใช้เริ่มเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	71
23	จำนวน และคำร้อยละของความสนใจในการเล่นกีฬาของบิดามารดาของ นักกีฬาที่ใช้เริ่มเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง ประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	73
24	จำนวน และคำร้อยละของความสนใจในด้านการกีฬาของพี่ น้อง ของนักกีฬา ที่ใช้เริ่มเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	74
25	จำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจจากบุคคลที่กลุ่มนักกีฬาที่ใช้เริ่มเกิด ที่ไม่ผ่านรอบแรกได้รับในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	76
26	จำนวน และคำร้อยละของการใช้ระยะเวลาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่ใช้ เริ่มเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	77
27	จำนวน และคำร้อยละของวิธีการฝึกซ้อมเพิ่มเติมให้กับตนเองในกลุ่มนักกีฬา ที่ใช้เริ่มเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่ง ประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132).....	78
28	จำนวน และคำร้อยละของวิธีการฝึกซ้อมของกลุ่มนักกีฬาที่ใช้เริ่มเกิดที่ไม่ผ่าน รอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน).....	79

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

29	จำนวน และร้อยละข้อมูลสถาบันนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดประเภทบุคคลเดี่ยว ที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	80
30	จำนวน และร้อยละของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิด ที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬาและเพศของนักกีฬา (จำนวน 48 คน).....	81
31	จำนวนค่าเฉลี่ยของอายุ น้ำหนัก และส่วนสูงในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิด ที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	82
32	จำนวน และค่าร้อยละของลำดับที่ในการเกิดในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	83
33	จำนวน และค่าร้อยละของสถานภาพการสมรสของบิดามารดาในกลุ่มนักกีฬา ที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามกีฬา (จำนวน 48 คน).....	84
34	จำนวน และค่าร้อยละของบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบันในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้ แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	85
35	จำนวน และค่าร้อยละของการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดา มารดาในกลุ่มนักกีฬา ที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	86
36	จำนวน และค่าร้อยละของการศึกษาของนักกีฬาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	87
37	จำนวน และค่าร้อยละของชั้นปีที่นักกีฬาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิด ที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	88
38	จำนวน และค่าร้อยละของคณะที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ ที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	89

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

39	จำนวน และค่าร้อยละของการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดามารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	90
40	จำนวน และค่าร้อยละของอาชีพของบิดา มารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	91
41	จำนวน และค่าร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดามารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	92
42	จำนวน และค่าร้อยละของค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	93
43	จำนวน และค่าร้อยละของรายได้จากการแข่งขันของนักกีฬากีฬาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	94
44	จำนวน และค่าร้อยละของบุคคลในครอบครัวที่สนับสนุนในการเล่นกีฬาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	95
45	จำนวน และค่าร้อยละของการสนับสนุนของครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	96
46	จำนวน และค่าร้อยละของช่วงเวลาในการเริ่มเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	98
47	จำนวน และค่าร้อยละของประสบการณ์ในด้านการกีฬาของบิดามารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	99

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
48	จำนวน และคำร้อยละของประเภทกีฬาที่บิดา มารดา มีความถนัดในกลุ่มของ นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	100
49	จำนวน และคำร้อยละของประสบการณ์ในด้านการกีฬาของบิดา มารดา ของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	101
50	จำนวน และคำร้อยละของความสนใจในการเล่นกีฬาของบิดา มารดา ของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	103
51	จำนวน และคำร้อยละของความสนใจในด้านการกีฬาของพี่ น้องของนักกีฬา ที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	104
52	จำนวน และคำร้อยละของแรงจูงใจจากบุคคลในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ต ที่เข้ารอบ 8 คนได้รับ ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	106
53	จำนวน และคำร้อยละของการใช้ระยะเวลาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่ใช้ แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	107
54	จำนวน และคำร้อยละของวิธีการฝึกซ้อมเพิ่มเติมให้กับตนเองในกลุ่มนักกีฬา ที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามกีฬา (จำนวน 48 คน).....	108
55	จำนวน และคำร้อยละของวิธีการฝึกซ้อมของกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ต ที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน).....	109
56	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	141

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบัน กีฬา ได้เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย เป็นปรากฏการณ์ที่เด่นชัด และสำคัญยิ่งในทุกส่วนทุกระดับของสังคม หยั่งรากลึก เกี่ยวข้อง ผูกพัน และมีอิทธิพล ต่อพื้นฐานการดำรงชีวิตของสังคมมนุษย์ในด้านต่างๆ เช่น การศึกษา เศรษฐกิจ การเมือง สื่อมวลชน และอื่นๆ ของชายของกีฬามีความกว้างใหญ่ไพศาลมาก จนอาจกล่าวได้ว่า มนุษย์ทุกคนต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาไมทางใดก็ทางหนึ่งหรืออย่างน้อยก็ช่วงใด ช่วงหนึ่งของชีวิต

ความนิยมชมชอบในการกีฬา ตลอดจนความคลั่งไคล้หลงใหลในการกีฬา นับเป็น ปรากฏการณ์ที่เด่นชัดมากยิ่งขึ้นในกลุ่มคนหรือสังคมต่างๆ ทั่วโลก การลงทุนในการกีฬา ทั้งในเรื่องของเวลา เงิน และอื่นๆ จะเป็นตัวชี้ให้เห็นได้ในปัจจุบันว่ากีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ และมีความหมายมากเพียงใด ดังจะเห็นได้ว่าประชาชนจำนวนมากก็สละเวลา ช่วงหนึ่งในชีวิตประจำวันเพื่อกิจกรรมกีฬา บางคนใช้เวลาสัปดาห์ละ 1 – 2 ชั่วโมง เพื่อกิจกรรมกีฬา จำนวนผู้เล่นกีฬา ผู้ดูกีฬาเริ่มมากขึ้นจนต้องมีการสร้างสถานที่เล่นกีฬา และนั่งดูกีฬามากขึ้นเงินจำนวนมหาศาลได้ถูกจ่ายไปเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเล่นกีฬา ดูกีฬา ซื้อเครื่องใช้ไม้สอยเกี่ยวกับอุปกรณ์กีฬาและเครื่องแต่งกายทางการกีฬา นักกีฬาอาชีพชั้นนำของโลกมีรายได้จากการกีฬามากกว่านักธุรกิจ ข้าราชการ แพทย์ วิศวกร หรืออาชีพอื่นๆ นับเป็นจำนวนมากกว่าหลายเท่า ชาวกีฬาได้รับการเสนอเป็นประจำทุกวันทั้งทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ซึ่งนับวันจะทวีความสำคัญ เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและเนื้อหา ตลอดจนเวลา ในการนำเสนอข่าว ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาทั้งในแง่การจัดการแข่งขันกีฬาระดับต่างๆ และธุรกิจในแง่การผลิตวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกทางการกีฬา ธุรกิจก่อสร้าง สนามกีฬาเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับจำนวนเงินมากมายมหาศาล โครงการกีฬาต่างๆ ได้รับความสนใจจากรัฐบาลให้บรรจุเป็นโครงการสำคัญจัดอยู่ในระดับสูงมากกว่าโครงการอื่นๆ นอกจากนี้บ่อยครั้งที่กีฬายังถูกใช้เป็นเครื่องมือ ในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อย่างได้ผลด้วย และยังเทคโนโลยีมีความเจริญมากขึ้นเพียงใด การแพร่กระจายทางการกีฬา ก็จะมีมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ดังจะเห็นได้ว่ารายการกีฬาสำคัญๆ ได้รับการถ่ายทอดผ่านดาวเทียม ไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลกมากกว่ารายการอื่นๆ การแสดงออกทางการกีฬาได้ถูก หล่อหลอมเข้าไปในเรื่องที่ไม่ใช่กีฬา คำพูด คำศัพท์ในการกีฬาได้ถูกนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ภาพยนตร์ โทรทัศน์มีเรื่องเกี่ยวกับกีฬามากขึ้น ภาพยนตร์ชีวิตของนักกีฬาได้รับความสนใจ ทำรายได้มากมาย กีฬากลายเป็นวัฒนธรรมที่นิยมกันอย่างแพร่หลายทั่วโลก

ดังกล่าวมานี้จะเห็นได้ว่า กีฬาได้แทรกซึมเข้าไปเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งในทุก ๆ วงการทุกอาชีพ ทุกระดับ ทุกสังคม กลายเป็นข้อผูกมัดทางสังคม เป็นปรากฏการณ์ทางสังคม เป็นพลังทางสังคมอย่างมีศักยภาพ และกลายเป็นวัฒนธรรมที่ผสมผสานกลมกลืนกับชีวิตในสังคม

ซัชชัย โกมารทัต. (2536 :149 – 150) กล่าวว่าปัจจัยทางสังคม ถือเป็นส่วนหนึ่งในการที่จะเป็นตัวหล่อหลอม และมีอิทธิพลมากต่อพฤติกรรมของคนในสังคมนั้นๆ เราอาจกล่าวได้ว่า การที่นักกีฬาประสบผลสำเร็จในการเล่นมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับอิทธิพลทางสังคม เช่น ครอบครัว สภาพการเลี้ยงดู สภาพทางเศรษฐกิจ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนการขัดเกลาทางสังคมด้วยหรือส่วนหนึ่งเป็นเพราะกระบวนการการเรียนรู้ของคนคนนั้นเอง ซึ่งสภาพสังคมและสิ่งที่อยู่แวดล้อมกับตัวบุคคลหรือลักษณะภูมิหลังทางสังคมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมและความสำเร็จของบุคคลในสังคมปัจจุบันมนุษย์ได้ให้ความสนใจและความสำคัญในกีฬาอย่างมากมายจนกล่าวได้ว่า กีฬาได้กลายเป็นส่วนประกอบที่สำคัญยิ่งของสังคม กีฬา กับสังคมจึงเกี่ยวพันและผูกพันอย่างแยกไม่ออก ในการพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ โดยเฉพาะองค์ประกอบในด้านที่เป็นปัจจัยภายนอกซึ่งจะมีผลและอิทธิพลต่อความสำเร็จแต่ละบุคคลซึ่งได้แก่องค์ประกอบทางด้านสังคมและสิ่งที่อยู่แวดล้อมของตัวบุคคลนั้นเอง ดังนั้นการที่จะพัฒนาระดับความสามารถทางการกีฬานักกีฬาได้นั้น จะต้องมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางสังคมที่ผ่านมาของนักกีฬาเป็นส่วนประกอบด้วย

ภูมิหลังของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับสภาพทางภูมิศาสตร์ซึ่งเป็นถิ่นที่กำเนิด ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาในโรงเรียน ประสบการณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ ซึ่งภูมิหลังเหล่านี้ต่างก็มีผลต่อความสำเร็จในอาชีพของบุคคล จึงอาจกล่าวได้ว่า ภูมิหลังทางด้านต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่จะช่วยในการสนับสนุนในการพิจารณาและคาดคะเนว่า บุคคลนั้นๆจะประสบความสำเร็จตามต้องการหรือไม่มากน้อยเพียงใด

ประโยชน์หรือความสำคัญของเรื่อง ภูมิหลัง นั้นจุดเด่นก็คือ การนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้เป็นเกณฑ์หรือค้นหาจุดเด่นจุดบกพร่องของภูมิหลัง ซึ่งน่าจะมีผลต่อการเข้ามามีบทบาทของนักกีฬาในระดับสูงโดยกับนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิด โดยเฉพาะนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิสนั้น นักกีฬาของไทยหรือทวีปเอเชียสามารถพัฒนาฝีมือให้อยู่ในระดับสูงสุดได้ เพราะเป็นกีฬาที่ไม่ต้องใช้แรงปะทะหรือความสูงใหญ่ของร่างกายมากนัก ซึ่งทำให้ไม่เสียเปรียบนักกีฬาในทวีปอื่นๆ เช่น ยุโรป อเมริกาที่มีร่างกายสูงใหญ่และแข็งแรงกว่า ดังจะเห็นได้ว่า นักกีฬาเทเบิลเทนนิสหรือนักกีฬาแบดมินตันระดับแชมป์เปียนโลกส่วนใหญ่เป็นชาวเอเชีย ดังนั้นกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดนี้ นักกีฬาของไทยสามารถพัฒนาความสามารถไปสู่ระดับสูงสุดได้

ฉะนั้นการศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาเหล่านี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพของนักกีฬาได้เป็นอย่างดี เพราะการที่เราทราบภูมิหลังของนักกีฬาก็จะเป็นอีกช่องทางหนึ่ง ที่จะทำให้ผู้ฝึกสอนและบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและเข้าใจนักกีฬามากขึ้น เพราะนักกีฬาที่มีความสามารถสูงหรือเข้ามาสู่บทบาทนักกีฬาระดับสูงได้นั้น ไม่ได้เกิดจากการฝึกซ้อมแต่เพียงประการเดียว แต่ต้องอาศัยปัจจัยทางภูมิหลังทางสังคมเป็นตัวช่วยสนับสนุนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับประทุม ม่วงมี (2527 : 292) ได้กล่าวว่า อิทธิพลของภูมิหลังทางด้านสรีรวิทยา จิตวิทยา แรงจูงใจ สภาพแวดล้อม และผู้สนับสนุนเป็นสิ่งสำคัญต่อการเป็นนักกีฬาที่มีคุณภาพ เช่นเดียวกับ เกษม นครเขตต์ (2531 : 65 - 66) ได้กล่าวสอดคล้องกันว่า เรื่องของเศรษฐกิจและชาติกำเนิดเป็นสิ่งที่มียิทธิพลต่อความสามารถของนักกีฬา

พิพิธพร แก้วมุกดา; และคนอื่นๆ (2527 : 93) ได้ให้ความเห็นว่า นักกีฬาที่ดีนั้น ปัจจัยทางสังคมถือเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของนักกีฬา ปัจจัยทางสังคมต่างๆ ได้แก่ องค์ประกอบทางพันธุกรรม ลักษณะทางกาย ประสบการณ์วัยเด็ก ระยะเวลาของประสบการณ์ทางการกีฬา การเรียนรู้ทักษะ ระยะเวลาฝึก ความสนใจ แรงจูงใจ ส่วนประกอบทางวัฒนธรรม ครอบครัว และกลุ่มเพื่อน การแนะนำของผู้ฝึกสอนที่ดี ทีม และนักกีฬาที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพจน์ (2529 : 10) กล่าวถึงองค์ประกอบที่ทำให้ให้นักกีฬาคอนใดคนหนึ่งเป็นแชมป์เปียนนั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญแตกต่างกันไป ผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาแต่ละประเภทนั้นจะต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจ ความเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อมเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า การศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตนั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาในทุกระดับให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้ โดยเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัย เพราะนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ในระดับมหาวิทยาลัยนั้นถือว่ามีความสามารถอยู่ในระดับสูงของประเทศ ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยในแต่ละครั้งก็จะมีนักกีฬาในระดับทีมสโมสรหรือแม้กระทั่งระดับทีมชาติเข้าร่วมการแข่งขัน นักกีฬบางคนอยู่ในระดับชั้นนำของประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าเป็นกลุ่มนักกีฬาที่มีความสำคัญต่อการกีฬาของประเทศ จึงมีความสนใจที่จะศึกษานักกีฬาเหล่านี้ว่ามีภูมิหลังเป็นอย่างไร เพื่อจะได้ทราบและนำผลที่ได้นำมาปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาส่งเสริมนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 พ.ศ. 2546

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต คือ นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ในระดับมหาวิทยาลัย เพื่อนำข้อมูลภูมิหลังไปปรับปรุง และพัฒนานักกีฬาให้มีความสามารถมากขึ้น เป็นข้อมูลพื้นฐานในการแนะนำแก่ บิดา มารดา หรือญาติพี่น้องรวมทั้งตัวนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน จะก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านกีฬาของนักกีฬาเป็นประโยชน์ต่อ ครูพลศึกษา ผู้ฝึกสอน ในการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของนักกีฬาสำหรับหาแนวทางในการวางแผนพัฒนาความสามารถของนักกีฬาให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นข้อมูลสนับสนุนในการพิจารณาเลือกนักกีฬาเพื่อที่จะส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพและความสามารถทางด้านกีฬาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตและนักกีฬาประเภทอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตทั้งนักกีฬาชาย และนักกีฬาหญิง ซึ่งเข้าแข่งขันในประเภทบุคคลเดี่ยว ในการแข่งขันแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 พ.ศ. 2546 วันที่ 11 – 18 มกราคม 2546 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 312 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต มีทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ที่แข่งขันในประเภทบุคคลเดี่ยว ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 พ.ศ. 2546 ซึ่งไม่ผ่านการแข่งขันรอบแรก และผ่านเข้ารอบ 8 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 180 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ แบ่งเป็นดังนี้

1.1 นักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย คือ

- 1.1.1 นักกีฬาแบดมินตัน
- 1.1.2 นักกีฬาเทเบิลเทนนิส
- 1.1.3 นักกีฬาเทนนิส

1.2 รอบการแข่งขัน แบ่งเป็น

1.2.1 นักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก

1.2.2 นักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบ 8 คน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดในการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ภูมิหลัง หมายถึง ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นอยู่ดั้งเดิมและองค์ประกอบที่ทำให้เข้ามามีบทบาททางการกีฬาของนักกีฬาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น เพศ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ลำดับที่ในการเกิด สถานภาพการสมรส การศึกษา เศรษฐกิจ ครอบครัว การสนับสนุนในการเล่นกีฬา ประสบการณ์ทางการกีฬา การฝึกซ้อม ค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม รายได้จากการฝึกซ้อม และความสนใจในการเล่นกีฬา โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านข้อมูลทั่วไป หมายถึง เพศ อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ลำดับที่ในการเกิด สถานภาพการสมรสของบิดา มารดา ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว

1.2 ด้านการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของนักกีฬา และบิดา มารดา

1.3 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้ของบิดา มารดา รายจ่ายในการฝึกซ้อมของนักกีฬา และรายได้จากการแข่งขันของนักกีฬา

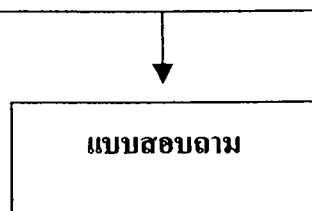
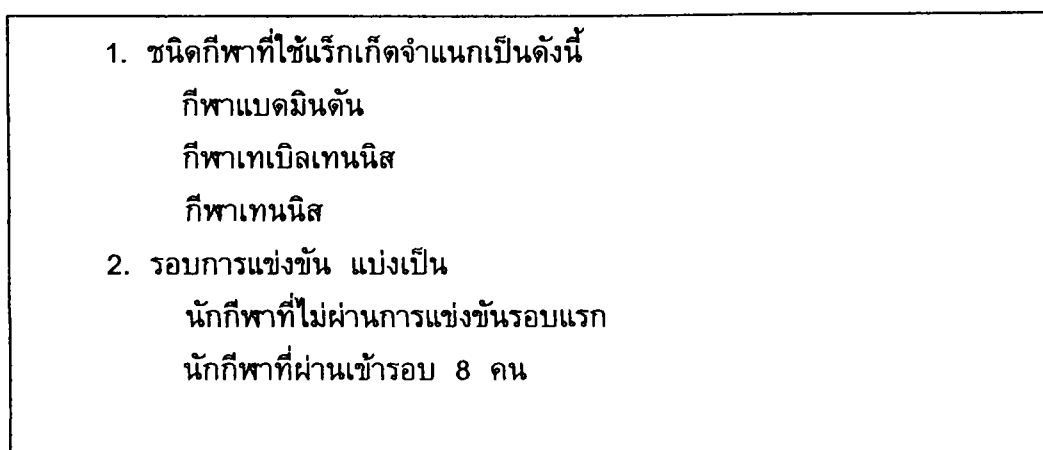
1.4 ด้านกีฬา หมายถึง การสนับสนุนในการเล่นกีฬา ประสบการณ์ทางการกีฬา ความสนใจกีฬา และการฝึกซ้อมกีฬา

2. นักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย

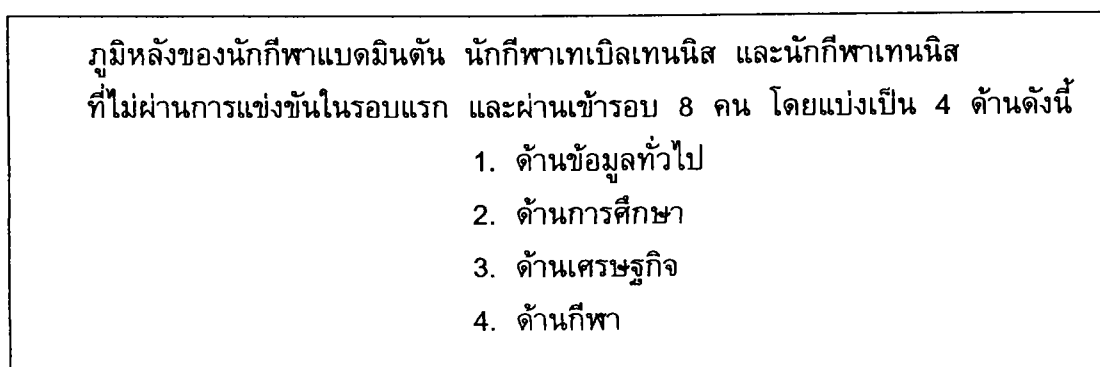
หมายถึง นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ที่เข้าร่วมการแข่งขันในนามตัวแทนที่มหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งลงทำการแข่งขันในประเภทบุคคลเดี่ยวในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ระหว่างวันที่ 11 – 18 มกราคม พ.ศ. 2546 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้เสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาของกีฬาที่ใช้แร็กเก็ต ประกอบด้วย
 - 1.1 กีฬาแบดมินตัน
 - 1.2 กีฬาเทเบิลเทนนิส
 - 1.3 กีฬาเทนนิส
2. ความหมายที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต
3. องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถและความสำเร็จของนักกีฬา
4. วิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในประเทศ

ประวัติความเป็นมาของกีฬาที่ใช้แร็กเก็ต

กีฬาแบดมินตัน

เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล. (2530 : บทนำ) กล่าวว่า แบดมินตัน (Badminton) เป็นกีฬาที่นิยมเล่นกันแพร่หลายมากทั่วโลกประเภทหนึ่งเชื่อกันว่าแบดมินตันได้เล่นกันมานานกว่าหนึ่งศตวรรษ แต่ก็ไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัด ถึงแหล่งที่มาและมีต้นกำเนิดมาจากที่ใด คงมีแต่หลักฐานบางชิ้นที่บ่งให้ทราบว่ามีการเล่นในหมู่ขุนนาง และราชวงศ์ชั้นสูงของยุโรปตอนปลายคริสต์ศตวรรษที่ 17 และได้มีหลักฐานจากภาพสีน้ำมันหลายภาพที่ยืนยันว่ากีฬาแบดมินตันเล่นกันอย่างแพร่หลายในราชสำนักต่าง ๆ ในยุโรป แม้ว่าจะเรียกชื่อต่างกันออกไป แต่มีวิธีการเล่นคงเหมือนกัน แต่นักประวัติศาสตร์บางท่านกล่าวว่าได้มีการเล่นแบดมินตันมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 12 ในราชสำนักอังกฤษและเฟรดริก (Friedrich) ยังกล่าวว่าแบดมินตันเป็นกีฬาเก่าแก่ของประเทศจีน โดยมีวิธีการเล่นเรียกว่า “แบทเทิลดอร์” (Battledore) ลักษณะคล้ายๆ กับแบดมินตันในสมัยเดียวกัน นอกจากนี้ ยังมีภาพสีน้ำมันเก่าแก่สองภาพที่ค้นพบในยุโรป อันพอจะเป็นประจักษ์พยานได้ว่า เกมกีฬาแบดมินตันได้เล่นกันประปรายในยุโรปภายใต้ชื่ออื่นมาหลายร้อยปีแล้ว

ในปี ค.ศ. 1870 ได้มีการบันทึกกีฬาแบดมินตันไว้เป็นการแน่นอนโดยกล่าวว่าการเล่นกีฬาแบดมินตันได้เกิดขึ้นที่เมืองปูนา (Poona) ซึ่งเป็นเมืองเล็กๆ อยู่ห่างจากบอมเบย์ (Bombay) ประมาณ 50 ไมล์ จนกระทั่งมีนายทหารแห่งกองทัพบกอังกฤษ

ซึ่งประจำอยู่ในขณะนั้นประทับใจในกีฬานี้มาก และเมื่อกลับไปประเทศอังกฤษก็ได้นำวิธีการเล่นเข้าไปเผยแพร่ในอังกฤษ อย่างกว้างขวางในคฤหาสน์ แบดมินตัน (Badminton House) ของท่านดยุคแห่งบิวฟอร์ด (Duke of Beaufort) เป็นคฤหาสน์ที่ใหญ่โต กว้างขวางมีเนื้อที่ถึง 10 ไมล์ และในปี ค.ศ. 1873 ก็เรียกกีฬาลูกขนไก่นี้ว่า “แบดมินตัน” ตามชื่อคฤหาสน์ดังกล่าวตั้งแต่นั้นมา

ต่อมากีฬาแบดมินตันก็ได้แพร่หลายไปยังประเทศต่าง ๆ ในภาคพื้นยุโรป เช่น เดนมาร์ก สวีเดน เป็นต้น กีฬาแบดมินตันนี้มีวิธีการเล่นคล้าย ๆ กับเทนนิส แต่สามารถเล่นได้ภายในตัวตึก โดยไม่ให้อากาศหรือลมรบกวนเกมการเล่น เมื่อมีชาวยุโรปอพยพไปสู่ทวีปอเมริกาก็ได้นำเอากีฬานี้ไปเล่นด้วย รวมทั้งประเทศต่าง ๆ ในทวีปเอเชียและออสเตรเลียที่อยู่ภายใต้อาณานิคมของ อังกฤษ เนื่องจากอังกฤษเป็นประเทศที่มีอาณานิคมมากในขณะนั้น จึงทำให้การเล่นแบดมินตันแพร่หลายออกไปสู่ส่วนต่าง ๆ ของโลกอย่างกว้างขวาง รวมทั้งประเทศไทยด้วย

ในปี ค.ศ.1889 กีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาที่ใช้สำหรับสังสรรค์สมาคมกัน มากกว่าการแข่งขันเพื่อเอาแพ้ - ชนะ

ในปี ค.ศ. 1893 สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศอังกฤษได้ถูกก่อตั้ง ขึ้นนับได้ว่าสมาคมแห่งชาติ ชาติแรกของโลกและมีการแข่งขันแบดมินตันชิงชนะเลิศแห่งประเทศอังกฤษ ขึ้นหรือที่เรียกว่า “ออลอิงแลนด์” (All England)

ในปี ค.ศ.1900 กีฬาแบดมินตันได้รับความนิยมแพร่หลายมาทางเอเชีย-อาคเนย์ ประเทศต่าง ๆ ที่นิยมเล่นแบดมินตันกันมาก ได้แก่ ประเทศอินโดนีเซีย จีน มาเลเซีย และไทย

กีฬาแบดมินตันกลายเป็นกีฬาระหว่างชาติ มีการยกทีมข้ามประเทศแข่งขันกัน มีการประลองฝีมือกันระหว่างชาติขึ้นยุโรป และในปี ค.ศ.1925 มหาสมุทรแอตแลนติก ไปประลองฝีมือกับประเทศแคนาดา และ 5 ปีต่อมาได้หวนกลับไปประเทศแคนาดาอีกครั้งหนึ่ง และได้พบว่าในประเทศแคนาดาสโมสรและโรงแข่งแบดมินตันมาตรฐานเกือบทุกหัวเมือง นับได้ว่ากีฬาแบดมินตันได้เล่นกันอย่างจริง ทั้งในทวีปยุโรปและทวีปอเมริกา

ในปี ค.ศ. 1934 สมาคมแบดมินตันแห่งประเทศอังกฤษร่วมกับสมาคมแบดมินตันแห่งชาติอื่นๆ อีก 8 ชาติ คือ ดอร์เซตแลนด์ เวลส์ สกอตแลนด์ แคนาดา เดนมาร์ก ฝรั่งเศส เนเธอร์แลนด์ และนิวซีแลนด์ ได้ริเริ่มก่อตั้งสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ (The International Badminton Federation) ขึ้นสำเร็จ เมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม ค.ศ 1934 โดยมีศูนย์กลางอยู่ในกรุงลอนดอนจากประเทศผู้ริเริ่ม 9 ชาติ ปัจจุบันนี้มีประเทศที่อยู่ในเครือสมาชิกมากกว่า 80 ประเทศ สหพันธ์แบดมินตันนานาชาตินี้มีหน้าที่ควบคุมกติการะเบียบข้อบังคับต่างๆ ของกีฬาแบดมินตันทั่วโลก และการแข่งขันระหว่างประเทศ เช่น ในการแข่งขันชิงถ้วยโรมส์คัพ

(Thomas Cup) ถ้วยอุเบอร์คัพ (Uber Cup) ชิงแชมป์โลก และชนะเลิศภาคพื้นทวีปต่างๆ ทั่วโลก สำหรับประเทศไทยเป็นสมาชิกของสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติเมื่อปลายเดือน มีนาคม ค.ศ. 1951 (พ.ศ. 2494)

ในปี ค.ศ. 1939 เซอร์ ยอร์จ โทมัส (Sir George Thomas) ประธานของ สหพันธ์แบดมินตันนานาชาติคนแรก (ค.ศ. 1934-1955) ได้บริจาคถ้วยโธมัสคัพให้แก่ สหพันธ์แบดมินตันนานาชาติไว้สำหรับการแข่งขันชิงชนะเลิศชายในการแข่งขันแบดมินตัน ระหว่างประเทศ

นอกจากมีการชิงถ้วยโธมัสคัพ ซึ่งแพร่หลายในหมู่นักกีฬาผู้ชายแล้ว บรรดานักกีฬาหญิงก็นิยมเล่นกีฬาแบดมินตันกันทั่วโลกในปี ค.ศ. 1950 นางเบ็ตตี อุเบอร์ (Betty Uber) หรือนางเอช.เอส.อุเบอร์ (H.S. Uber) ได้บริจาคถ้วยอุเบอร์คัพไว้สำหรับการแข่งขัน ชิงชนะเลิศแบดมินตันหญิง ในการแข่งขันแบดมินตันประเทศระหว่างประเทศ

สำหรับการแข่งขันชิงชนะเลิศประเภทบุคคลนั้น วงการแบดมินตันทั่วโลกยังคง ยกย่องให้ผู้ชนะเลิศแห่งประเทศไทยหรือออลอิงแลนด์ (All England) เป็นแชมป์เปียนโลก อย่างไม่เป็นทางการ

ปัจจุบันมีการเล่นกีฬาแบดมินตันกันอย่างแพร่หลายในทุกประเทศทั่วโลก และ กระทั่งประเทศในกลุ่มคอมมิวนิสต์ก็มีการเล่นอย่างกว้างขวาง จึงจัดว่าแบดมินตันเป็นกีฬา สากลประเภทหนึ่ง บางครั้งก็นำมาใช้เป็นสื่อสร้างสัมพันธไมตรีทางการเมืองและได้รับผลสำเร็จ มาแล้ว เช่นประเทศในภูมิภาคเอเชีย ได้นำมาใช้กับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นต้น

จุดมุ่งหมายของการเล่นแบดมินตันในปัจจุบันกำลังเปลี่ยนไปจากเดิมมาก ซึ่งแต่ เดิมเล่นเพื่อความสนุกสนาน แต่ปัจจุบันเล่นเพื่อการชิงชนะเลิศจะเห็นได้จากการจัดการแข่งขัน ชิงรางวัลที่เรียกกันว่า โอเพ่นแบดมินตัน รวมทั้งการแข่งขันแบดมินตันในกีฬาซีเกมส์ กีฬา โอลิมปิก และได้รับความสำเร็จเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2528 โดยที่ประชุมใหญ่ครั้งที่ 90 ของคณะกรรมการโอลิมปิกสากล (I.O.C.) ณ โรงแรมพาเลซท์ เบอร์ลินตะวันตก สาธารณรัฐ ประชาธิปไตยเยอรมัน ได้มีมติเป็นเอกฉันท์รับกีฬาแบดมินตันเข้าสู่โปรแกรมการแข่งขันกีฬา โอลิมปิก ในปี ค.ศ. 1992 เป็นกีฬาประเภทที่ 24

ประวัติผู้ริเริ่มกีฬาแบดมินตัน

หนังสือชื่อ "Badminton" กล่าวคือ การกำเนิดของกีฬาแบดมินตันมาจาก นายจอห์น ลอเรน บอลด์วิน ผู้ซึ่งเป็นทายาทของ เจ้าของปราสาทได้เป็นผู้ริเริ่มการเล่นกีฬา นี้เป็นคนแรกที่ศึกษาสนับแบดมินตันซึ่งอยู่ในปราสาทของท่านดยุค แห่งบิวฟอร์ด ในเมือง กลอสเตอร์เชอร์ ประเทศอังกฤษ

เดิมทีเกมแบดมินตันก็คล้ายกับลูกขนไก่เป็นการเล่นในระหว่างหมู่พวกเด็กๆ ซึ่ง หนังสือเอนไซโคลปีเดีย บริแตนนิกา ได้บรรยายเล่นนี้ไว้ว่า เป็นการเล่นโดยบุคคลสองคน

พร้อมด้วยไม้แรคเก็ตอันเล็กๆ เรียกว่า Battledore ทำด้วยแผ่นหนังสือเอ็นซึ่งตั้งเป็นแถวๆ ในกรอบไม้และลูกขนไก่ ซึ่งที่หัวทำด้วยวัตถุเบาๆ เช่น ไม้ก๊อก มีขนนกซึ่งขลิบแล้วปักติดอยู่รอบส่วนบน จุดประสงค์ของการเล่นคือ ผู้ทั้งสองฝ่ายจะต้องตีลูกขนไก่ไปให้กันและกัน ให้มากที่สุดเท่าที่จำทำได้ โดยไม่ให้ลูกตกลงพื้นดิน คำบรรยายกล่าวต่อไปว่าได้เล่นกันอย่างนี้มานานหลายศตวรรษแล้ว

บอลลด์วินคงจะได้เกิดความคิดเอาจุดหมายในการเล่นดังกล่าวมากลับไปทำเสียใหม่เขาคงตกลงใจว่าจะใช้วิธีนี้เป็นการเล่นการแข่งขันทันที คือการพยายามทำให้คู่ต่อสู้ตีลูกผิดหรือไม่สามารถจะตีโต้กลับมาได้ ซึ่งเป็นรากฐานของกีฬาแบดมินตันที่เราู้กันอยู่ในขณะนี้

เป็นที่แน่ชัดว่าการเล่นครั้งแรกของบอลลด์วินคงจะไม่มีขอบเขตสนาม หรือไม่มีสนามเอาเลย เราเดาได้อย่างไม่ผิดว่าพื้นห้องทั้งหมดในแบดมินตันเฮ้าส์ (Badminton House) ถือเป็นเขตอันถูกต้อง ตาข่ายก็คงอาจจะไม่มีอาจจะใช้เชือกขึงตึง แล้วใช้กระดาษหนังสือพิมพ์แขวนความกว้างเท่ากับขนาดของหนังสือพิมพ์นั้น ผู้เล่นอาจจะมิข้างละหลายๆ คน เข้าใจว่าจะจำกัดจำนวนผู้เล่นเท่ากับจำนวนไม้ตีที่มีอยู่ในบ้าน ข้อนี้ไม่ใช่ความฝันที่เลื่อนลอย เพราะเป็นที่รู้กันว่าในสมัยแรกๆ ของแบดมินตัน ปรากฏว่าเล่นกันถึงข้างละห้าคนเป็นประจำแม้จนมาถึงสมัยตั้งสโมสรกันขึ้นมาแล้วก็ตาม

สำหรับประวัติส่วนตัวของนายจอห์น ลอเรน บอลลด์วิน ได้รับการศึกษาในมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ดเป็นสุภาพบุรุษ ผู้มีชื่อเสียงเด่นอยู่ในวงสังคมของกรุงลอนดอนคนหนึ่ง ในสมัยศตวรรษที่ 19 เขาเกิดในปี ค.ศ. 1809 และต่อมาเขาได้เป็นพระสหายคนหนึ่งของปรินซ์ออฟเวลส์ มงกุฎราชกุมารอังกฤษ ในรัชสมัยพระนางเจ้าวิกตอเรีย อีกเป็นจำนวนมาก เขาเป็นคนรูปหล่อ ใจดี และมีความสง่า เป็นคนมีนิสัยชอบประดิษฐ์และสร้างสรรค์ ในปี ค.ศ. 1342 เขาได้เป็นนักเล่นละครและสนใจกีฬาคริกเก็ตมาก เขามีความชำนาญในกีฬาหลายชนิด และได้ก่อตั้งสโมสรในกรุงลอนดอนไว้หลายแห่งจนได้รับฉายาว่า “ราชาสโมสร” ได้มีนิตยสารแวนิตี้แฟร์กล่าวว่า “ เป็นเวลากว่าครึ่งศตวรรษที่เดียวที่เสียงของบอลลด์วิน เป็นผู้ยิ่งใหญ่ในวงการสังคมสโมสร ซึ่งทุกคนฟังด้วยความเคารพ และเขาเก่งอย่างไม่มีใครเทียบเท่า ในด้านการสร้างข้อบังคับและเป็นผู้ชี้ขาดเกี่ยวกับปัญหาทั่วไปและรายละเอียดต่างๆ ” และจากข้อสันนิษฐานนี้จึงเป็นไปได้ว่าบอลลด์วิน เป็นผู้วางกฎ ข้อบังคับกีฬาแบดมินตันเป็นครั้งแรกที่สุด ถึงแม้จะไม่ปรากฏเป็นลายลักษณ์อักษรก็ตาม ชีวิตในระยะหลังบอลลด์วินได้ไปอาศัยอยู่ใกล้ๆ กับวิหารร้างทินเทิน (Tintern Abbey) ห่างจากคฤหาสน์แบดมินตันไปทางตะวันตกประมาณ 32 กิโลเมตร ในบั้นปลายของชีวิตเขาต้องไปไหนมาไหนด้วยเก้อ้อล้อเข็น

บอลลด์วินได้ถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ. 1896 ขณะที่ได้ 87 ปี เป็นเวลาหลังจากการก่อตั้งสมาคมแบดมินตันอังกฤษ 3 ปี เขาไม่ได้มีส่วนในการก่อสร้างสมาคมนี้เลยและยังสงสัยกันว่าเขารู้เรื่องนี้หรือไม่ แต่ที่แน่นอนก็คือ จอห์น ลอเรน บอลลด์วิน อาจไม่ได้นึกฝันเลยว่า การเล่นเพื่อความบันเทิงที่เขาเริ่มขึ้น ในวันฝนตกที่กลอสเตอร์ชาร์ วันนั้น

จะเติบโตงอกงามไปทั่วโลก ดังที่เห็นในปัจจุบันนี้เราควรเรียกเขาว่า “GRAND SIR OF BADMINTON ”

โทมัสคัพ

ในปี ค.ศ. 1939 เซอร์ยอร์จโทมัสแห่งประเทศอังกฤษ มีเจตจำนงในการส่งเสริม กีฬาแบดมินตันให้เจริญรุ่งเรืองและเล่นกันอย่างแพร่หลายมากขึ้น จึงได้มอบถ้วยรางวัลชนะเลิศชาย ในการแข่งขันแบดมินตันระหว่างประเทศให้แก่สหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ สหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ ได้ดำเนินการแข่งขันตามความประสงค์ ถ้วยนี้มีชื่อเรียกว่า “ถ้วยทำชิงชนะเลิศ เป็นผู้ชนะเลิศแบดมินตันระหว่างประเทศ” แต่อย่างไรก็ตามมักเรียกกันโดยทั่วๆ ไปว่า “ชิงชนะเลิศโทมัสคัพ”

ลักษณะของถ้วยเป็นเงินเคลือบ สูง 28 นิ้ว กว้าง 16 นิ้ว ประกอบเป็น 3 ส่วน คือ ฐาน หัวถ้วย และส่วนแบนมีรูปจำลองของนักแบดมินตันที่ได้สนข้างจารึกคำว่า “The International Badminton Championship Challenge Cup Presented to the International Badminton Federation by Sir George Thomas, Bart, 1939”

สำหรับการแข่งขันเดิมสหพันธ์ได้จัดให้มีการแข่งขันทุกๆ 3 ปี โดยแบ่งให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกออกเป็นเขตๆ (Zone) ผู้ชนะเลิศของแต่ละเขตจะมาทำการแข่งขันกัน ซึ่งผู้ชนะเลิศในรอบสุดท้ายเป็นผู้มีสิทธิ์ทำชิงผู้ครอบครองตำแหน่งชนะเลิศชุดผู้เล่นประกอบด้วย ผู้เล่นชายอย่างน้อย 4 คน มีการแข่งขันประเภทเดี่ยว 5 คู่ และประเภทคู่ 4 คู่ การตัดสินให้คะแนนให้ผลรวม หากชนะ 5 คู่ จะเป็นผู้ครองถ้วยโทมัสคัพ

ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงการแข่งขันจาก 3 ปี มาเป็นทุก 2 ปี และแต่เดิมนั้น ปฏิบัติกันมานั้น จัดแยกการแข่งขันของทีมชายและทีมหญิงออกจากกันโดยเด็ดขาดคือ แบ่งจัดให้มีขึ้นคนละปี แต่ปัจจุบันทั้งทีมชายและทีมหญิงจะมีการแข่งขันขึ้นพร้อมกัน ในสนามแห่งเดียวกันโดยลดรายการเหลือเพียง 5 รายการ คือ เดี่ยวมือ 1 เดี่ยวมือ 2 และเดี่ยวมือ 3 คู่มือ 1 และคู่มือ 2 ทีมที่ชนะใน 5 รายการจะเป็นผู้ชนะ และในการแข่งขันรอบสุดท้ายจะมีทั้งหมดเพียง 8 ประเทศเท่านั้น เริ่มการแข่งขันครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ. 1934

อูเบอร์คัพ

กีฬาแบดมินตันความจริงไม่ใช่จะนิยมแต่ในเพศชายเท่านั้น ในหมู่ผู้หญิงก็มีเหมือนกันแต่ว่าเพิ่งจะเริ่มสนใจและเล่นกันอย่างจริงจังในปี ค.ศ. 1950 โดยนางเบ็ตตี้ อูเบอร์ หรือ นางเอช.เอส.อูเบอร์ แห่งประเทศอังกฤษซึ่งนางเคยเป็นนักกีฬาแบดมินตันหญิงยอดเยี่ยมทุกสมัย เป็นที่มอบถ้วยรางวัลชนะเลิศสำหรับนักกีฬาสตรีแห่งสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ เพื่อเป็นรางวัลแก่ผู้ชนะเลิศกีฬาแบดมินตันหญิงระหว่างประเทศ และถ้วยนี้ได้มอบครั้งแรกเมื่อปี ค.ศ.1956 และสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติได้ทำการจัดแข่งขันขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1957 เรียกกันว่าการแข่งขันชิงถ้วย “อูเบอร์คัพ” ลักษณะของถ้วยอูเบอร์คัพมีรูปจำลองของ

นักแบดมินตันหญิง ที่ถ้วยจารึกว่า The Ladies Interantional Badminton Championship Challenge Trophy Presented to the International Badminton Federation by Mrs.H.S.Uber, 1956”

การแข่งขันเดิมมีประเภทเดี่ยว 3 คู่ และประเภทคู่ 4 คู่ การตัดสินใช้คะแนนรวมประเทศใดชนะ 4 คู่ ถือว่าชนะเลิศในการครองถ้วยอูเบอร์คัพ ส่วนการจัดระยะแข่งขันเช่นเดียวกับโรมส์คัพ และในการแข่งขันได้แบ่งออกเป็นเขตอย่างเดียวกับโรมส์คัพ ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงกติกาการเล่นเหมือนกับโรมส์คัพให้มี 5 รายการคือ เดี่ยวมือ 1 เดี่ยวมือ 2 เดี่ยวมือ 3 คู่มือ 1 และคู่มือ 2 ทีมที่ชนะ 3 ใน 5 รายการเป็นผู้ชนะ

ออลอิงแลนด์

ในการแข่งขันชิงความชนะเลิศประเภทบุคคลนั้น วงการแบดมินตันทั่วโลกยังคงยกย่องให้ผู้เล่นเลิศของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกเข้าร่วมการแข่งขันชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย อังกฤษ ออลอิงแลนด์เป็นแชมป์เปียนโลก ของแต่ละประเภทอย่างไม่เป็นทางการ และถือว่าเป็นการแข่งขันแบดมินตันที่สำคัญของโลกซึ่งได้จัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปีตลอดมา

ประวัติศาสตร์แบดมินตันในประเทศไทย

เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล. (2530 : 17 – 19) ได้กล่าวว่า การเล่นกีฬาแบดมินตันได้เริ่มเล่นในประเทศไทยราว พ.ศ. 2456 โดยพระยานิพัธ กุลพงษ์ เป็นคนไทยคนแรกที่สร้างสนามแบดมินตันให้ลูกหลานญาติมิตร เล่นเป็นการออกกำลังกายกันในยามว่าง ที่บริเวณริมคลองสมเด็จเจ้าพระยา จังหวัดธนบุรี ต่อมาหลวงชลาลัยไทยกล เห็นว่ากีฬาแบดมินตันเป็นกีฬาที่ดี สั้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยหาที่ตั้งสนามเล่นได้ไม่ยาก นอกจากจะเป็นการออกกำลังกายเป็นอย่างดีแล้ว ยังเป็นที่พบปะ สังสรรค์ของญาติมิตรก่อให้เกิดความสามัคคี และเหมาะสมกับคนไทย จึงสร้างสนามแบดมินตันขึ้นอีกที่บ้าน ตำบลสมเด็จเจ้าพระยา จังหวัดธนบุรี มีการเล่นกันเป็นประจำจนเป็นที่เลื่องลือว่าการเล่นแบดมินตันของบ้านนี้มีผู้เล่นที่เก่งมาก ต่อมาก็มีการสร้างสนามขึ้นหลายแห่ง และแพร่หลายไปทั่วทั้งในจังหวัดธนบุรี จังหวัดพระนคร และในต่างจังหวัดด้วย ได้มีการเชิญให้ไปประลองฝีมือกันอยู่เสมอ ซึ่งในตอนแรกๆการเล่นแบดมินตันในประเทศไทยนั้นนิยมเล่นข้างละ 3 คน และยังคงทอดมาจนถึงปัจจุบันนี้แต่นิยมเล่นในคนสูงอายุและมีการแข่งขันประจำปีประเภทสามด้วย

ในปี พ.ศ. 2462 ทางสโมสรกลาโหมได้เปิดทำการแข่งขันกีฬาแบดมินตันทั่วไปเป็นครั้งแรกในประเทศไทย เพื่อเป็นการส่งเสริมให้กีฬาแบดมินตันแพร่หลายยิ่งขึ้น ในครั้งนั้นได้มีการแข่งขันประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ และประเภทสาม

นอกจากนี้ยังปรากฏหลักฐานว่า กีฬาแบดมินตันเป็นที่นิยมเล่นกันในราชสำนักของไทยสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวก็ทรงโปรดกีฬาแบดมินตันถึงกับมีกระแส

รับสั่งให้เล่นถวายทอดพระเนตร ซึ่งสนามแบดมินตันในสมัยนั้นเป็นสนามกลางแจ้งทั้งหมด เวลาที่มีลมพัดหรือฝนตกแรงๆ ก็เล่นไม่ได้ นอกจากนี้ยังสังนักแบดมินตันฝีมือดีเดินทางออกไปแข่งขันต่างประเทศไกลเคียงอยู่บ่อยๆ

ในปี พ.ศ. 2493 หลวงธรรมบุญวุฒิกุล ได้ริเริ่มก่อตั้งสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยร่วมกับ ณีติ นิยมวานิช ยง อุทิศกุล ฯลฯ พร้อมกับเชิญพระยาจินดารักษ์ขึ้นเป็นนายกสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยเป็นคนแรก และนั่นคือจุดเริ่มต้นกีฬาแบดมินตันของประเทศไทยที่จะเข้าสู่การกีฬาแบดมินตันของโลก เมื่อประมาณกลางปี 2493 ก็ได้มีการเชิญนักแบดมินตันระดับโลก เช่น ว่องเปงฮุน ตันโจฮอด เข้ามาสาธิตการเล่นแบดมินตันในครั้งนี้ด้วย

ในปี 2494 ประเทศไทยก็ได้เข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ และสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยได้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันโรมาส์คัพที่ประเทศอินเดีย ปรากฏว่าทีมไทยแพ้นอินเดียด้วยคะแนน 9-0

ชาวไทยนิยมเล่นกีฬาแบดมินตันกันมาก แม้แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ก็ทรงกีฬาแบดมินตันด้วยพระองค์เองเป็นประจำ ทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ของวงการกีฬาแบดมินตันไทย และสมเด็จพระพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา ได้ประทานทุนทรัพย์ส่วนพระองค์ส่งนักแบดมินตันไทยไปแข่งขัน ออล อิงแลนด์ เป็นครั้งแรกที่ประเทศอังกฤษ เมื่อ พ.ศ. 2501 และทรงนำนักแบดมินตันไทยไปแข่งขันในยุโรปอีกครั้งหนึ่งในปีต่อมา ส่วนพระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าสุทธสิริโสภา นั้น นอกจากจะประทานการสนับสนุนนักแบดมินตันไทยด้วยทุนทรัพย์ส่วนพระองค์แล้ว ยังทรงนำเสด็จทีมแบดมินตันไทยไปแข่งขันในยุโรปและเอเชียหลายครั้ง ทรงก่อตั้ง สมาคม สโมสร แบดมินตัน แรกเกิดมิวเซียมในปี พ.ศ. 2510

จะเห็นได้ว่า กีฬาแบดมินตันได้แพร่หลายและเป็นที่นิยมในประเทศไทยนอกจากนี้ประเทศไทยยังสามารถผลิตอุปกรณ์การเล่น เช่น ไม้แร็กเก็ต ลูกขนไก่ ดาข่าย จนสามารถส่งเป็นสินค้าออกไปขายยังประเทศข้างเคียงได้ด้วย

ประวัติบิดากีฬาแบดมินตันไทย

นายประวัติ ปัตตพงศ์ (หลวงธรรมบุญวุฒิกุล) เกิดวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ. 2445 จังหวัดพระนคร การศึกษาขั้นต้นที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ไปจนสอบเนติบัณฑิตไทยและสอบเนติบัณฑิตอังกฤษได้

ปี พ.ศ. 2467 หลวงธรรมบุญวุฒิกุล เป็นคนไทยรุ่นแรกที่ได้แข่งขันกับนักแบดมินตันต่างประเทศพร้อมกับได้เข้าร่วมการแข่งขันออลอิงแลนด์ ในขณะที่ทำการศึกษาวิชาการกฎหมายในประเทศอังกฤษและเคยได้ประลองกับเซอร์จอร์จ ไซมัสผู้เป็นยอดนักแบดมินตันของอังกฤษและเป็นผู้ก่อตั้งสหพันธ์แบดมินตันนานาชาติ

เมื่อกลับมาประเทศไทย หลวงธรรมานุวุฒิกร ก็รับราชการในกระทรวงยุติธรรม ได้สร้างสนามแบดมินตันขึ้นหลายแห่ง เพื่อเปิดโอกาสให้ญาติมิตรได้ใช้ออกกำลังกายกันอย่างสนุกสนาน มีการแข่งขันกันอยู่เสมอ และเป็นผู้เริ่มฝึกนักแบดมินตันด้วย

ในปี พ.ศ. 2493 หลวงธรรมานุวุฒิกร และคณะได้ร่วมก่อตั้งสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทย พร้อมกับได้เชิญพระยาจินดารักษ์เป็นนายกสมาคมแบดมินตันแห่งประเทศไทยคนแรก

ปี พ.ศ. 2494 ประเทศไทยได้ส่งทีมชาติเข้าแข่งขันโรมัลล์พ ปรากฏว่าทีมชาติไทยแพ้ทีมชาติอินเดีย หลวงธรรมานุวุฒิกรได้เล็งเห็นว่าแบดมินตันมาตรฐานสากลแข่งขันกันในโรงแบดมินตันมาตรฐาน ซึ่งปราศจากการรบกวนของลม ฝน และแสงอื่นๆ นอกจากแสงไฟฟ้าตั้งไว้ตามที่ต้องการ และคนไทยมีความสามารถมีความคิดที่จะเอาชนะนักแบดมินตันต่างชาติได้ จึงสร้างสนามแบดมินตันมาตรฐานส่วนตัวขึ้นเป็นโรงแรกในประเทศไทย ภายในบริเวณบ้านซอยพร้อมมิตร และหลวงธรรมานุวุฒิกรได้เริ่มต้นด้วยการฝึกฝนหลานของตนเอง ก่อน คือ พินิจ ปัตตพงศ์ และ ประเทือง ปัตตพงศ์ เพียงปีเดียวก็สามารถคว้าตำแหน่งชนะเลิศชายเดี่ยวและหญิงเดี่ยวของประเทศไทยได้ครองถ้วยพระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ

คุณหลวงธรรมานุวุฒิกร ได้อุทิศกีฬาท่านให้แก่กีฬาแบดมินตันวันละหลายๆ ชั่วโมงจะนั่งควบคุมการฝึกซ้อม และมีวิธีการฝึกที่ประณีตในเชิงการตีแบดมินตัน มีวินัยและมีความอดทน นอกจากนั้น ยังอบรมบ่มนิสัยไปด้วย

พ.ศ. 2499 หลวงธรรมานุวุฒิกร ได้ออกทุนส่วนตัวยกทีมสโมสรยูนิตี ไปแข่งขันชิงถ้วยทองคำในกรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซียและควบคุมทีมไปด้วยตนเอง จนเจ้าหน้าที่ตลอดจนนายกสมาคมแบดมินตันของมาลายู ต่างเลื่อมใสในตัวของท่านมากถึงกับเรียกว่า มิสเตอร์แบดมินตัน และในการแข่งขันครั้งนั้นสามารถชนะทีมอินโดนีเซียด้วยคะแนน 3 - 2

ปี พ.ศ. 2502 ลูกศิษย์ของท่าน คือ ประเทือง ปัตตพงศ์ ธนู ขจัดภัย และ เจริญ วรธนะสิน สามารถเอาชนะนักแบดมินตันยุโรปได้อย่างขาวสะอาด จนประเทศไทยกลายเป็นที่สนใจของแบดมินตันทั่วโลก ทุกประเทศต่างยอมรับมาตรฐานการเล่นกีฬาแบดมินตันของประเทศไทยว่าอยู่ในระดับสูงของโลก

ปี พ.ศ. 2503 เจริญ วรธนะสิน สามารถเข้าชิงชนะเลิศประเภทชายเดี่ยวของ ออลอิงแลนด์เป็นครั้งแรก นอกจากนี้ หลวงธรรมานุวุฒิกร ยังได้ผลิตนักแบดมินตันขึ้นมาอีกหลายคน เช่น สงบ รัตตานุสรณ์, อัจฉรา ปัตตพงศ์, ประทีน ปัตตพงศ์, บุปผา แก่นทอง และบัณฑิต ใจเย็น ซึ่งจะเห็นได้ว่าหลวงธรรมานุวุฒิกร รักกีฬาแบดมินตันเป็นชีวิตจิตใจ พร้อมกับได้สร้างคุณประโยชน์ให้กับวงการกีฬาแบดมินตันของประเทศไทยอย่างมากมาย ท่านจึงมีความเหมาะสมที่จะได้รับการยกย่องให้เป็นบิดากีฬาแบดมินตันไทยอย่างแท้จริง

กีฬาเทเบิลเทนนิส (Table Tennis)

อมรพงษ์ สุธรรมรักษ์. (2543 :1 – 15) กล่าวว่า กีฬาเทเบิลเทนนิส (Table Tennis) ที่คนไทยโดยทั่วไปเรียกชื่อว่า ปิงปอง (Ping-Pong) เป็นกีฬาในร่มประเภทหนึ่งที่ได้รับ ความนิยมเล่นกันอย่างแพร่หลาย จากหลักฐานต่างๆ ที่ปรากฏ อาจสันนิฐานได้ว่า กีฬาเทเบิล เทนนิสเริ่มเล่นเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ.1880 ในประเทศอังกฤษ โดยเรียกชื่อประเภทกีฬาว่า ปิงปองตามชื่อของบริษัทผู้ผลิต และโฆษณาอุปกรณ์กีฬาเทเบิลเทนนิสของสหราชอาณาจักร การเล่นปิงปองในยุคนั้นจะมีผู้เล่น ประกอบไปด้วย ไม้หนึ่งสตัว์ มีลักษณะคล้ายไม้เทนนิส แต่มีด้ามสั้น และขนาดเล็กกว่า หน้าไม้ซึ่งด้วยหนังวูบบางๆ ลูกบอลที่ใช้เล่นทำด้วยยางหรือ ไม้ก๊อกทำเป็นรูปกลมๆ แล้วใช้ยางหรือผ้าหุ้มอีกชั้นหนึ่ง มีวิธีการเล่นโดยการนำโต๊ะสี่เหลี่ยม ผืนผ้าสองตัวมาวางต่อกัน แล้ววางสมุดปกแข็งเรียงต่อกันทำเป็นค้ำขายกั้นกลางระหว่างโต๊ะ สองตัว สำหรับการแต่งกายนั้น ผู้หญิงจะสวมกระโปรงยาว และใส่เสื้อแขนยาว ส่วนผู้ชายจะสวม กางเกงขาสั้น และใส่เสื้อตัวยาว สวมถุงเท้า และสวมรองเท้าอย่างเรียบร้อย ในการเล่น ผู้เล่น จะตีลูกบอลให้ตกกระทบบนโต๊ะในแดนของผู้เล่น 1 ครั้ง แล้วกระดอนไปตกกระทบบนโต๊ะใน แดนของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามด้วยลักษณะการเล่นเช่นนี้ จึงมีการกล่าวกันว่ากีฬาเทเบิลเทนนิส มีที่มาที่พัฒนามาจากกีฬาลอนเทนนิส

เทเบิลเทนนิสแม้เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมเล่นกันเริ่มแรกในประเทศอังกฤษ แต่ต่อมาก็ได้เผยแพร่ไปยังต่างประเทศต่างๆ ทั่วไปในทวีปยุโรป รวมทั้งประเทศสหรัฐอเมริกา ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 ซึ่งได้มีการก่อตั้งสมาคมปิงปอง (Ping Pong Association) ขึ้นในปี ค.ศ. 1902 แต่ในยุคนั้น กีฬานี้ไม่ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องมากนัก จนกระทั่งปี ค.ศ. 1920 ได้มีการปรับปรุงรูปแบบของไม้เทนนิสใหม่ โดยมีการนำแผ่นยางผิวด้าน (Rubber Mats) มาปิดทับด้านหน้าไม้เพื่อช่วยให้เมื่อตีลูกออกไปแล้วลูกบอลสามารถหมุนได้ทำให้เทเบิลเทนนิส กลับมาได้รับความนิยมเล่นกันอีกครั้งอย่างต่อเนื่อง จนได้รับการก่อตั้งสหพันธ์กีฬานานาชาติ (The International Table Tennis Federation หรือ ITTF) ขึ้นในปี ค.ศ. 1926 เพื่อทำ หน้าที่ในการกำหนดกติกา และอุปกรณ์ต่าง ๆ สำหรับใช้ในการแข่งขัน ซึ่งแต่เดิมกีฬา เทเบิลเทนนิสเป็นกีฬานันทนาการประเภทหนึ่งมีผู้เล่นนิยมเล่นเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น ภายหลังต่อมาเมื่อมีคนนิยมเล่นกันอย่างต่อเนื่องเพิ่มมากขึ้น จึงจัดเป็นกีฬาเพื่อการแข่งขันใน ประเทศต่างๆ ทั่วไปทั้งในทวีปยุโรป และทวีปเอเชีย สำหรับในทวีปเอเชียเทเบิลเทนนิสก็เป็น กีฬาหนึ่งในสามประเภทนอกเหนือจากบาสเกตบอล และวอลเลย์บอลที่ได้รับความนิยมอย่างสูง ในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน โดยคนจีนในระยะแรกนิยมเล่นปิงปองทั้งใน ที่ร่มและที่กลางแจ้ง บนพื้นลักษณะใดก็ได้เมื่อตีลูกให้กระทบพื้นผิวแล้วลูกบอลสามารถกระดอน ขึ้นได้

พัฒนาการกีฬาเทเบิลเทนนิส

จากการศึกษาเอกสารทั้งในต่างประเทศและภายในประเทศ ถ้าพิจารณาความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเทเบิลเทนนิส ก็อาจสรุปพัฒนาการของกีฬาเทเบิลเทนนิสตามช่วงระยะเวลาต่างๆ ได้ดังนี้

ปี ค.ศ. 1850 ชาวอังกฤษกลุ่มหนึ่งเป็นผู้คิดค้นการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสขึ้น โดยในยุคนั้นเรียก ชื่อว่า กอสสิมา (Gossima) ทั้งนี้เพราะมีการใช้ไม้ก๊อก (Cork) หรือยางแข็ง (Rubber) มาทำเป็นลูกบอล

ปี ค.ศ. 1900 นายเจมส์ กิบบ์ (Mr. James Gibb) ชาวอังกฤษได้เปลี่ยนวัสดุสำหรับใช้ทำลูกบอลที่เดิมทำจากไม้ก๊อกหรือยางแข็ง ซึ่งแข็งมากเกินไป ถ้าตีถูกกระจกก็อาจแตกได้ โดยเปลี่ยนมาใช้เซลลูลอยด์ (Celluloid) หรือวัสดุที่มีลักษณะคล้ายกับพลาสติกแทน ซึ่งลูกบอลแบบใหม่นี้มีลักษณะใจกลางกลวง ขนาด น้ำหนัก สี และแรงกระดอนก็มีลักษณะที่เหมาะสมกว่า นอกจากนั้น จากสาเหตุของการใช้ลูกบอลที่ทำจากเซลลูลอยด์นี้จึงได้มีการเปลี่ยนชื่อจากประเภทกีฬาจากชื่อ กอสสิมา เป็น ปิงปอง ทั้งนี้เนื่องจากในขณะที่เล่นมีเสียงจากลูกบอลกระทบไม้ตีเสียงดัง “ปิง” (ping) และกระทบพื้นโต๊ะเสียงดัง “ปอง” (pong)

ปี ค.ศ. 1922 มีการเปลี่ยนแปลงชื่อประเภทกีฬาจากชื่อ “ปิงปอง” ซึ่งเคยได้รับการจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้ามาแล้วในปี ค.ศ. 1880 เป็น “เทเบิลเทนนิส”

ปี ค.ศ. 1926 เมื่อกีฬาเทเบิลเทนนิสเริ่มเป็นที่รู้จักแพร่หลายมากขึ้น ผู้เล่นชาวยุโรปกลุ่มหนึ่งได้จัดการประชุมสัมมนาขึ้นที่กรุงบอนน์ ประเทศเยอรมันตะวันตก ในเดือนมกราคม 1926 โดยมีประเทศเยอรมันตะวันตก อังกฤษและออสเตรีย เข้าร่วมการประชุมพร้อมกัน และมีมติการจัดตั้งสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติขึ้น โดยจดทะเบียนตามกฎหมายเลขที่ 1907 ซึ่งต่อมาในเดือนธันวาคมปีเดียวกันก็ได้จัดประชุมผู้แทนจากประเทศต่าง ๆ เป็นครั้งแรกที่หอสมุดของ เลดี้ สเวย์ลิ่ง (Lady Swaythling) ผลจากการประชุมได้มีมติเกี่ยวกับกฎบัตรของสหพันธ์เพื่อเตรียมงานการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงชนะเลิศแห่งโลก (World Table Tennis Championship) ขึ้น โดยที่ประชุมได้กำหนดการประชุมผู้แทนประเทศสมาชิกแต่ละประเทศให้เป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดของสหพันธ์ และได้คัดเลือกกติกาการแข่งขันเทเบิลเทนนิสฉบับร่างของประเทศอังกฤษ ที่เสนอต่อสหพันธ์ เพื่อใช้เป็นกติกาในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงชนะเลิศของโลกโดยจัดขึ้นปีละครั้ง นอกจากนั้นที่ประชุมยังได้เลือกตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งเพื่อเป็นองค์กรนำและเป็นผู้แทนของสหพันธ์ โดย เซอร์ มอนตาญ (Sir Montagu) ซึ่งเป็นบุตรชายของ เลดี้ สเวย์ลิ่ง ได้รับการเลือกให้เป็นประธานกรรมการสหพันธ์ เป็นคนแรกซึ่งในขณะนั้นสหพันธ์ มีประเทศในเครือสมาชิกกว่า 100 ประเทศ เซอร์มอนตาญ เกิดที่ประเทศอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1905 ชอบกีฬาเทเบิลเทนนิสตั้งแต่วัยเป็นนักศึกษา ต่อมาได้ดำรงตำแหน่งประธานสหพันธ์ 9 สมัยติดต่อกันเป็นเวลาถึง 40 ปี คือ ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1926-1967 เป็นผู้ริเริ่มการบัญญัติกติกาเทเบิลเทนนิสขึ้น และเกือบตลอดชีวิตได้มีบทบาทที่

สำคัญยิ่งในการพัฒนากีฬาเทเบิลเทนนิส จนกระทั่งเกษียณอายุในปี ค.ศ. 1967 แต่ยังคงให้ได้รับเกียรติให้ดำรงตำแหน่งประธานกิตติมศักดิ์ของสหพันธ์ฯ อีกต่อไป

ในระหว่างวันที่ 6-12 ธันวาคม ในปีเดียวกันนี้ ก็ได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 1 ที่กรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษ โดยการแข่งขันครั้งนั้นมีประเทศต่างๆ 7 ประเทศ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน สำหรับการจัดการแข่งขันประเภททีมชายได้มีการมอบถ้วยรางวัล สเวย์ธลิง คัพ (Swaythling Cup) ตามชื่อของเลดี้สเวย์ธลิง ซึ่งต่อมาเป็นถ้วยรางวัลนานาชาติที่นักเทเบิลเทนนิสใฝ่ฝันคล้ายกับการที่กีฬาเทเบิลเทนนิส มอบถ้วยรางวัล โรมัส คัพ โดยการจัดการแข่งขันแบบเดี่ยว 3 มือ แข่งขันแบบพบกันหมด และรู้ผลแพ้ชนะ 5 ใน 9 เกม

ปี ค.ศ. 1927 มีการก่อตั้งสมาคมเทเบิลเทนนิสของอังกฤษ เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 1929 ประเทศญี่ปุ่นได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ

ปี ค.ศ. 1933 ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการก่อตั้งสมาคมเทเบิลเทนนิสขึ้น (The United States Table Tennis Association or USTTA)

ปี ค.ศ. 1934 มีการจัดการแข่งขันเทเบิลเทนนิสประเภททีมหญิงขึ้น และมอบถ้วยรางวัลโดยเรียกชื่อว่า คอรัลิลลอน คัพ (The Corbillon Cup) จัดการแข่งขันแบบเดี่ยว 2 มือ และคู่ 1 มือ รู้ผลแพ้ชนะ 3 ใน 5 เกม

ปี ค.ศ. 1935 ในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลก ได้มีการบันทึกสถิติของการแข่งขันระหว่างฝรั่งเศสกับออสเตรียว่าใช้เวลานานถึง 20 นาที เพื่อคะแนนเพียงคะแนนเดียว และมีการตีได้ลูกกลับมาถึง 1,590 ครั้ง

ปี ค.ศ. 1925 ในปีนี้นับเป็นปีที่การแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 19 ที่เมืองบอมเบย์ (Bombay) ประเทศอินเดีย นักกีฬาเทเบิลเทนนิสชาวญี่ปุ่นที่ไม่ใครเคยรู้จักมาก่อนชื่อ ฮิโรจิ ซาโต (Hiroje Satoh) ชนะเลิศการแข่งขันประเภทชายเดี่ยว โดยได้ใช้ไม้เทเบิลเทนนิสแบบใหม่ที่มีแผ่นยางฟองน้ำ (Sponge Rubber) ปิดทับหน้าไม้ด้านหนึ่งแทนที่จะใช้แผ่นยางที่มียางเม็ด (Pimple Rubber) อย่างเช่นนักกีฬาคนอื่นด้วยหน้าไม้ที่มีแผ่นยางฟองน้ำ ช่วยให้ซาโตสามารถตีลูกหมุนไปได้เร็วมากจนคู่แข่งไม่สามารถแก้ไขด้วยการตอบโต้กลับมาได้ทัน ทั้งนี้ในช่วงนั้นสมาคมเทเบิลเทนนิสนานาชาติก็ยังมีได้มีการกำหนดกติกาเกี่ยวกับ ขนาด รูปร่าง และวัสดุที่นำมาใช้ทำอุปกรณ์ในการแข่งขันจากชัยชนะของซาโตเป็นผลให้อีก 3 ปี ต่อมา นักกีฬาเทเบิลเทนนิสเกือบทุกคนในโลกเปลี่ยนมาใช้เทเบิลเทนนิสที่มีแผ่นยางฟองน้ำปิดทับหน้าไม้ และในช่วงเวลาดังกล่าวก็เป็นการสายเกินไปที่สมาคมเทเบิลเทนนิสนานาชาติจะยกเลิกการใช้ไม้เทเบิลเทนนิสลักษณะนี้อย่างไรก็ตาม หากถามนักกีฬาเทเบิลเทนนิสทั้งหลายแล้วก็จะได้อธิบายว่า ไม่มีนักกีฬาคนใดชอบใช้ไม้เทเบิลเทนนิสที่มีหน้าไม้ลักษณะดังกล่าวอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะหน้าไม้เทเบิลเทนนิสในลักษณะนี้ทำให้การเล่นผิดพลาดได้ง่าย ผู้เล่นควบคุมการเล่นได้ยาก แต่จะมีข้อดีก็คือคู่แข่งจะประสบ

ปัญหาอย่างมากในการรับลูก นอกจากนี้ในการตีลูกผลัก (Push Stroke) ง่ายๆ ซึ่งนักกีฬาทั่วไปจะสามารถควบคุมการเล่นได้โดยอัตโนมัติ โดยการใช้ไม้ที่มีหน้าไม้แบบแผ่นยางธรรมชาติ แต่ถ้าใช้ไม้เทเบิลเทนนิสแบบมีแผ่นยางฟองน้ำปิดทับก็มักจะประสบกับปัญหาในการเล่น ด้วยเหตุนี้ในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสนั้น ลูกเทเบิลเทนนิสจะวิ่งเร็วมาก การเล่นที่ใช้ไม้ที่มีลักษณะดังกล่าวจึงเหมาะกับการเล่นเกมรุกมากกว่าการเล่นเกมรับ อย่างไรก็ตามในการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสคู่เล่นทั้งคู่ต่างก็พยายามเล่นเกมรุกซึ่งกันและกัน โดยการตีให้แรง และเร็วกว่าคู่แข่ง ซึ่งก่อนหน้านี้ช่วงเวลานี้การเล่นเกมรับมีความสำคัญพอๆ กับการเล่นเกมรุก นอกจากนั้นในช่วงเวลาเดียวกันนี้นักกีฬาญี่ปุ่นยังได้พลิกโฉมหน้าของวงการเทเบิลเทนนิสโลก โดยเทคนิคการเล่นแบบ กามิกาเซ (Kamikaze Technique) ที่มีลักษณะจุดตี ก้าวร้าว และรวดเร็ว อีกทั้งมีการจู่โจมแบบสายฟ้าแลบ (Japanese Blitzrieg) อีกด้วย

กล่าวโดยสรุป การเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ในระยะนี้จึงเกี่ยวข้องกับการที่นักกีฬาญี่ปุ่นและจีนเข้ามามีบทบาทสำคัญแทนที่นักกีฬาจากฮังการีและเชโกสโลวาเกีย ที่เคยครองความเป็นจ้าวในกีฬาเทเบิลเทนนิสมาก่อน สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้มีใช้แต่เฉพาะการพัฒนาไม้เทเบิลเทนนิสด้วยการใช้แผ่นยางฟองน้ำปิดทับหน้าไม้ การพัฒนาวิธีการจับไม้แบบการจับปากกา (Penholder Grip) และการพัฒนาการเล่นที่จุดตี ก้าวร้าว รวดเร็ว และคล่องตัวกว่าเท่านั้น แต่ยังเป็นการเปลี่ยนแปลงในความสนใจที่ผู้สนใจเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสเพื่อการแข่งขันเป็นจำนวนมากขึ้น เช่น ในจีนมีผู้นิยมเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสถึงประมาณ 6 ล้านคน ในญี่ปุ่นก็มีผู้นิยมเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสถึง 3 ล้านคน แต่ในขณะที่ในช่วงเวลาเดียวกันนั้น ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีผู้สนใจเล่นกีฬาประเภทนี้เพียง 3 พันคน

ปี ค.ศ. 1953 ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนได้ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 20 ณ กรุงบูคาเรส (Bucharest) ประเทศฮังการี ซึ่งเป็นครั้งแรกที่จีนส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ โดยก่อนหน้านี้คนจีนยังนิยมเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสเพื่อความสนุกสนานเท่านั้น ในการแข่งขันครั้งนั้นไม่มีนักกีฬาจีนคนใดที่เป็นที่รู้จักมาก่อนเลย อย่างไรก็ตามนักกีฬาทีมชายของจีนก็สามารถได้ตำแหน่งลำดับที่ 10 ในการแข่งขันดิวิชั่น 1 และนักกีฬาทีมหญิงได้ที่ 3 ในการแข่งขันดิวิชั่น 2 สำหรับผลการแข่งขันในครั้งนี้ ญี่ปุ่นก็ได้ชัยชนะทั้งประเภททีมชายและทีมหญิงทั้งนี้ด้วยเทคนิคการจับไม้แบบปากกาแบบของนักกีฬาญี่ปุ่น (penholder or Japanese grip) ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงในการดบลูกที่รุนแรงจนสามารถเอาชนะนักกีฬาชาวยุโรปที่มีวิธีการจับไม้แบบจับมือ (Shake-Hand Grip) ได้

ปี ค.ศ. 1956 ในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 23 ในกรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น ประเทศญี่ปุ่นและอีกหลายประเทศในภาคพื้นทวีปยุโรปยังคงความเป็นจ้าวอยู่อย่างเหนียวแน่น สำหรับจีนแม้จะได้พัฒนาการเล่นโดยบุกเร็วและรุนแรง แต่ก็ยังขาดความแน่นอนในการเล่นอยู่มาก จึงยังไม่ได้รับชัยชนะในการแข่งขันประเภทใด ในการแข่งขันครั้งนี้

ได้มีบันทึกว่านักกีฬาชาวอังกฤษชื่อ ริชาร์ด เบอร์แมน (Richard Bergmann) ทำให้การเล่นล่าช้าไปถึงครึ่งชั่วโมง เพราะเขาได้ร้องเรียนว่าลูกเทเบิลเทนนิสที่ใช้ในการแข่งขันนั้นนิ่มเกินไปและไม่กลม เขาจึงเลือกลูกเทเบิลเทนนิสใหม่ถึง 192 ลูก จึงได้ลูกที่ถูกใจ แต่ต่อมาเขาก็ต้องพ่ายแพ้ในการแข่งขัน

ปี ค.ศ. 1957 การแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 24 ในกรุงสต็อกโฮล์ม (Stockholm) ประเทศสวีเดน แม้นักกีฬาจากจีนจะได้พยายามแก้ไขจุดอ่อนที่พบแล้วแต่ผลการแข่งขันก็ยังไม่สามารถนำพาทีมจีนให้ประสบความสำเร็จเด่นชัดนัก แต่ทั่วโลกก็รับรู้จัก และให้ความสนใจอย่างมากกับนักกีฬาจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจับไม้แบบจับปากกาหรือที่จีนเรียกว่าจับแบบจีน (Penholder or Chinese Grip) เพื่อจู่โจมคู่แข่งอย่างรวดเร็วตามแบบของจีน นักกีฬาเทเบิลเทนนิสของจีนเองก็มีความเชื่อว่า ถ้าได้พัฒนาเทคนิคการจับไม้แบบจับปากกาให้ดีแล้ว จีนก็อาจครองตำแหน่งชนะเลิศในการแข่งขันแทนที่คู่แข่งชาวยุโรปและญี่ปุ่นได้อีกหนึ่งนับแต่ปี ค.ศ. 1957 นี่เป็นต้นไปการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจัด โดยเดิมจัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปี เป็นการแข่งขัน 2 ปีต่อ 1 ครั้ง

ปี ค.ศ. 1958 กีฬาเทเบิลเทนนิสได้รับความนิยมสูงสุดในประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน ทั้งนี้มีการคาดการณ์ว่ามีคนจีนถึงประมาณ 50 ล้านคน ที่เล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส โดยประธานเหมา (Mao Zedong) ได้เรียกประชุมคณะกรรมการแห่งชาติเพื่อพยายามหาทางพัฒนาเทคนิคการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสเพื่อให้ทีมจีนได้รับชัยชนะในการแข่งขันระดับโลก โดย รง กั๋วตวน (Rong Guotuan) ได้พัฒนาการส่งลูกทั้งแบบลูกหมุนและลูกไม่หมุน ตลอดจนการตีลูกตัดในการเล่นเกมรุก (offensive chop) และการตีลูกหมุนขึ้นทางด้านข้าง (side topspin) เพื่อตัดลูกตัดแบบยุโรป (European chop) ซึ่งนักกีฬาชาวยุโรปนิยมนำมาใช้ ด้วยเทคนิคทั้งหมดของจีนส่งผลให้การจับไม้แบบจับปากกาของจีนเพื่อจู่โจมคู่แข่งได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น

ปี ค.ศ. 1959 ในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 25 รง กั๋วตวน นักกีฬาชาวจีนก็ได้รับชัยชนะในการแข่งขันระดับโลก โดยชนะเลิศประเภทชายเดี่ยว ซึ่งนับเป็นนักกีฬาจีนคนแรกที่ได้แชมป์ระดับโลก เหตุการณ์นี้มีความสำคัญอย่างมากในประวัติของกีฬาเทเบิลเทนนิสในจีน เพราะทำให้ได้พิสูจน์ตัวเองต่อสายตาชาวโลกว่า นักกีฬาชาวจีนมีทักษะการเล่นที่รวดเร็วกว่า และคล่องตัวกว่านักกีฬาญี่ปุ่น ซึ่งส่งผลให้นักกีฬาจีนโดยทั่วไปยิ่งนิยมเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสอย่างจริงจังเพิ่มมากขึ้น

ปี ค.ศ. 1960 จีนเริ่มครองความเป็นจ้าวในกีฬาเทเบิลเทนนิสแทนที่ญี่ปุ่น ซึ่งเคยยึดครองตำแหน่งนี้มาตลอดตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 และนับจากนี้ไปจีนก็ครองความเป็นผู้นำในกีฬาประเภทนี้อีกนานเกือบ 20 ปี โดยได้พัฒนาวิธีการเล่นโดยรุกเร็วและยืนใกล้โต๊ะอีกด้วยปี ค.ศ. 1962 ในการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกที่กรุงปักกิ่ง นักเทเบิลเทนนิสหนุ่มของจีนสามารถชนะนักกีฬาจากญี่ปุ่นที่มีอายุมากกว่าได้ด้วยการเล่นเกมรุกแบบ

สายฟ้าแลบ การเล่นเกมรับอย่างฉับไว และการจับไม้แบบการจับปากกาตามแบบของจีนและหลังจากนั้นเป็นต้นมา จีนก็ชนะเลิศในการแข่งขันประเภททีมชายและชายเดี่ยวอีกถึง 3 ปีติดต่อกัน ทั้งนี้ด้วยการเรียนรู้เทคนิคต่าง ๆ ในการเล่นจากญี่ปุ่น ทั้งทางภาพยนตร์และจากทางเอกสาร ซึ่งจีนได้แก่ทางเล่นโดยเล่นลูกสั้นและลูกยาวแบบญี่ปุ่น และได้เป็นหลักในการเล่นของนักกีฬาจีนต่อมาจนถึงปัจจุบัน

ปี ค.ศ. 1967 ในปี ค.ศ. 1967 และ 1969 จีนไม่ได้เข้าร่วมการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 29 และ 30 ทั้งนี้เนื่องจากการปฏิวัติทางวัฒนธรรม (Cultural Revolution) ภายในประเทศ

เซอร์ มองตากู ประธานสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติคนแรกซึ่งดำรงตำแหน่งนี้มาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1926 ได้เกษียณอายุลง นายรอย อีแวนส์ (Roy Evans) ชาวเวลส์ แห่งสหราชอาณาจักรอังกฤษ จึงได้ดำรงตำแหน่งนี้ต่อไปจนถึงปี ค.ศ. 1987

ปี ค.ศ. 1969 การที่จีนไม่ได้เข้าร่วมการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกถึงสองครั้งทำให้นักเทเบิลเทนนิสชาวยุโรปกลับมาครองความเป็นเจ้าได้อีกครั้งหนึ่ง โดยในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 30 ซึ่งประเทศเยอรมันตะวันตกเป็นเจ้าภาพผลการแข่งขันได้ปรากฏว่า รัสเซียครองตำแหน่งชนะเลิศทั้งประเภททีมหญิงและหญิงคู่ สวีเดนชนะเลิศประเภทชายคู่ ส่วนญี่ปุ่นได้ตำแหน่งประเภททีมชาย ชายเดี่ยว หญิงเดี่ยวและคู่ผสม

ปี ค.ศ. 1971 ปีนี้ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่เว้นไปนานถึง 6 ปี ซึ่งในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 31 ที่เมืองนาโกย่า (Nagoya) ประเทศญี่ปุ่นนี้ นักเทเบิลเทนนิสชาวยุโรปได้มีการพัฒนาจุดเด่นของการบุกจูโจมคู่แข่งขันใกล้เคียงตามแบบของจีน และการตีลูกพุ่งโค้ง (looping drive) ตามแบบญี่ปุ่นอีกด้วย ซึ่งทำให้นักกีฬาจีนต้องทบทวนจุดเด่น และจุดอ่อนของการจับไม้แบบจับปากกาตามแบบจีนในการจูโจมคู่แข่งขันตามไปด้วย การแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 31 นี้ ยังนับเป็นการแข่งขันครั้งที่คนกล่าวขวัญถึงมากเป็นประวัติการณ์ เพราะการแข่งขันครั้งนี้เป็นสื่อกลางที่ทำให้ประเทศยักษ์ใหญ่ 2 ฝ่ายในโลก คือ ประเทศสหรัฐอเมริกาและสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนได้หันหน้าเข้าหากัน โดยหลังจากการแข่งขันในญี่ปุ่นแล้วจีนได้เชิญนักเทเบิลเทนนิสอเมริกัน จำนวน 15 คนไปแข่งขันต่อในจีน ซึ่งนับเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์โลกที่สองประเทศได้มีการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกันอย่างเป็นทางการ หลังจากที่ไม่เคยติดต่อเกี่ยวข้องกันเลยตลอดเวลา 20 ปีที่ผ่านมา การแข่งขันในครั้งนี้จึงมีความสำคัญยิ่งในการฟื้นฟูความสัมพันธ์ทางการทูตของทั้งสองประเทศ ซึ่งทั่วโลกจะเรียกว่า Pingpong Diplomacy ทั้งนี้เนื่องจากการแข่งขันเทเบิลเทนนิสเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ไมตรีระหว่างประเทศโดยเฉพาะ นอกจากนั้น จากการแข่งขันครั้งนี้ยังส่งผลให้ประธานาธิบดี ริชาร์ด นิกสัน ได้โอนอ่อนให้กันจีนเกี่ยวกับนโยบายทางด้านการค้าลงอย่างมาก จึงอาจกล่าวได้ว่าการกีฬาสามารถช่วยให้ความตึงเครียดในสถานการณ์

ทางการเมืองให้ผ่อนคลายลงได้ แต่หากนักกีฬาที่มีแนวความคิดทางการเมืองที่รุนแรง และก็สามารถทำให้การแข่งขันไม่สามารถดำเนินไปจนถึงที่สุดได้เช่นกัน เช่น ในการแข่งขันชิงแชมป์โลกครั้งที่ 31 ครั้งเดียวกันนี้เองก็ได้มีนักกีฬาของจีนคนหนึ่งไม่ยอมลงแข่งขันกับนักกีฬาของเขมร และเวียดนาม จึงทำให้เขาต้องตกรอบในการแข่งขันครั้งนั้นไป

ในปี ค.ศ. 1972 นักเทเบิลเทนนิสชาวยุโรปก็ได้กลับมาครองความเป็นเจ้าในกีฬาเทเบิลเทนนิสอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนักเทเบิลเทนนิสชาวเอเชียได้ครองแชมป์มาโดย สเตลล่า เบงท์สัน (Stella Bengtsson) ชาวสวีเดน อายุ 18 ปีได้ทำการแข่งขันกับนักกีฬาของจีนกับญี่ปุ่น และได้ชนะเลิศประเภทชายเดี่ยว กล่าวกันว่า สาเหตุหนึ่งก็เพราะนักกีฬาเทเบิลเทนนิสชาวยุโรปได้ใช้วิธีการรูกแบบเอเชีย โดยได้ผสมผสานเทคนิคการตีลูกหมุนขึ้น (Topspin) ของญี่ปุ่น และการรูกอย่างรวดเร็วของจีน ซึ่งช่วยในการเล่นคล่องตัวมากขึ้น นอกจากนั้น ก่อนการแข่งขันจะเริ่มต้น เบงท์สัน ได้เข้าไปพักในญี่ปุ่นเพื่อการฝึกซ้อมล่วงหน้าถึง 6 เดือนก่อนการแข่งขัน

ในปี ค.ศ. 1979 มีการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 35 ที่กรุงเปียงยาง (Pyeng Yang) ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยเกาหลี หญิงเดี่ยว หญิงคู่และคู่ผสมกับอีก 4 เหรียญเงินจากการแข่งขันในประเภททีมชาย ชายเดี่ยว หญิงคู่ และคู่ผสม และ 7 เหรียญทองแดง นอกจากนั้นใน 16 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสยอดเยี่ยมของโลก จากการจัดอันดับของสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ หนึ่งในระยะนี้นักกีฬาชาวยุโรปได้ฟื้นตัวขึ้น โดยฮังการีได้กลับมาครองตำแหน่งชนะเลิศประเภททีมชาย หลังจากสูญเสียตำแหน่งไปนานถึง 20 กว่าปี

ในปี ค.ศ. 1981 การแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 36 ที่เมือง โนวิลาด (Novilad) ประเทศยูโกสลาเวีย (Yugoslavia) นักกีฬาชาวจีนชนะเลิศถึง 7 รายการ และได้ที่ 2 ในการแข่งขันประเภทเดี่ยวทุกรายการ ซึ่งไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ของวงการเทเบิลเทนนิสโลกตลอด 55 ปีที่ผ่านมา

ในปี ค.ศ. 1983 การแข่งขันชิงแชมป์โลกครั้งที่ 37 ที่กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น จีนได้ตำแหน่งชนะเลิศ 6 ประเภท ยกเว้นประเภทชายคู่ที่นักกีฬาจากยูโกสลาเวียชนะเลิศไป

ในปี ค.ศ. 1985 มีการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 38 ที่ประเทศสวีเดน

ในปี ค.ศ. 1987 การแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 39 จัดขึ้นที่ประเทศอินเดีย นายรอย อีแวนส์ (Roy Evans) ประธานสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติคนที่ 2 หมดวาระลงนายอิชิโร โอกิมุระ (Ichiro Ogimura) ชาวญี่ปุ่นได้ดำรงตำแหน่งต่อเป็นคนที่ 3 และยังคงดำรงตำแหน่งอยู่จนกระทั่งปัจจุบัน สำหรับนายอิชิโร โอกิมุระ อดีตเป็นแชมป์ประเภทชายเดี่ยวในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 21 ที่เมืองเวมบลีย์ประเทศอังกฤษ มาก่อนด้วย

ในปี ค.ศ.1988 กีฬาเทเบิลเทนนิสก็ได้รับการบรรจุเข้าเป็นกีฬาสำหรับการแข่งขันอีกประเภทหนึ่งในกีฬาโอลิมปิก (Chernow and Vallasi.) และเริ่มทำการแข่งขันเป็นครั้งแรกในกีฬาโอลิมปิก ครั้งที่ 24 ในปี ค.ศ. 1988 ที่กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ โดยมีการแข่งขัน 4 ประเภท คือ ชายเดี่ยว ชายคู่ หญิงเดี่ยว และ หญิงคู่ มีประเทศต่าง ๆ ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน 10 ประเทศ ผลปรากฏว่าประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน ได้ครองเหรียญทอง 2 ประเภท คือ หญิงเดี่ยวและชายคู่ ส่วนประเทศเกาหลีใต้ ได้ครองเหรียญทอง 2 ประเภทคือ ชายเดี่ยวและหญิงคู่

ในปี ค.ศ. 1989 การแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 40 จัดขึ้นที่เมืองดอร์ทมุน (Dortmund) ประเทศเยอรมัน ผลปรากฏว่า ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนได้รับชัยชนะประเภทหญิงเดี่ยว หญิงคู่ และทีมหญิง ประเทศสวีเดนชนะเลิศประเภท ชายเดี่ยว และทีมชาย ประเทศเยอรมันตะวันตกได้รับชัยชนะเลิศประเภทชายคู่ และประเทศเกาหลีใต้ชนะเลิศประเทศคู่ผสม

ในปี ค.ศ. 1989 มีการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 41 ที่เมืองชิบะ (Chiba) ประเทศญี่ปุ่น โดยประเทศสวีเดนได้ชัยชนะประเภทชายเดี่ยว ชายคู่ และทีมชาย ส่วนประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีนชนะเลิศประเภทหญิงเดี่ยว หญิงคู่ และคู่ผสม และประเทศเกาหลีใต้ชนะเลิศประเภททีมหญิง

ในปี ค.ศ.1993 ในการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 42 จัดขึ้นที่กรุงเม็กซิโกประเทศเม็กซิโก (Mexico) ในการแข่งขันครั้งนี้นักกีฬาจากสวีเดนได้ครองแชมป์ประเภททีมชาย

ในปี ค.ศ. 1995 มีการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกครั้งที่ 43 เดือนพฤษภาคม ที่เมืองเทียนสิน (Tien-sin) ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน โดยจีนได้ครองแชมป์ประเภทชายและทีมหญิงสำหรับสถิติสูงสุดของการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์โลกประเภทต่างๆ นับจนถึงปี ค.ศ. 1992 หรือ พ.ศ. 2535 ได้บันทึกไว้ดังนี้

ประเภทชายเดี่ยว ชนะเลิศสูงสุด คือ Viktor Barna จากประเทศฮังการี ชนะเลิศ 5 ครั้ง

ประเภทหญิงเดี่ยว ชนะเลิศสูงสุด คือ Angelica Rozeanu จากประเทศโรมาเนียชนะเลิศ 6 ครั้ง

ประเภทชายคู่ ชนะเลิศสูงสุด คือ ประเทศฮังการีและประเทศอังกฤษ ชนะเลิศ 8 ครั้ง

ประเภทหญิงคู่ ชนะเลิศสูงสุด คือ ประเทศฮังการี ชนะเลิศ 7 ครั้ง

ประเภทคู่ผสม ชนะเลิศสูงสุด คือ ประเทศฮังการี ชนะเลิศ 6 ครั้ง

ความเป็นมาของกีฬาเทเบิลเทนนิสในประเทศไทย

ในประเทศไทย กีฬาเทเบิลเทนนิสหรือที่คนไทยโดยทั่วไปเรียกกันว่า ปิงปอง เป็นกีฬาที่นิยมเล่นกันมานานกว่า 30 ปี ทั้งการเล่นเพื่อความบันเทิงและการเล่นเพื่อการแข่งขันในสถานศึกษา ได้มีการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาเทเบิลเทนนิสให้แก่เยาวชนไทย ทั้งในระดับโรงเรียนและระดับสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ได้มีการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส ทั้งนี้เนื่องจากเป็นกีฬาเหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์และเศรษฐกิจในประเทศเป็นอย่างมาก อีกทั้งเป็นกีฬาที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการลงทุนดำเนินการสูงกล่าวคือ อุปกรณ์ต่างๆ ที่จำเป็นมีราคาไม่แพงจนเกินไปนักถ้ามีโต๊ะ พร้อมค้อนที่โรงเรียนแล้ว นักเรียนแต่ละคนก็สามารถหาซื้อไม้และลูกเทเบิลเทนนิสมาเล่นได้ อีกประการหนึ่งกีฬาเทเบิลเทนนิสก็เป็นกีฬาที่สามารถเล่นได้ทั้งในที่ร่มหรือกลางแจ้ง โดยต้องการพื้นที่สำหรับการเล่นไม่มากนัก เหล่านี้เป็นคุณลักษณะส่วนหนึ่งที่ทำให้นักเรียนนิยมเล่น นอกจากนี้ ในโรงเรียนกีฬาซึ่งเป็นโรงเรียนแห่งที่จัดการเรียนการสอนเฉพาะทาง ก็ได้จัดหลักสูตรวิชาการเทเบิลเทนนิสสำหรับนักเรียน นอกจากนี้ ในการจัดการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬาเทเบิลเทนนิส ก็เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้ให้มีการแข่งขัน โดยโรงเรียนแต่ละโรงเรียนก็สามารถส่งตัวแทนนักกีฬาเข้าแข่งขันเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสในระดับต่าง ๆ ได้ต่อไป สำหรับในระดับอุดมศึกษาสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปได้เปิดสอนวิชาเทเบิลเทนนิสเป็นวิชาพื้นฐานทั่วไป สำหรับนิสิตชั้นปีที่ 1 หรือ 2 ได้เลือกเรียน หรือเป็นวิชาเลือกเสรี ซึ่งก็มีนิสิตเลือกให้ความสนใจ เลือกเป็นจำนวนมากในภาคการเรียน สำหรับในสถาบันอุดมศึกษาที่สอนวิชาเอกพลศึกษา หรือในคณะพลศึกษาหรือในวิทยาลัยพลศึกษา เทเบิลเทนนิส ก็เป็นรายวิชาหนึ่งที่บังคับเรียน เพื่อประโยชน์ในการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้สอน หรือการเล่นในระดับสูงต่อไป นอกจากนี้ในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย เทเบิลเทนนิส ก็เป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้จัดให้มีการแข่งขันด้วย ซึ่งนักกีฬาแต่ละสถาบันก็สามารถพัฒนาตนเองสู่การเป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิสระดับชาติได้ต่อไป และถ้ามีความสามารถในระดับที่สูงขึ้นก็สามารถก้าวเข้าสู่การแข่งขันในระดับนานาชาติเช่น การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ กีฬาเอเชียนเกมส์ ประเทศไทยก็ได้ส่งกีฬาเทเบิลเทนนิสระดับชาติเข้าร่วมการแข่งขันด้วย ซึ่งนักกีฬาเหล่านี้หากขยันฝึกซ้อมก็อาจจะก้าวเข้าสู่การแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสระดับโลกต่อไปได้

สำหรับประชาชนทั่วไป ก็มีองค์การและหน่วยงานต่างๆ ให้ความรู้และบริการเพื่อส่งเสริมการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสโดยทั่วไป ประกอบด้วย หน่วยงานของรัฐ ได้แก่ การเล่นกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) กรมพลศึกษา เทศบาล กรุงเทพมหานคร สโมสร และสมาคมกีฬาต่าง ๆ ตลอดจนสถานบริการด้านนันทนาการ เช่น สวนลุมพินี และ YMCA เป็นต้น สำหรับในภาคเอกชนมูลนิธิสุขุม ของนายสุขุม นวพันธ์ ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2523 และได้รับอนุมัติให้เป็นองค์การคือสาธารณกุศลตามประกาศ

ของกระทรวงการคลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 ก็ได้ให้การสนับสนุนกีฬาเทเบิลเทนนิสมาโดยตลอด กล่าวคือได้จัดโครงการโต๊ะปิงปองซิเมนต์เพื่อบริจาค ไปทั่วประเทศในนามของมูลนิธิฯ โดยโต๊ะปิงปองซิเมนต์นี้มีผิวหน้าเป็นปูน จึงสามารถทนแดดทนฝน ทำให้มีอายุการใช้งานได้นานถึง 15-20 ปี โต๊ะปิงปองซิเมนต์นี้ มูลนิธิจะบริจาคเพื่อเป็นการสนับสนุนให้กีฬาปิงปองได้เผยแพร่สู่ชาวบ้านในชนบทท้องถิ่นทุรกันดาร กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ เรือนจำ ชุมชนแออัด และผู้มีรายได้น้อยอย่างทั่วถึง นอกจากนั้น มูลนิธิฯ ร่วมกับการกีฬาแห่งประเทศไทยยังจัดให้มีการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงแชมป์ทั่วประเทศ เรียกว่า “สุโข คัพ” ขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 เป็นต้นมา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการกระตุ้นความสนใจกีฬาเทเบิลเทนนิสแก่ประชาชนทั่วประเทศไปอีกด้วย

สำหรับสมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทย ก่อตั้งและจดทะเบียนขึ้นเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2500 ในปีต่อมาคือ พ.ศ. 2501 สมาคมฯ ก็ได้จัดการแข่งขันเพื่อความชนะเลิศแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อกิจกรรมของสมาคมพัฒนาก้าวหน้ามากขึ้น ประกอบกับจำนวนสโมสรสมาชิกเพิ่มมากขึ้น โดยมีจำนวนถึง 46 สโมสร และประชาชนทั่วไป ได้ให้ความสนใจกีฬาประเภทนี้อย่างกว้างขวาง สมาคมฯ จึงได้มีการจัดการแข่งขันประจำปี ตลอดมา สมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทยได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ (International Table Tennis Federation) ในปี พ.ศ. 2503 ต่อมาในปี พ.ศ. 2514 จึงได้เข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์เทเบิลเทนนิสแห่งเอเชีย (Asia Table Tennis Union) ตลอดเวลาที่ผ่านมาสมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทยได้ดำเนินกิจกรรมต่างๆ ทั้งในต่างประเทศ และภายในประเทศมากมาย กล่าวคือ ในด้านต่างประเทศ สมาคมฯ ได้ส่งนักกีฬาเทเบิลเทนนิสทีมชาติไทยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแหลมทอง ซีเกมส์ เอเชียนเกมส์ ตลอดจนการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิสชิงชนะเลิศของโลก เช่น การแข่งขันครั้งที่ 35 ในปี พ.ศ. 2522 ที่เมืองเบี่ยงยาง ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยเกาหลี สมาคมฯ ได้ส่งทีมนักกีฬาเทเบิลเทนนิสไทยเข้าร่วมการแข่งขัน และอยู่ในดิวิชันที่ 2 ซึ่งมี 15 ชาติด้วยกัน และต่อมาในการแข่งขันครั้งที่ 36 ที่เมืองโนวิลาด ประเทศยูโกสลาเวีย สมาคมฯ ก็ได้ส่งนักกีฬาเฉพาะนักกีฬาหญิงเข้าร่วมการแข่งขันด้วย ทั้งนี้ด้วยเห็นว่านักกีฬาทีมหญิงไทยมีโอกาสดำเนินขึ้นจากดิวิชัน 2 ไปอยู่ในดิวิชัน 1 ได้ สำหรับนักกีฬาเทเบิลเทนนิสหญิงที่ส่งไป คือ พัชรินทร์ ลอยไสว แชมป์หญิงเดี่ยวแห่งประเทศไทย และ ลัดดา กุมพพงษ์พานิชย์ โดยแข่งขันใน 3 ประเภท คือ ทีมหญิง หญิงเดี่ยว และหญิงคู่ สำหรับในปี พ.ศ. 2538 สมาคมฯ ได้ส่งนักกีฬาเทเบิลเทนนิสเข้าแข่งขันในระดับนานาชาติ คือ การแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ซึ่งประเทศไทยโดยจังหวัดเชียงใหม่เป็นเจ้าภาพ โดยได้คัดเลือกนักกีฬาชุดเตรียมทีมซีเกมส์ส่งไปฝึกยังประเทศไต้หวันเป็นเวลา 2 เดือน และได้จ้างนักกีฬาเทเบิลเทนนิสระดับโลกจากจีนมาฝึกให้แก่กีฬาไทย อนึ่ง ในเดือน ตุลาคม 2538 สมาคมฯ ก็ได้จัดการแข่งขันเทเบิลเทนนิสรายการไทยแลนด์ อินวิเทชัน (Thailand Invitation) หรืออาจเรียกว่า ปรีซีเกมส์ขึ้น

โดยได้เชิญนักกีฬาจากชาติอาเซียนที่เป็นคู่แข่งมา 3 ชาติ และอีก 3 ชาติ ที่มีมาตรฐานมาร่วมการแข่งขันเพื่อเป็นการเตรียมนักกีฬาไทยสำหรับกีฬาซีเกมส์อีกด้วย สำหรับการดำเนินกิจกรรมของสมาคมฯ ภายในประเทศ ก็ได้จัดให้มีการแข่งขันเทเบิลเทนนิสชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งถ้วยพระราชทานเป็นประจำทุกปีมา โดยการแข่งขันมีทั้งหมด 8 ประเภทด้วยกัน คือ ชายเดี่ยว หญิงเดี่ยว หญิงคู่ คู่ผสม ชายเดี่ยว สูงอายุ เยาวชนชายเดี่ยว และเยาวชนหญิงเดี่ยว

กล่าวโดยสรุป สมาคมเทเบิลเทนนิสแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการส่งเสริมกีฬาเทเบิลเทนนิสอย่างกว้างขวางโดยทั่วไป นับตั้งแต่ก่อตั้งในปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา โดยได้จัดการฝึกซ้อมให้แก่นักกีฬาเทเบิลเทนนิสระดับชาติ ตลอดจนประชาชนผู้สนใจทั่วไปอย่างต่อเนื่องตลอดมา ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมการเล่นกีฬานี้ อีกทั้งเป็นการเตรียมนักกีฬาและยกระดับมาตรฐานการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสในประเทศไทยให้สูงขึ้นอีกด้วย

ความสำคัญของกีฬาเทเบิลเทนนิส

เทเบิลเทนนิสเป็นกีฬาในร่มประเภทหนึ่งที่มีความนิยมในการเล่นอย่างแพร่หลายมากจนอาจเรียกได้ว่าเป็นกีฬาสำหรับคนทุกคน ไม่ว่าชายหรือหญิง เด็กหรือผู้ใหญ่ เป็นคนที่มีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ หรือเป็นผู้ที่พิการด้อยสมรรถภาพทางใดทางหนึ่งก็สามารถเล่นเทเบิลเทนนิสได้ นอกจากนั้น ในการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส ไม่ว่าผู้เล่นจะมีจุดมุ่งหมายในการเล่นเป็นเช่นใด คือ เล่นเพื่อความสนุกสนาน หรือเล่นเพื่อการแข่งขัน เทเบิลเทนนิสก็เป็นกีฬาที่มีประโยชน์ตามความมุ่งหมายของผู้เล่นแต่ละคนเสมอ ในประเทศต่างๆ ทั่วโลก เทเบิลเทนนิสเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมมานานเกือบสามทศวรรษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1960 เป็นต้นมา กีฬาเทเบิลเทนนิสได้รับความนิยมอย่างสูงสุดในประเทศต่าง ๆ ทั่วไปทั้งในทวีปยุโรป และทวีปเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศอังกฤษ มีสโมสรกีฬามากกว่าพันสโมสรได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาเทเบิลเทนนิส และถ้ามีการนับจำนวนผู้นิยมเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสทั่วโลกแล้วจะมีจำนวนถึงประมาณ 250 ล้านคน ด้ยความนิยมในกีฬาเทเบิลเทนนิสนี้ ทำให้มีการจัดตั้งสหพันธ์เทเบิลเทนนิสนานาชาติ (International Table Tennis Federation หรือ ITTF) ขึ้นในปี ค.ศ. 1926 ซึ่งปัจจุบันมีประเทศในเครือสมาชิกมากกว่า 130 ประเทศ อย่างไรก็ตามแม้กีฬาเทเบิลเทนนิสจะได้รับความนิยมทั่วโลกแต่ความนิยมดังกล่าวก็อาจมีแนวโน้มที่จะลดลงได้ทั้งนี้เนื่องจากการที่มีผู้เชี่ยวชาญที่จะช่วยให้คำแนะนำในการเล่นแก่ผู้สนใจน้อยลง และเมื่อไม่ได้รับคำแนะนำในการเล่นอย่างถูกต้อง ผู้เล่นก็ต้องใช้เวลานานพอสมควรกว่าจะเกิดการเรียนรู้ในการเล่นได้ จึงมักเกิดความท้อแท้ และเลิกเล่นไปในที่สุด ซึ่งส่งผลให้ผู้สนใจเล่นที่จะเล่นเหล่านั้นขาดโอกาสอันดีในการใช้เวลาว่างที่จะสนุกสนานกับการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสต่อไป แต่ด้วยเหตุที่เทเบิลเทนนิสจัดเป็นกิจกรรมนันทนาการที่มีทักษะพื้นฐานการเล่นที่ง่าย อุปกรณ์เล่นก็มีราคาถูก อีกทั้งเป็นกีฬาที่ผู้เล่นไม่มีการปะทะกัน และไม่มีการเอาเปรียบกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า เทเบิลเทนนิสเป็นกีฬาที่สามารถพัฒนาคุณธรรม

และจริยธรรม ของผู้เล่นได้ อันเป็นคุณลักษณะที่พึงปรารถนาประการหนึ่งของสังคม กีฬา เทเบิลเทนนิสจึงสมควรที่จะได้รับการสนับสนุนให้เล่นอย่างแพร่หลายและอย่างต่อเนื่องต่อไป

กีฬาเทนนิส (Tennis)

ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล. (2542 : 2 – 7) ได้กล่าวว่า เรียกชื่อเดิมว่าลอนเทนนิส (Lawn Tennis) เพราะเป็นกีฬาที่เล่นในสนามหญ้าและคำว่า ลอน (Lawn) ก็แปลว่า สนามหญ้าซึ่งเป็นเกมส์ (Game) ที่เกิดขึ้นในสมัยกลางที่ใช้เล่นกันในที่ร่ม ซึ่งในปัจจุบันได้ วิจารณ์การในการเล่นทั้งในที่ร่มและกลางแจ้ง

ในสมัยกรีกและโรมัน มีกีฬาซึ่งคล้ายกับกีฬาเทนนิสเกิดขึ้นเล่นกันประมาณ 2,000 ปีมาแล้ว แต่มีหลักฐานเริ่มเล่นครั้งแรกที่ประเทศฝรั่งเศสประมาณต้นศตวรรษที่ 14 โดยเรียกชื่อเป็นภาษาฝรั่งเศสว่า “เจอเดอปุม (Jeu de Paume)” ซึ่งเป็นการเล่นด้วยมือ ต่อมาวิวัฒนาการเป็นการเล่นด้วย แรคเกต (Racket) ในสมัยแรกเรียกว่า “แบททอยส์ (Battoirs)” มีรูปร่างต่างกัน ที่หัวเจาะเป็นรูจากด้านข้างแล้วหุ้มด้วยแผ่นหนังซึ่งเป็นแนวทาง สำหรับการประดิษฐ์แรกเกิดในปัจจุบันซึ่งมีการชิงด้วยเส้นเชือก เส้นเอ็น ทำให้สามารถใช้ในการเล่นได้ทั้ง 2 ข้าง ในศตวรรษที่ 16 – 17 เทนนิสเป็นเกมส์ที่นิยมในหมู่ชนมั่งคั่ง ของฝรั่งเศส โดยเฉพาะในกรุงปารีส ต่อมาได้แพร่หลายไปยังประเทศอังกฤษ นิยมเล่นกันมากในสมัยของ พระเจ้าเฮนรี่ที่ 8 (ค.ศ. 1509-1543)

กีฬาเทนนิสได้มีการจัดบันทึกกันเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1873 ผู้นำการเล่น เกมส์นี้มาเล่นเป็นคนแรกคือ นายพันตรี วอลเตอร์ คลอปตัน ริงฟิลด์ (Walter Clopton Wingfield) แห่งกองทัพอังกฤษ ได้คิดวิธีการเล่นเทนนิสขึ้นในประเทศอังกฤษ โดยดัดแปลง มาจากการเล่นในร่ม (Indoor game) ให้ไปเล่นกันในสนามกลางแจ้ง (Outdoor game) และเพิ่มวิธีการเล่นขึ้นใหม่ให้สนุกสนานกว่าเดิม ในตอนแรกใช้ชื่อว่า “Sphairistike” ต่อมาได้ เปลี่ยนชื่อเป็น “ลอนเทนนิส” สนามเทนนิสที่ใช้มีรูปร่างลักษณะคล้ายกับนาฬิกาทรายตรง กลางแคบ ด้านหลังทั้งสองข้างย้ายออกมามีตาข่ายสูง 7 ฟุต กั้นอยู่ตรงกลาง ในปี ค.ศ. 1875 นายพันตรี ริงฟิลด์ ก็ได้จดทะเบียนอนุสิทธิบัตรตามกฎหมาย ได้แก่ สนาม เสา ลูกเทนนิสไม้แร็กเก็ต และกติกาการเล่นชุดหนึ่ง จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1875 ประชาชน ได้เรียกร้องให้เขายกเลิกสิทธิบัตรนี้เสีย จึงทำให้กีฬาเทนนิสเป็นที่นิยมแพร่หลายมาก

ก่อนปี ค.ศ. 1877 กีฬาเทนนิสได้กลายเป็นกีฬามาตรฐานเล่นบนสนามหญ้า ชั้นดีในประเทศ อังกฤษได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ได้สร้างสนามเทนนิสและตั้งกรรมการ จำนวน 4 คน คือนายจูเลียน มาแชลล์ (Julian Marshall) นายแฮร์รี โจนส์ (Henry Jones) นายเจ. เอช. วาลซ์ (J.H. Walsh) และนาย ซี. จี. ฮีทโคท (C.G. Heath Cote) เพื่อวางกติกาก การเล่นและจัดการแข่งขันเป็นครั้งแรกที่สนามเทนนิสวิมเบิลดัน (Wimbledon) ประเทศอังกฤษ ในปี ค.ศ. 1877 นายเจ. เอช. วาลซ์ ได้มอบรางวัลชนะเลิศให้เป็นถ้วยเงินซึ่งมีค่าเท่ากับ

525 ซิลลิง แก่ผู้ที่ชนะเลิศการแข่งขันวิลเบิลตันได้ดำเนินมาตราប់เท่าปัจจุบัน และทำให้เกิดการแพร่หลายการเล่นและการแข่งขันเทนนิสออกไปทั่วโลก

ในปี ค.ศ. 1888 ได้มีการก่อตั้งสมาคม ลอนเทนนิสแห่งชาติขึ้นที่ประเทศอังกฤษตั้งชื่อสมาคมนี้ว่า “ลอนเทนนิสสมาคม” สมาคมนี้ได้จัดพิมพ์กติกาของลอนเทนนิสขึ้นเป็นทางการเมื่อ ปี ค.ศ. 1894

ในปี ค.ศ. 1874 เทนนิสได้แพร่หลายเข้าไปในอเมริกาโดย นางสาวแมรี เอาเทอร์ บริดจ์ (Miss. Mary Outerbridge) ได้เดินทางไปพบกีฬาเทนนิสที่ เบอร์มิวดา (Bermuda) จึงนำไปเล่นในสหรัฐอเมริกา สนามเทนนิสสนามแรกของสหรัฐอเมริกาสร้างขึ้นที่บริเวณสโมสรมะเทศเดนมาร์ก ไอแลนด์ คริกเกตและเบสบอลสมาคม (The Staten Island (N.Y.) Cricket and baseball Club) ต่อมา มีการตั้งสมาคมขึ้นที่เมืองบอสตันและได้มีการชักชวนให้สมาชิกในสโมสรต่าง ๆ ร่วมกันจัดตั้งเป็นคณะกรรมการบริหารสมาคมขึ้นในปี ค.ศ. 1881 ได้จัดตั้ง “ลอนเทนนิสสมาคมแห่งสหรัฐอเมริกา (The United States National Lawn Tennis Association)” ขึ้นได้จัดการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นครั้งแรก ได้รับความนิยมและแพร่หลายไปทั่วประเทศ

ในปี ค.ศ. 1900 ดไวท์ เดวิส (Dwight Filley Davis) ผู้ค้นพบวิธีการเสิร์ฟแบบอเมริกันทวิสได้บริจาคถ้วยรางวัลชื่อ เดวิส ให้แก่ผู้ชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาระหว่างสหรัฐอเมริกากับอังกฤษ ต่อมาได้เปิดโอกาสให้นักเทนนิสชายทั่วโลกเข้าทำการแข่งขัน ซึ่งเรียกว่า “เดวิสคัพ (Davis Cup) การแข่งขันครั้งแรกจัดที่เมืองลองวูด (Long Wood) รัฐแมสซาชูเซตส์ (Massachusetts) ปรากฏว่าทีมสหรัฐอเมริกานะทีมอังกฤษ และมีการแข่งขันกันเรื่อยมา

ในปี ค.ศ. 1912 องค์การเทนนิสสากลได้รับการจัดตั้งขึ้นเพื่อประสานงานระหว่างสมาคมประเทศต่าง ๆ ให้สอดคล้องเป็นสากลร่วมกัน เช่น ให้ใช้กติกาที่เป็นสากล เป็นต้น

ในปี ค.ศ. 1932 นางไวท์แมน (Mrs. Hazel Hotchkiss Wightman) ซึ่งเคยเป็นผู้ชนะเลิศหญิงเดี่ยวในสหรัฐอเมริกาคัดต่อกันหลายปีได้มอบถ้วยชื่อ “ไวท์แมนคัพ (Wightman Cup) “สำหรับการแข่งขันชิงชนะเลิศประเภททีมหญิงระหว่างนักเทนนิสของสหรัฐอเมริกากับอังกฤษ

ในปี ค.ศ. 1983 เจ.ดี.บัดจ์ (D.J. Budge) สามารถครอบครองตำแหน่งแกรนด์สแลม (Grand Slam) เป็นนักเทนนิสที่ประสบความสำเร็จในครั้งนี้อย่างยิ่งในวงการเทนนิสถือเป็นเกียรติอันยิ่งใหญ่ ผู้ชนะเลิศจะต้องชนะทั้ง 4 รายการคือ วิลเบิลตัน (Wimberdel) เฟรนช์โอเพ่น (French Open) ยู.เอส.โอเพ่น. (U.S. Open) ประเภทชายเดี่ยวออสเตรเลียโอเพ่น (Australian Open)

นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาเทนนิสได้รับความนิยมและแพร่หลายไปในต่างประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก

ลอนเทนนิสในประเทศไทย

ประเสริฐ ข่ายม่าน. (2541:1-10) กล่าวว่า กีฬาลอนเทนนิสในประเทศไทย ไม่มีหลักฐานที่แน่นอนว่า กีฬาลอนเทนนิสเริ่มแพร่หลายเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ครั้งใดและไม่ทราบแน่ชัดว่าใครเป็นผู้นำเข้ามาเป็นครั้งแรก จนกระทั่ง พ.ศ. 2460 จึงได้จัดตั้งลอนเทนนิสสโมสรขึ้นเป็นครั้งแรก ที่พระราชอุทยานสราญรมย์ครั้งนั้นมีสมาชิกราว 10 คน ต่อมาได้มีสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จึงได้เปลี่ยนสถานที่ไปเล่นกันที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เป็นที่น่าเสียดายว่าสโมสรแห่งนี้ต้องล้มเลิกไปเพราะไม่มีสนามอันเป็นสมบัติของตน อนึ่งในระหว่างนั้นยังมีสโมสรที่มีการเล่นกีฬาลอนเทนนิสอีกแห่งหนึ่ง คือ บางกอกยูไนเต็ดคลับ แต่เป็นสนามซีเมนต์ และมีเพียงสนามเดียว

ในกาลต่อมา เมื่อมีผู้นิยมลอนเทนนิสกันอีกจึงได้มีเอกชนจัดตั้งสโมสรลอนเทนนิสขึ้นหลายแห่ง ซึ่งสมาชิกส่วนมากล้วนเป็นชาวต่างประเทศทั้งสิ้น สนามลอนเทนนิสครั้งนั้นมีหลายแห่ง เช่นที่โรงเรียนนายเรือ กระทรวงเกษตร บริษัทบอร์เนียว บริษัทบอมเบย์เบอร์ม้า บ้านนายคอลลิน บ้านนายบัลโฟร์ เป็นต้น นักเทนนิสในประเทศไทยสมัยก่อนส่วนใหญ่เป็นคนอังกฤษและอเมริกัน แต่ต่อมาการเล่นเทนนิสก็แพร่หลายเข้ามาในหมู่คนไทย โดยเฉพาะพวก ข้าราชการได้ทำการติดต่อค้าขายกับชาวต่างประเทศอยู่ตลอดเวลา เมื่อมีคนไทยนิยมเล่นลอนเทนนิสมากขึ้นในปลายปี พ.ศ. 2469 พระราชวรพงศ์เชอกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ นายอาร์. ดี. เกร็ก และ พระยาสุพรรณสมบัติได้วางโครงการจัดตั้งลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย โดยขอความร่วมมือไปยังสโมสรเทนนิสต่าง ๆ เพื่อให้มีการประชุมครั้งแรกขึ้นที่ในวังพระราชวรพงศ์เชอกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ เมื่อวันที่ 14 เมษายน พ.ศ. 2470 สโมสรต่าง ๆ ไปร่วมประชุมทั้งสิ้น 12 สโมสร คือ ผู้แทนราชกรีฑาสโมสร สโมสรรถไฟ สโมสรกีฬาสามัคยาจารย์ สโมสรอังกฤษ สโมสรนครสวรรค์ สโมสรลำปาง สโมสรสีลม สโมสรนาวรัฐ สโมสรเชียงใหม่ยมนา สโมสรสงขลา สโมสรกลาโหมและสโมสรภูเก็ต จากการประชุมครั้งนี้ประชุมได้ลงมติเป็นเอกฉันท์ให้จัดตั้ง ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยขึ้น พร้อมทั้งตราข้อบังคับของลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยเป็นผลสำเร็จ เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2470 ซึ่งใช้เป็นบรรทัดฐานมาจนถึงปัจจุบัน ถึงแม้จะมีการแก้ไขบ้างเพียงแต่เล็กน้อยเท่านั้นหาได้เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญไม่ กรรมการชุดแรกของลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย คือ พระราชวรพงศ์เชอกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ทรงเป็นนายก นายอาร์. ดี. เกร็ก. เป็นเลขานุการกิตติมศักดิ์ พระยาสุพรรณสมบัติเป็นเหรัญญิกกิตติมศักดิ์ ส่วนสโมสรที่อยู่ในเครือแห่งสมาคมที่ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการ คือ ราชกรีฑาสโมสรกีฬาสามัคยาจารย์ สโมสรอังกฤษ สโมสรสีลม และสโมสรกลาโหม

ในปี พ.ศ. 2470 ลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยได้จัดการแข่งขัน เพื่อความชนะเลิศแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรก โดยจัดแข่งขันกันที่สโมสรสีลม กิจกรรมของสมาคมนี้

ได้ส่งเสริมกีฬาลอนเทนนิสจนเป็นที่นิยมกันแพร่หลายในหมู่ชนชาวไทย ลอนเทนนิสสมาคมเข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์ลอนเทนนิสนานาชาติเมื่อปี พ.ศ. 2491 ต่อมาในปี พ.ศ. 2495 สมาคมได้แปลกติกาของลอนเทนนิสของสมาคมลอนเทนนิสระหว่างชาติขึ้นให้เป็นหลักในการแข่งขันรวมทั้งเผยแพร่ให้ผู้นิยมในกีฬาประเภทนี้ได้ทราบโดยทั่วกัน

สำหรับจำนวนสโมสรสมาชิกรวม เมื่อแรกตั้งสมาคมสโมสรที่อยู่ในเครือรวม 12 สโมสร ในปี พ.ศ. 2484 จำนวนเครือสมาชิกรวมขึ้นเป็น 17 สโมสร ปัจจุบันนี้เครือสมาชิกรวมเพิ่มขึ้นถึง 74 สโมสร

กิจการของลอนเทนนิสสมาคม ได้ดำเนินมาด้วยดีเป็นลำดับจนปรากฏว่ากีฬาลอนเทนนิสเป็นที่นิยมเล่นกันแพร่หลาย ตลอดทั่วพระราชอาณาจักรแล้ว ทั้งนี้ด้วยพระมหากรุณาธิคุณแห่งองค์พระอุปถัมภ์ได้พระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์แก่สมาคมนี้มาตลอดทุกรัชสมัย นับแต่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชูปถัมภ์แก่สมาคมเป็นพระองค์แรก

จากการที่นักกีฬาลอนเทนนิสกันมาก ประกอบกับนักเทนนิสของไทยมีฝีมือดีขึ้น ทางลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย จึงได้จัดการแข่งขันเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง มีการแข่งขันเพื่อความชนะเลิศแห่งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ เมื่อได้ผู้ชนะเลิศภาคต่าง ๆ แล้วจึงเข้าไปแข่งขันเพื่อความชนะเลิศแห่งประเทศไทยต่อไป โดยลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทยจัดให้มีการแข่งขันหลายประเภทด้วยกันเช่น ประเภทชายเดี่ยว ชายคู่ หญิงเดี่ยว หญิงคู่ คู่ผสม ชายเดี่ยวสูงอายุ (50 ปีขึ้นไป) ชายคู่สูงอายุ (อายุ 2 คนรวมกัน 100 ปีขึ้นไป) นอกจากนี้ยังมีประเภทสโมสร มหาวิทยาลัยและประเภทรุ่นเยาวชนไม่จำกัดเพศอายุไม่เกิน 18 ปี ชายเดี่ยวสูงอายุ 54 ปีขึ้นไปและอายุ 55 ปีขึ้นไป ชายคู่สูงอายุ 45 ปีขึ้นไปและอายุ 55 ปี ขึ้น เยาวชนไม่จำกัดเพศ อายุต่ำกว่า 14 ปี ชายอายุต่ำกว่า 16 ปี หญิงอายุต่ำกว่า 16 ปี ชายอายุต่ำกว่า 18 ปี หญิงอายุต่ำกว่า 18 ปี ชายอายุต่ำกว่า 23 ปี หญิงอายุต่ำกว่า 23 ปี

ในปลายปี พ.ศ. 2470 สมาคมได้จัดให้มีการแข่งขันลอนเทนนิสเพื่อความชนะเลิศแห่งประเทศไทยขึ้นเป็นครั้งแรกที่สโมสรสีลม ผลการแข่งขันมีดังนี้ คือ

1. ประเภทชายเดี่ยว ชนะเลิศ ได้แก่ หลวงอนุศาสน์ยันตรกรรม
รองชนะเลิศ พระอินทปัทมญา หรือ
พระยาลัดพลีธรรมประคัลภ์
2. ประเภทหญิงเดี่ยว ชนะเลิศ ได้แก่ นางเมริก แฮร์ส
รองชนะเลิศ ได้แก่
หลวงอนุศาสน์ยันตรกรรม
3. ประเภทชายคู่ ชนะเลิศ ได้แก่ หลวงอนุศาสน์ยันตรกรรม
และหลวงเลขาวิรัช

- รองชนะเลิศ พระทรงสุรรักษ์
(พระยาทรงสุรราช)
- และนายเลี่ยม มุลเลอร์
4. ประเภทหญิงคู่ ชนะเลิศ ได้แก่ นางเมริก แฮสส์
และนางเกรก
- รองชนะเลิศ นางบิว และแปตสโตน
5. ประเภทคู่ผสม ชนะเลิศ ได้แก่ นางเมริก แฮสส์
และนายบัลซาด
- รองชนะเลิศ นางสาวสมัย บุญรัตนพันธ์
และหลวงอนุศาสน์ยันตรกรรม
6. ประเภทสโมสร ชนะเลิศได้แก่ สโมสรสลิสม
- รองชนะเลิศ สโมสรกีฬาสามัคยาจารย์

การแข่งขันลอนเทนนิสเพื่อความชนะเลิศแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 19 ประจำปีพ.ศ. 2494 ก็มีผลปรากฏดังนี้

1. ประเภทชายเดี่ยว ชนะเลิศ ได้แก่ นายแพทย์บรรจง กรลักษณ์
รองชนะเลิศ ร.ท. กระวี สุทัศน์
2. ประเภทหญิงเดี่ยว ชนะเลิศ ได้แก่ นางกวด หุ้มแพร
รองชนะเลิศ นางสาวอิง กล่ำสมบัติ
3. ประเภทชายคู่ ชนะเลิศ ได้แก่ นายเมืองเริง วสันตสิงห์
และ นายไชย เดชะเสน
รองชนะเลิศ นายจำรูญ เทียนเงิน
และนายอรุณ สิบบุญเรือง
4. ประเภทคู่ชายหญิง ชนะเลิศ ได้แก่ นายเมืองเริง วสันตสิงห์
และนางกวด หุ้มแพร
รองชนะเลิศ ได้แก่ นายเพือก เวียนกง
และนางจันรรจ์ เขตสติ
5. ประเภทคู่หญิง ชนะเลิศ ได้แก่ นางจันรรจ์ เขตสติ
และนางอวยพร ปิตติพงศ์
รองชนะเลิศ นางกวด หุ้มแพร
และนางสาวอิง กล่ำสมบัติ
6. ประเภทชายคู่สูงอายุ ชนะเลิศ ได้แก่ ขุนพินิจโลหกรณ์
และนายสุจิต การพิทยา
รองชนะเลิศ พระสุทัศน์ พงษ์พิสุทธิ

7. ประเภทรุ่นเล็กเดี่ยวชนะเลิศ ได้แก่ สุธิพันธ์ กรลักษณ์
รองชนะเลิศ วิทยา อาชวนนท์
8. ประเภทมหาวิทยาลัยชนะเลิศ ได้แก่มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์
รองชนะเลิศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
9. ประเภทสโมสร ชนะเลิศ ได้แก่ สโมสรสีลม
รองชนะเลิศ สมาคมนักเรียนเก่าเทพศิรินทร์

การแข่งขันชนะเลิศภาคกลาง ครั้งที่ 3 ประจำปี พ.ศ. 2494

1. ประเภทชายเดี่ยว ชนะเลิศได้แก่ นายแพทย์บรรจง กรลักษณ์
รองชนะเลิศ นายไชย เตชะเสน
2. ประเภทชายคู่ ชนะเลิศ ได้แก่ นายแพทย์บรรจง กรลักษณ์
และ นายสามน เจริญรัก
รองชนะเลิศ นายไชย เตชะเสน
และ นายผล วีระกุล
3. ประเภทคู่หญิงชาย ชนะเลิศ ได้แก่ นายผล วีระกุล
และนาง กวด หุ้มแพร
รองชนะเลิศ ได้แก่ นางสาวกรรการ บรรณสิทธิ์
และ นายทองเทศ อิศรทัต
4. ประเภทชายคู่สูงอายุชนะเลิศ ได้แก่ พระเชษฐาไวยากรณ์
และ นายไชย เตชะเสน
รองชนะเลิศ นายแพทย์บรรจง กรลักษณ์
หลวงอนุศาสน์ยันตรกรรม

การแข่งขันชนะเลิศภาคใต้ ประจำปี 2494

1. ประเภทชายเดี่ยว ชนะเลิศ ได้แก่ นายอเนก ดวงอุดม
รองชนะเลิศ นายพิภพ เลชะกุล
2. ประเภทชายคู่ ชนะเลิศ ได้แก่ นายอเนก ดวงอุดม
และนายชาญ อีสสระ
รองชนะเลิศ นายพิภพ เลชะกุล
และนายอัมพร ทัพพะรังษี
3. ประเภทคู่หญิงชาย ชนะเลิศ ได้แก่ นางนวลละออง ลีละพันธ์
และนายแสวง สุรสิทธิ์
รองชนะเลิศ นางยุพิน ลีละพันธ์
และนายนรินทร์ หงสไกร

พระวรวงศ์เธอกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ ได้ทรงมีส่วนสำคัญในการสร้างลอนเทนนิสสมาคมแห่งประเทศไทย และได้ทรงดำรงตำแหน่งนายกสมาคม ตั้งแต่ พ.ศ. 2470 ถึง พ.ศ. 2482 เวลาถึง 12 ปี ต่อมาใน พ.ศ. 2482 พลเอกหลวงพรหมโยธี ได้รับเลือกให้เป็นนายกสมาคม และในวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2484 พ.ต.ท. ชุนศรีวรารกร ได้รับเลือกเป็นนายกสมาคม ในปี 2490 หม่อมเจ้าวิมวาทิตย์ รพีพัฒน์ ทรงเป็นนายกสมาคม

ปัจจุบันการเล่นเทนนิสของประชาชนชาวไทยมาตรฐานสูงขึ้นกว่าเดิมเป็นอันมาก ไม่แพ้ต่างประเทศ ประเทศไทยได้ส่งนักเทนนิสฝีมือดีเข้าร่วมแข่งขันในต่างประเทศ และได้ประสบความสำเร็จมาบ่อยครั้ง เพื่อเป็นการยกระดับการเล่นให้สูงขึ้น ทางสมาคมได้จ้างครูฝึกสอนจากต่างประเทศมาช่วยแนะนำฝึกฝนแก่นักเทนนิสไทยเสมอ กิจการของสมาคมได้เจริญก้าวหน้าอย่างมาก จะเห็นได้จากจำนวนสโมสรสมาชิกจำนวนสนามที่มีผู้จัดตั้งขึ้นมามากมาย อุปกรณ์การเล่นหาได้ง่าย เหล่านี้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่านักกีฬาเทนนิสของไทยกำลังเจริญรุดหน้าอย่างไม่หยุดยั้งประวัติศาสตร์ต้องจารึกไว้ว่าในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 8 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2521 ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพนั้นนักเทนนิสประเภทคู่ผสมของไทย คือ จารึก เสงวีรัมย์ นักเทนนิสชาวจังหวัดอุดรดิตถ์ และสุทธาสินี ศิริกายะ นักเทนนิสหญิงชาวกรุงเทพมหานคร เป็นผู้สร้างเกียรติประวัติให้กับสมาคม และประชาชนชาวไทยโดยเป็นผู้ชนะเลิศได้รับรางวัลเหรียญทองจากการแข่งขันในครั้งนี้ และจากการแข่งขันเทนนิสเพื่อความชนะเลิศเยาวชนแห่งประเทศไทย ใน พ.ศ. 2522 ปรากฏว่า นักเทนนิสเยาวชนชาวไทย คือ พนมกร พลักเชื้อนิล สร้างเกียรติประวัติให้กับสมาคม และประชาชนชาวไทย เช่นเดียวกันโดย เป็นผู้ชนะเลิศประเภทเยาวชนชายเดี่ยวจากการแข่งขันครั้งนี้ กิจการของลอนเทนนิสเจริญขึ้นเป็นอันมาก จะเห็นได้จากจำนวนสนามที่มีผู้จัดตั้งเพิ่มมากขึ้น จำนวนสมาชิกและผู้สนใจก็มีมากขึ้น อุปกรณ์การเล่นก็หาได้ง่ายขึ้น เหล่านี้เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าลอนเทนนิสของประเทศไทยเจริญไปข้างหน้า

ความหมายที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต

คำว่า “ภูมิหลัง” นั้น มานิตย์ มานิตเจริญ (2524 : 262) ให้ความหมายดังนี้ ภูมิหลัง หมายถึง ประวัติความเป็นอยู่ดั้งเดิม

รุจิเรข จิระเสวี (2529 : 350) ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ “ภูมิหลัง” หมายถึง สิ่งที่มีอยู่แล้วแสดงถึงพื้นเพ ตลอดจนความเป็นมาของบุคคลนั้น

จากความหมายของ “ภูมิหลัง” ดังกล่าวข้างต้น เมื่อกล่าวคำว่า “ภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ต” จึงควรหมายถึง ประวัติความเป็นอยู่ดั้งเดิมของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ต และ ผู้ที่อยู่ร่วมบ้านเดียวกับนักกีฬาโดยทั่วไปแล้ว ผู้ที่อยู่ร่วมบ้านเดียวกันกับนักกีฬาคงจะเป็น บิดา มารดา ญาติพี่น้อง หรือผู้ที่เป็นผู้ปกครองของนักกีฬา แต่บุคคลที่มีบทบาท

ต่อนักกีฬามากที่สุด ก็คงจะเป็นบุคคลที่เป็นหัวหน้าครอบครัวและคู่สมรส ซึ่งอาจจะเป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักกีฬานั้นเอง ดังนั้น การศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตจึงเป็นการศึกษาถึงประวัติความเป็นอยู่ดั้งเดิม และประสบการณ์ทางกีฬาของนักกีฬา และบิดามารดาของนักกีฬา หรือผู้ปกครองรวมทั้งญาติพี่น้องของนักกีฬาด้วย

องค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสามารถและความสำเร็จของนักกีฬา

นักกีฬาทุกคนเมื่อมาเล่นกีฬาแล้วเชื่อว่าประสบความสำเร็จทุกคน เนื่องจากทุกคนย่อมจะมีความแตกต่างในลักษณะแห่งตน แต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายสิ่งหลายอย่างต่าง ๆ กันไปดังที่ เอก เกิดเต็มภูมิ (2522 : 21 - 25) ได้สรุปถึงองค์ประกอบที่ทำให้มนุษย์มีความแตกต่างกันทางด้านความสามารถไว้เป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านร่างกาย มีดังนี้

1.1 ลักษณะรูปร่าง (Type of Bode) นักจิตวิทยาและนักพลศึกษาได้กำหนดโครงสร้างของมนุษย์ไว้ทั้งหมด 3 แบบ คือ มนุษย์ที่มีรูปร่างอ้วนกลม เนื้อนุ่ม มีไขมันมาก มนุษย์ที่มีรูปร่างแข็งแรง มีกล้ามเนื้อปรากฏชัดเจน และกล้ามเนื้อสวยงาม และมนุษย์ที่มีรูปร่างผอมสูง นอกจากนี้ ยังพบว่านักกีฬาวัยน้ำจะมีรูปร่างสมส่วนและร่างกายแข็งแรงมีกล้ามเนื้อปรากฏชัดเจน สำหรับนักกรีฑาประเภทวิ่งระยะสั้น ทุ่มน้ำหนัก และกระโดดไกล จะมีโครงสร้างเช่นเดียวกับนักกีฬาวัยน้ำ ส่วนนักกรีฑาระยะไกลจะมีรูปร่างผอมสูง และมีกล้ามเนื้อ

1.2 ลักษณะเฉพาะของสมรรถภาพทางกาย (Specific Physical Fitness Factors) นอกจากโครงสร้างทางร่างกายจะเป็นตัวกำหนดว่า บุคคลจะมีความสามารถทางทักษะแล้ว ยังมีองค์ประกอบที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่เกื้อหนุนซึ่งกันและกันได้แก่ความแข็งแรง (Strength) ความทนทานของกล้ามเนื้อ (Muscular Endurance) ความยืดหยุ่น (Flexibility) ความสมดุลของร่างกาย (Balance) ความสัมพันธ์ของการทำงานในแต่ละส่วนของร่างกาย (Co-ordination) เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างตากับเท้า และความสัมพันธ์ระหว่างตากับมือ

1.3 อายุ ร่างกายมนุษย์จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ คือ จะมีการเจริญเติบโตหรือลดสมรรถภาพลงตามอายุ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ ย่อมจะมีผลต่อการแสดงออกถึงความสามารถของทักษะการเคลื่อนไหว

1.4 เพศ โดยปกติมนุษย์เราแบ่งออกเป็น 2 เพศ คือ เพศชายกับเพศหญิงซึ่งความแตกต่างระหว่างเพศ จะมีผลต่อความสามารถในการแสดงออก ซึ่งทักษะการเคลื่อนไหวของมนุษย์ จะเริ่มเห็นความแตกต่างกันอย่างชัดเจนในระดับอายุที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในวัยรุ่น เด็กชายจะมีการพัฒนาทางด้านทักษะการเคลื่อนไหวเป็นไปอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในทางตรงกันข้ามการพัฒนาในทักษะการเคลื่อนไหวของเด็กผู้หญิงจะไม่ค่อยปรากฏ

2. องค์ประกอบทางด้านสมอง มีดังนี้ คือ

2.1 ระดับสติปัญญา คนเราจะมีระดับสติปัญญาหรือเรียกว่า “ไอคิว” (I.Q.) (Intelligence Quotient) แตกต่างกันในแต่ละบุคคลและสิ่งแวดล้อม ความหยักของเนื้อสมองที่มีความแตกต่างกันยังมีแนวโน้มทำให้มนุษย์มีความแตกต่างกันในด้านสติปัญญา

2.2 ประสาทรับความรู้สึกและกลไกด้านการเคลื่อนไหว ก็คือความสามารถของสมองในการประเมินค่าประสบการณ์ความรู้สึก เกี่ยวกับตำแหน่งการเคลื่อนไหวในอดีตให้ออกมาจัดตำแหน่งและรูปแบบของการเคลื่อนไหวในปัจจุบัน

2.3 อารมณ์ อารมณ์จะมีอิทธิพลต่อการเคลื่อนไหวอย่างชัดเจน ผู้ที่มีระดับวุฒิภาวะสูงก็จะสามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีกว่าผู้ที่มีระดับสติปัญญาหรือวุฒิภาวะต่ำการตัดสินใจในการที่จะทำอะไรในขณะทีภาวะทางอารมณ์มีการผันแปรอย่างรุนแรง ก็จะไปเบียดบังความคิด การใช้สมองสั่งการก็จะน้อย การเคลื่อนไหวก็จะเป็นไปอย่างราบเรียบ

ส่วนประกอบที่สำคัญในการพิจารณาสภาพการของสิ่งเร้า คือการเคลื่อนไหวของร่างกายตามสภาพการณ์ แต่เนื่องจากกิจกรรมกีฬาอยู่หลายประเภท เช่น กีฬาประเภททีม กีฬาประเภทคู่ กีฬาประเภทบุคคล ซึ่งสถานการณ์ในการเล่นและสถานการณ์ของสิ่งเร้าที่แตกต่างกันในบางกีฬาประเภทอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคลเพียงคนเดียวไม่ว่าจะเป็นด้านการตัดสินใจ ความสามารถหรือยุทธวิธีในการเล่น จะต้องมีความสามารถอื่นมาประกอบอีกดังที่ซิงเกอร์ (Singer, 1975 : A3) ได้กล่าวว่า นักประดาน้ำหรือนักกายกรรมเพียงมีทักษะขั้นพื้นฐานก็จะสามารถประสบผลสำเร็จในการแสดง แต่นักกีฬาประเภททีมต้องมีความสามารถอื่นๆประกอบด้วย เช่น กลวิธีการเล่น ความยืดหยุ่นในการตอบสนอง การรับรู้ความมั่นคงทางอารมณ์ และการประสานงานกับเพื่อนร่วมทีม ตลอดจนความสามารถในการพิจารณาสภาพการณ์ เพื่อเลือกใช้ทักษะให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ในตอนนั้น

แควร์รอน (อุตม พิมพา. 2526 : 14 ; อ้างอิงจาก Carron. 1980 : 4 – 6) กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการเล่นกีฬาของมนุษย์มาจากองค์ประกอบที่สำคัญเฉพาะอย่างซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประการ คือ

1. ทางโครงสร้างของร่างกาย
2. ทางสังคม
3. ทางจิตวิทยา

จากองค์ประกอบของความสามารถในการเล่นกีฬาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น อาจสรุปได้ตามความสำคัญขององค์ประกอบได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านโครงสร้างทางร่างกายและสรีรวิทยา ได้แก่ ลักษณะของร่างกายที่มีขนาดสัดส่วนที่เหมาะสม มีความสมบูรณ์แข็งแรงของกล้ามเนื้อ
2. ปัจจัยทางด้านสังคม กีฬาเป็นสังคมมีความผูกพันกันอย่างแยกไม่ออก จะเห็นได้ว่าในการที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการกีฬานั้น ปัจจัยทางสังคมเป็นสิ่งที่

ใช้เป็นตัวกำหนดในความสำเร็จในการเล่นกีฬาด้วย นอกจากนี้บุคลิกภาพของบุคคลก็จะมีส่วนสำคัญซึ่งลักษณะของบุคลิกภาพต่างๆ ของบุคคลจะได้รับอิทธิพลมาจากการเรียนรู้และประสบการณ์ในสังคม เช่น ขนบธรรมเนียมประเพณี สภาพครอบครัวและสิ่งที่อยู่แวดล้อมของบุคคลนั้นๆ เพราะบุคคลทุกคนต้องมีหน้าที่ที่จะกระทำในบทบาทของตนเอง ในทางการกีฬาก็เช่นเดียวกัน การกีฬาจะทำให้เกิดหน้าที่ส่วนตนคือ สร้างบุคลิกภาพ ปลุกฝังระเบียบวินัย เตรียมพร้อมชีวิตที่จะต้องแข่งขันต้องทำให้ร่างกาย จิตใจ และหน้าที่ทางสังคม เช่น การทำให้สังคมมีความเป็นปึกแผ่น สร้างความเป็นชาตินิยม รวมทั้งการเข้าไปมีบทบาททางสังคมการกีฬาโดยมีผู้ให้การขัดเกลาทางสังคมซึ่งมักจะเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในทุกระบบ เช่น บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง เป็นต้น

3. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความต้องการด้านพื้นฐานของมนุษย์เมื่อต้องการยอมเกิดแรงบันดาลใจ เกิดพลังในการฝึกฝนอย่างจริงจัง เมื่อกล่าวถึงนักกีฬาถ้าต้องการจะประสบผลสำเร็จในกีฬานั้น จะต้องมีความตั้งใจอันจะนำไปสู่การเล่น การฝึกซ้อม และในการแข่งขันกีฬาและเป็นที่มาของความสำเร็จดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับ มาสโลว์ ได้ตั้งทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจซึ่ง (Maslow General Theory of Human Motivation) ซึ่งเป็นที่รู้จักและยอมรับรู้จักกันอย่างแพร่หลาย

ทฤษฎีการจูงใจของ มาสโลว์ มีข้อสมมุติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ ดังนี้

1. ทุกคนมีความต้องการและความต้องการนี้จะมียุ่ตลอดเวลา ไม่มีที่สิ้นสุด
 2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่ใช่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม
- อีกต่อไปความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม

3. ความต้องการของคนเราจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้น จากต่ำไปหาสูงตามลำดับความสำคัญคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนอง พร้อมทั้งได้สรุปลักษณะของการจูงใจไว้ว่า การจูงใจจะเป็นไปตามลำดับของความต้องการอย่างมีระเบียบ ลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ (Hierarchy of Needs) ตามทฤษฎีของมาสโลว์มีอยู่ 5 ระดับ ดังนี้

3.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานส่วนมากของคน เป็นความต้องการบำรุงรักษาด้านสุขภาพของคนให้มีอยู่เรื่อยไป เช่น อาหาร น้ำ ความต้องการทางเพศ ฯลฯ เป็นต้น

3.2 ความต้องการด้านความปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการ ความมั่นคงปลอดภัย และได้รับการป้องกันเสถียรภาพ และความสัมพันธ์กับผู้อื่น

3.3 ความต้องการเป็นเจ้าของ (Love and Belongingness Needs) เป็นความต้องการ ความรัก ความชอบ และความรู้สึกเป็นเจ้าของในความสัมพันธ์ภาพระหว่างตนกับผู้อื่น

3.4 ความต้องการด้านชื่อเสียง (Esteem Needs) เป็นความต้องการได้รับการยกย่องสรรเสริญ ได้รับการยอมรับนับถือ ความมีเกียรติจากผู้อื่น และเป็นความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของงาน และการดำรงตำแหน่งสำคัญในงาน

3.5 ความต้องการที่จะเข้าใจและรู้จักตนเอง (Self-Actualization Needs) เป็นระดับความต้องการสูงสุด เป็นความต้องการบรรลุความหวังของคนและการใช้ความสามารถทำในสิ่งที่ตนคิดริเริ่มอย่างเต็มที่

เลียวนาร์ด (Leonard. 1987 : 106 - 107) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมที่ส่งผลต่อการเล่นกีฬา เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันมีผลมาจากประสบการณ์ การรับรู้ การปฏิบัติ ซึ่งแบ่งได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การเสริมแรง (Reinforcement) หมายถึง การให้รางวัลและการลงโทษในการรับรู้และปฏิบัติในสังคมกีฬา พ่อแม่เป็นสิ่งแรกในสังคม ต่อมาพี่ชาย พี่สาว เพื่อน ครู และผู้ฝึกสอนก็มีความสำคัญรองลงมา บุคคลเหล่านี้จะมีความสำคัญในการให้รางวัล และการลงโทษซึ่งส่งผลต่อกำลังใจและแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

2. การสั่งสอน (Coaching) หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้พัฒนาขึ้น ผู้ปกครองที่ชอบกีฬามักจะสอนลูกของเขาว่า เล่นกีฬาอย่างไรถึงจะมีความสามารถในการเล่นกีฬา ซึ่งจะส่งผล 3 ประการคือ

2.1 เรียนรู้พฤติกรรมที่เหมาะสม

2.2 เรียนรู้และรับทักษะใหม่

2.3 แรงจูงใจในการได้รับรางวัล

3. การรับรู้โดยการสังเกต (Observation Learning) หมายถึง การเรียนรู้และการปฏิบัติจากพฤติกรรมของผู้อื่น เช่น พ่อแม่ พี่น้อง เพื่อน ฯลฯ

เกษม นครเขตต์ (2531 : 65 - 66) กล่าวถึงปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถของนักกีฬา ในการแข่งขันไม่ว่าจะอยู่ในระดับใด ดังนี้

1. ปัจจัยทางสรีรวิทยา ได้แก่ ความแข็งแรงสมบูรณ์ทางด้านกายภาพของนักกีฬาที่เกี่ยวข้องกับนักกีฬามีความสมบูรณ์มากน้อยเพียงใดหลังจากได้รับการฝึกซ้อมมาแล้ว

2. ปัจจัยทางเทคนิคและทักษะ ได้แก่ การฝึกทักษะ และยุทธวิธีการเล่นเพื่อให้เป็นฝ่ายได้เปรียบคู่แข่งขัน ตลอดจนวิธีเอาตัวรอดเมื่อตกเป็นฝ่ายเสียเปรียบ

3. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ ความพร้อมทางด้านขวัญและกำลังใจของนักกีฬาซึ่งจะถูกมองว่าเป็นอิทธิพลจากแรงเชียร์ของคนดู ตลอดจนการได้รับการสนับสนุนการเอาใจใส่จากผู้ดูแลในประเทศ ซึ่งก็มีส่วนอยู่บ้างแต่ปัจจัยทางจิตวิทยามีผลต่อประสิทธิภาพในการแข่งขันโดยตรงคือ การฝึกซ้อมเพื่อควบคุมจิตใจหรือการฝึกสมาธิของนักกีฬานั้นเอง กีฬา

ทุกชนิดไม่ว่าจะประเภทบุคคลหรือประเภททีมต้องมีความสามารถควบคุมจิตใจให้แน่วแน่ จึงจะปฏิบัติทักษะออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรมพลศึกษา (2527 : 22 - 25) ได้สรุปเรื่องบุคลิกภาพของนักกีฬาโดยนักจิตวิทยาเชื่อว่าพฤติกรรมที่แสดงเป็นประจำคือ ลักษณะและอุปนิสัยของบุคคลนั้น เช่น ความก้าวร้าว ความมั่นใจในตนเอง ความร่าเริง ความโอ้อวด ฯลฯ พฤติกรรมเหล่านี้จะช่วยให้เข้าใจลักษณะบุคลิกภาพของพวกเขามากยิ่งขึ้นและสามารถทำนายได้ว่า ถ้าเขาอยู่ในสภาพการณ์ทำนองนั้นในลักษณะนั้น เขาจะมีพฤติกรรมอย่างไร เช่น นักกีฬาที่กำลังจะพ่ายแพ้คนหนึ่งอาจจะก้าวร้าวมากขึ้นเพื่อเอาชนะ ในขณะที่อีกคนจะหมดกำลังใจ และแข่งขันต่อไปเพื่อให้จบเกมเร็วขึ้นเท่านั้น นักจิตวิทยาที่ต้องการทราบความแตกต่างระหว่างบุคลิกภาพของนักกีฬาและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาและ นักกีฬาในประเภททีม ประเภทบุคคล นักกีฬาที่ชนะเลิศกับนักกีฬาทั่วไป ดังนี้

1. บุคลิกภาพของนักกีฬาและผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา

นักกีฬา (Athlete) คือ ผู้เล่นที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนหรือนักกีฬาที่ได้คัดเลือกให้ลงแข่งขัน

ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา (Non- Athlete) คือ ผู้ที่ไม่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาไม่ว่าจะในระดับโรงเรียนหรือในมหาวิทยาลัย หรือทีมใดมาก่อน

เมื่อพิจารณามูลลักษณะของนักกีฬาโดยละเอียดแล้วสามารถแบ่งบุคลิกภาพของนักกีฬาได้ 7 ลักษณะด้วยกัน ได้แก่

1. ชอบสังคม (Sociality) เป็นผู้ที่น่าคบ นิสัยดี วางตัวตามสบาย เปิดเผย มีเสน่ห์ ใจอ่อน ปรับตัวง่าย และมีมิตรต่อผู้อื่นเสมอ นักกีฬาเหล่านี้จะมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้เล่นคนอื่นด้วย

2. อวดเด่น (Dominance) เป็นผู้ที่มีความมั่นใจในตนเองแข็งแกร่ง ไม่มีระเบียบแบบแผน ไม่รู้จักกาลเทศะ ก้าวร้าวในการแข่งขัน มีร่างกายแข็งแรงสมรรถภาพทางร่างกายสูง รักตนเอง อวดดี ชอบคุยโม้ ชอบเรียกร้องความสนใจ ชอบขัดคอ หรือชอบทะเลาะวิวาทกับผู้เล่นหรือผู้ตัดสินชอบด่าทอนักกฎระเบียบ เข้าใจผู้เล่นคนอื่นได้ยาก และไม่มีความสุขนัก

3. เปิดเผย (Extroversion) เป็นผู้ที่ชอบเที่ยวเตร่ ชอบการเล่นเป็นทีม ชอบความตื่นตัว ชอบเสียง ใจร้อน ขาดความยับยั้งชั่งใจ ก้าวร้าว โกรธง่ายหายเร็วและควบคุมอารมณ์ตนเองไม่ค่อยได้ มองโลกในแง่ดี กระตือรือร้น สามารถอดทนต่อความเจ็บปวดมากๆได้

4. รู้จักตนเอง (Self Concept) มีความมั่นใจในตนเอง ำเริง
อดทน บึกบึน สงบเยียบแต่ฉบับไว แข็งแรงกระปรี้กระเปรำ มีขวัญและกำล้งใจดี ช่วยตนเอง
ได้ในขณะอยู่ในสถานการณ์คับขัน ชอบความตื่นเต้น เสี่ยงอีกทีก็และผู้คน ไม่เก็บกดความ
กังวลใจ ไม่กล่ำวโทษตนเอง และควบคุมอารมณ์ได้

5. คนหัวโบราณ (Conventionality) เป็นผู้ที่มีความระมัดระวัง
ที่จะทำทุกสิ่งทุกอย่างให้ถูกต้อง ไว้วางใจได้ มองโลกตามความเป็นจริง ไม่ค่อยมีความ
คิดแปลกใหม่ ไม่สนใจที่จะแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และชอบเข้าไปเกี่ยวข้องกับทุกเรื่อง

6. ใจแข็ง (Mental Toughness) ไม่อารมณ์เสียเมื่อถูกเย้าแหย่
จากคนรอบข้างยอมรับคำวิพากวิจารณ์ สามารถเผชิญหน้าปัญหาหายากๆได้ ไม่ต้องการกำล้งใจ
จากผู้ฝึกสอนกีฬา ลักษณะอย่างนี้นักกีฬาสามารถฝึกให้เกิดความเคยชินได้

7. อารมณ์มั่นคง (Emotional Stability) เป็นผู้มีวุฒิภาวะสูง
ไม่ตื่นเต้น หรือเกิดเคร่งเครียด มองโลกในแง่ดีและมีระเบียบวินัย

บุคลิกภาพทั้ง 7 ลักษณะ ที่ได้กล่ำวมานี้อาจพบในนักกีฬาชายและหญิงได้
เท่าๆกัน และมีข้อมูลสนับสนุนอีกว่า นักกีฬาชายมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น อดทนต่อ
ความกดดันในขณะแข่งขันจะมีระเบียบมากขึ้น นักกีฬาหญิงจะเก็บตัวน้อยลงคือ ชอบเข้าสังคม
มากกว่าผู้ที่ไม่ใช่เป็นนักกีฬา และจากผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬาจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง
บุคลิกภาพไปจากเดิม

2. บุคลิกภาพของนักกีฬาประเภททีมและบุคลลความแตกต่างระหว่าง
นักกีฬาประเภททีมและบุคคล ผลการวิจัยของนักกีฬาในประเภททีม ได้แก่ บาสเกตบอล
ฟุตบอล และเบสบอล ฯลฯ นักกีฬาประเภทบุคคลได้แก่ ว่ายน้ำ เทนนิส กรีฑา กอล์ฟ
 ฯลฯ พบว่า นักกีฬาทั้งสองประเภทมีความแตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

อิสเมล (หาญพล บุญยะเวชชีวอน. 2532 ; อ้างอิงจาก Ismial. 1963)
ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนกับคะแนนจากแบบสอบถาม
ความสามารถในการทำงานอย่างประสานกันของกล้ามเนื้อ และคะแนนที่ได้จากการทรงตัว
ผลปรากฏว่าสามารถแยกนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำออกจากนักเรียนที่มีความ
สามารถในการเรียนสูงได้ แต่คะแนนเกี่ยวกับความเร็ว ความคล่องตัว ความแข็งแรง จะไม่มี
ความสัมพันธ์กับคะแนนสัมฤทธิ์ในผลของการเรียน และยังพบว่า การทดสอบความสามารถ
ในการทำงานอย่างประสานกันของกล้ามเนื้อสามารถใช้ทำนายระดับความสามารถทางสมอง
ของเด็กได้ทั้งชายและหญิง โดยเฉพาะนักเรียนในระดับ10 –12 ปี

โรเบิร์ต เจ ไวท์ และแอนดริว จี บีน (Robert J. Wright and Bean Andrew G. 1974 : 277 - 283) ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในการทำนายความสำเร็จของการเรียนในวิทยาลัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนิสิตปีที่ 1 จำนวน 1,631 คน ตัวแปรที่ศึกษาได้แก่ เพศ รายได้ ครอบครัว อาชีพของบิดาและการศึกษาของมารดา โดยใช้แบบสอบถามความถนัดทางการเรียนภาษา (Verbal) และคณิตศาสตร์ ตัวแปรเกณฑ์ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักเรียน (GPA) ในชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า รายได้ของครอบครัวเป็นตัวทำนายและคะแนนเฉลี่ยสะสมได้ดีที่สุด ในกลุ่มตัวแปรที่เป็นสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมด้วยกัน และยังพบว่าอาชีพของบิดาประเภทที่ไม่ต้องใช้ความชำนาญ (Unskilled Worker) และอาชีพที่ต้องใช้ความชำนาญเฉพาะอย่าง (Skilled Worker) และอาชีพที่ต้องใช้วิชาชีพ (Profession)

ฮันท์ (Hunt. 1975 : 5904 - A) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ น้ำหนัก และ ความสูง กับความสามารถในการปฏิบัติแบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไกของเด็ก นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 3,549 คน เป็นชาย 1,801 คน เป็นหญิง 1,748 คน โดยใช้แบบทดสอบ 3 ประการ คือ ลูกนั่ง 1 นาที กระโดดไกลและวิ่ง 300 หลา ผลวิจัยพบว่า อายุ น้ำหนัก และความสูงมีความสัมพันธ์เพียงเล็กน้อยต่อการจัดชั้นในการปฏิบัติแบบทดสอบสมรรถภาพทางกลไก

แกรี่ (Gary. 1977 : 3184 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การสำรวจเบื้องต้นทางสังคมของนักกีฬาซึ่งเป็นตัวแทนของสหรัฐอเมริกาในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว ครั้งที่ 12 ค.ศ. 1976” ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาส່วนมากมาจากครอบครัวชนชั้นกลาง และชั้นสูงซึ่งได้รับการสนับสนุนด้านกำลังทรัพย์และกำลังใจจากผู้ปกครอง ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาความสามารถของนักกีฬาเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนี้ผลการวิจัยได้ชี้ให้เห็นสถานภาพทางสังคมของ นักกีฬาว่า นักกีฬาที่จะมีความก้าวหน้า และจะประสบความสำเร็จในด้านการกีฬา จะต้องมีฐานะทางการเงินและทางสังคมเป็นส่วนประกอบนอกเหนือจากส่วนประกอบอื่นๆ เช่น คุณภาพของผู้ฝึกสอน ประสบการณ์ในการแข่งขัน ระดับสมองในเชิงกีฬาเป็นต้น นอกจากนี้ การสนับสนุนของญาติ เพื่อนฝูง จะเป็นเครื่องช่วยเผยแพร่ชื่อเสียงของนักกีฬาทำให้โอกาสในการที่จะประสบผลสำเร็จของนักกีฬามีมากขึ้น

ฮาริตะ (Harita. 1983 : 13) ได้ทำการเปรียบเทียบขนาด รูปร่าง นักกีฬาญี่ปุ่น กับนักกีฬาโอลิมปิก พบว่า ในการวิ่งระยะ 100 เมตร การศึกษาพบว่า ส่วนสูงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะฉะนั้นนักกีฬาญี่ปุ่นซึ่งเตี้ยจะไม่สามารถทำสถิติได้ใกล้เคียงกับนักกีฬาโอลิมปิก ส่วนในการวิ่งมาราธอนนั้นสมรรถภาพในการใช้ออกซิเจนเป็นปัจจัยสำคัญในการแข่งขัน สามารถทำสถิติได้ใกล้เคียงหรือเท่ากับนักกีฬาโอลิมปิก

พามาเลา (Pamela. 1983 : 41) ได้ทำการวิจัยเรื่องแบบทดสอบสมรรถภาพผู้บริหาร การกีฬาระดับชาติ โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยหลักสำคัญในการจัดบริหารงานกีฬา 7 ประเภท คือ ธุรกิจ และการเงิน ความสัมพันธ์กับชุมชน บุคลิกภาพของผู้นำ สิ่งอำนวยความสะดวกในการกีฬา การบริหารงานบุคคล การบริหารเกี่ยวกับการกีฬาแก่นักเรียน ทั้งนี้ โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารจากดิวิชั่น 1 และ 3 ของสมาคมผู้บริหารงาน การกีฬาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา ปี 1981 - 1982 ผลการวิจัยพบว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในการบริหารงานที่เกี่ยวกับกีฬา คือ การจัดการด้านธุรกิจ และการเงิน ตลอดจน การจัดการด้านการบริหารงานบุคคล

เออส์ (Early. 1987 :93) ได้ศึกษาจากการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของ แรงจูงใจในการเข้าร่วมกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะ การปรับตัวขั้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับความประพฤติ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใน การเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาประเภทลู่ นักกีฬาอเมริกันฟุตบอล นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษา พบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านกลัวความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบ และการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภท บุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในกีฬาประเภททีม และพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬา ที่มีความสามารถสูงสุดและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคล ให้ดีขึ้นนั้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

งานวิจัยในประเทศ

พรเทพ ลีทองอิน (2533 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือก เรียนวิชาเอกพลศึกษา ปี พ.ศ. 2533 มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรัก ความถนัด ความสนใจในสาขาวิชาพลศึกษา มีตัวแปรย่อย ที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด ความสนใจเกี่ยวกับการกีฬา

2. ปัจจัยด้านความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุดคือ เป็นวิชาที่แสดงออกถึงสมรรถภาพทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียน มากที่สุด

3. ปัจจัยด้านความมั่นคง และก้าวหน้าในอาชีพ เห็นว่ามีรายได้พิเศษเป็นอาชีพ ที่มีประโยชน์ต่อประเทศชาติและตนเองในชีวิตประจำวัน

ดนัย ยาหอม (2538 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา ยกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนัก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬายกน้ำหนัก

สมัครเล่นแห่งประเทศไทย และรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมการแข่งขัน ประจำปี พ.ศ.2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาว่ายน้ำนักหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับคือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

สุกัญญา แสงเงิน (2542 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาทีมชาติไทย ที่ร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ระหว่างวันที่ 6 - 20 ธันวาคม พ.ศ. 2541 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาทีมชาติไทยทั้งเพศชาย หญิง ที่ร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ทุกประเภท มีกีฬาทั้งหมด 37 ประเภท จำนวน 600 คน แบ่งเป็นเพศชาย 249 คน และเพศหญิง 351 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ประเภทกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 มากที่สุด ได้แก่ นักกีฬากีฬา คีฬาเป็นร้อยละ 10.00 และนักกีฬาที่น้อยที่สุดคือ นักกีฬาวูซู คิดเป็นร้อยละ 0.50

2. มีนักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 41.50 และนักกีฬาหญิงเข้าร่วมการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 58.50

3. ค่าเฉลี่ยอายุของนักกีฬาหญิง 23.40 ปี น้ำหนัก 51.12 กิโลกรัม ส่วนสูง 165 เซนติเมตร ส่วนนักกีฬาชายมีค่าเฉลี่ยอายุ 27.00 ปี น้ำหนัก 63.20 กิโลกรัม ส่วนสูง 176.00 เซนติเมตร

4. นักกีฬามีสถานภาพโสดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 92.50

5. ภูมิสำเนาของนักกีฬาส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.67 และอยู่ในภาคใต้ที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.12

ภูมิสำเนาของบิดา มารดา ส่วนใหญ่อยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.00 และอยู่ในภาคเหนือที่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.17

การศึกษาของนักกีฬา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 24.30

การศึกษาของบิดา มารดา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ มศ.3 หรือม.3หรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 24.30 และ21.30

6. ปัจจุบันนักกีฬาทีมชาติไทยประกอบอาชีพข้าราชการทหารมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.00

7. ปัจจุบันนักกีฬาทีมชาติไทยมีรายได้ 5,000 – 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 24.90

8. ปัจจุบันรายได้เฉลี่ยของบิดา มารดา 8,001 – 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.20 สโมสรที่นักกีฬาสังกัดมากที่สุด ได้แก่ สโมสรกองทัพบก คิดเป็นร้อยละ 24.90

9. นักกีฬาเริ่มเล่นกีฬาประเภทที่เป็นตัวแทนทีมชาติไทย โดยการชักชวนของครูพลศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.30 และบุคคลในครอบครัวมีการสนับสนุนส่งเสริมการเล่นกีฬา คิดเป็นร้อยละ 99.70 เพราะบิดา มารดา เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามาก่อน จึงเล็งเห็นความสำคัญของกีฬา

กฤษฎา จุลชาติ (2543 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาگอล์ฟ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนชาย เยาวชนหญิง ประชาชนชาย และประชาชนหญิง ที่เล่นگอล์ฟ ณ สนามฝึกซ้อม ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 10 สนาม กลุ่มตัวอย่างละ 100 คน รวมจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนที่เล่นกีฬาگอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาگอล์ฟระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้ายรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความรักความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. เยาวชนหญิงที่เล่นگอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นگอล์ฟระดับปานกลาง 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง และแรงจูงใจระดับมากที่สุด คือด้านสุขภาพและอนามัย

3. ประชาชนชายที่เล่นگอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นگอล์ฟระดับปานกลาง 5 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟระดับปานกลาง 3 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจระดับมาก คือด้านสุขภาพ และอนามัยและมีแรงจูงใจระดับน้อยที่สุด คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543 : บทคัดย่อ) ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ เพื่อแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดย สมาคม เซปักตะกร้อไทยในพระบรมราชูปถัมภ์จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทยจำนวน 50 คน กรมพลศึกษาจำนวน 60 คน และรายการอื่น ๆ ในเขตกรุงเทพมหานคร และ ปริมณฑลจำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อดังนี้

ด้านสุขภาพอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวม มีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้ และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬา เซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬา เซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุป

จากเอกสารการวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ กล่าวได้ว่า การกีฬานับว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติ การพัฒนากีฬาของชาตินั้น ภูมิหลังของนักกีฬานับว่ามีบทบาทสำคัญประการหนึ่ง และในการศึกษาปัจจัยทางร่างกาย สังคม สภาพแวดล้อมทั้งในอดีตและปัจจุบัน ซึ่งจะเป็นการศึกษาพื้นฐานความเป็นมาของนักกีฬา เพื่อการพัฒนาให้นักกีฬาในขั้นต่อไปอย่างต่อเนื่องเป็นระบบ ซึ่งเป็นมาตรการที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการเชื่อมโยงการพัฒนาจากขั้นต้น ถึงระดับความเป็นเลิศได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ที่เข้าแข่งขันในประเภทบุคคล ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 พ.ศ. 2546 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำนวน 312 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ที่แข่งขันในประเภทบุคคลเดียว ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 พ.ศ. 2546 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 180 คน จำแนกเป็นนักกีฬาที่ไม่ผ่านการแข่งขันรอบแรก ของจำนวน 132 คน และนักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คน จำนวน 48 คน

ตาราง 1 ประเภทกีฬาและจำนวนนักกีฬาชายและจำนวนนักกีฬาหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประเภทบุคคล ครั้งที่ 30 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ชนิดกีฬา	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง				รวม
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย		หญิง		
				ไม่ผ่าน รอบแรก	ผ่านรอบ 8 คน	ไม่ผ่าน รอบแรก	ผ่านรอบ 8 คน	
แบดมินตัน	65	52	117	32	8	20	8	68
เทเบิลเทนนิส	65	44	109	32	8	12	8	60
เทนนิส	52	34	86	20	8	16	8	52
รวม	182	130	312	84	24	48	24	180

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาขอบข่ายของข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
2. ศึกษาค้นคว้าและสำรวจแนวความคิด ทฤษฎี จากเอกสาร วารสาร ตำรา บทความ วิทยานิพนธ์และรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังของนักกีฬาและคำแนะนำจากกรรมการที่ปรึกษา
3. ศึกษาหลักเกณฑ์และแนวการสร้างเครื่องมือในการวิจัย เพื่อหารูปแบบในการดำเนินการสร้างเครื่องมือและค้นหาข้อมูลในการวิจัยให้เป็นไปตามความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า
4. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 พ.ศ. 2546 โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน
5. นำขอบเขตด้านต่างๆ มาสร้างข้อย่อยของแบบสอบถาม
6. นำแบบสอบถามจากข้อ 4 ไปปรึกษาคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำแบบสอบถามจากข้อ 4 ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (Expert) จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเนื้อหา เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์และปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Congruence) ของแบบสอบถาม ก่อนนำไปใช้จริง พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบสอบถามทุกข้อมีค่ามากกว่า 0.5 ดังนั้นแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยใช้บุคคลประเมินค่า

2. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจพิจารณา แก้ไข มาปรับปรุงเพื่อให้เป็นแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ก่อนนำไปใช้จริงในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านในการตรวจแบบสอบถาม

2. ขอลงหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้จัดการทีมมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬาที่เข้าร่วมทำการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

3. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมกับมีผู้ช่วยไปเก็บข้อมูลกับนักกีฬาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในช่วงระยะเวลาในการแข่งขันวันที่ 11 – 18 มกราคม พ.ศ. 2546 โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 1 แจกแบบสอบถามจำนวน 250 ฉบับ แล้วคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามของนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก จำนวน 132 ฉบับ

3.2 การเก็บข้อมูลครั้งที่ 2 แจกแบบสอบถามจำนวน 120 ฉบับ แล้วคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามของนักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบ 8 คน จำนวน 48 ฉบับ รวมแบบสอบถามที่เก็บกลับคืนมาทั้ง 2 ครั้ง จำนวน 180 ฉบับ

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา

5. นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้อาจจากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดย

แจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยภูมิหลังด้านต่างๆ ของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดที่เข้าแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ไม่ผ่านรอบแรก และกลุ่มที่เข้ารอบ 8 คนสุดท้าย ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 พ.ศ. 2546 ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งแนวทางการศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิด โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านข้อมูลทั่วไป
2. ด้านการศึกษา
3. ด้านเศรษฐกิจ
4. ด้านกีฬา

สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
ม. แทน มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยภูมิหลังด้านต่างๆ ของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดที่เข้าแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ด้านข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก

ตาราง 2 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลสถาบันนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดประเภทบุคคลเดี่ยวที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

สถาบันที่ร่วมแข่งขัน	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ม.พระจอมเกล้าธนบุรี	2	1.52	0	0.00	1	0.76	3	2.27
ม.นเรศวร	2	1.52	0	0.00	4	3.03	6	4.55
ม.เทคโนโลยี มหานคร	1	0.76	1	0.76	0	0.00	2	1.52
ม.แม่ฟ้าหลวง	4	3.03	0	0.00	2	1.52	6	4.55
ม.รังสิต	4	3.03	2	1.52	0	0.00	6	4.55
ม.อีสเทิร์นเอเซีย	1	0.75	0	0.00	4	3.03	5	3.79
ม.มหาสารคาม	3	2.27	2	1.52	1	0.76	6	4.55
วิทยาลัยดาปี	2	1.52	0	0.00	0	0.00	2	1.52
ม.พระจอมเกล้าเจ้า คุณทหารลาดกระบัง	2	1.52	4	3.03	1	0.76	7	5.30
ม.เกษมบัณฑิต	2	1.52	0	0.00	0	0.00	2	1.52
ม.นอร์ทกรุงเทพ	1	0.76	0	0.00	0	0.00	1	0.76
ม.วลัยลักษณ์	2	1.52	0	0.00	2	1.52	4	3.03
ม.เอเชียอาคเนย์	3	2.27	1	0.76	1	0.76	5	3.79
ม.ศรีนครินทรวิโรฒ	2	1.52	2	1.52	2	1.52	6	4.55
ม.รามคำแหง	2	1.52	3	2.27	2	1.52	7	5.30
ม.สยาม	1	0.76	0	0.00	2	1.52	3	2.27
ม.หอการค้าไทย	1	0.75	0	0.00	0	0.00	1	0.76
ม.ทักษิณ	1	0.76	1	0.76	1	0.76	3	2.27
ม.หัวเฉียวเฉลิม พระเกียรติ	3	2.27	0	0.00	0	0.00	3	2.27
ม.ศิลปกร	1	0.76	1	0.76	2	1.52	4	3.03

ตาราง 2 (ต่อ)

สถาบันที่ร่วมแข่งขัน	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ม.อุบลราชธานี	2	1.52	0	0.00	2	1.52	4	3.03
ม.พระจอมเกล้าเจ้า พระนครเหนือ	1	0.76	2	1.52	1	0.76	4	3.03
ม.ปทุมธานี	1	0.76	0	0.00	0	0.00	1	0.76
ม.สงขลานครินทร์	2	1.52	2	1.52	2	1.52	6	4.55
ม.บูรพา	2	1.52	2	1.52	4	3.03	8	6.06
ม.อัสสัมชัญ	1	0.76	1	0.76	2	1.52	4	3.03
ม.ขอนแก่น	1	0.76	1	0.76	2	1.52	4	3.03
ม.ธุรกิจบัณฑิต	1	0.76	1	0.76	1	0.76	3	2.27
ม.เทคโนโลยีสุรนารี	0	0.00	1	0.76	0	0.00	1	0.76
ม.แม่โจ้	0	0.00	1	0.76	2	1.52	3	2.27
ม.เชียงใหม่	0	0.00	2	1.52	1	0.76	3	2.27
ม.ธรรมศาสตร์	0	0.00	2	1.52	0	0.00	2	1.52
สถาบันพัฒน บริหารศาสตร์	0	0.00	1	0.76	0	0.00	1	0.76
ม.ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	0	0.00	1	0.76	0	0.00	1	0.76
ม.เกษตรศาสตร์	0	0.00	1	0.76	0	0.00	1	0.76
วิทยาลัยเมือง หาดใหญ่	0	0.00	0	0.00	1	0.76	1	0.76
ม.เซนต์จอห์น	0	0.00	0	0.00	1	0.76	1	0.76
รวม	52	39.39	44	33.33	36	27.27	132	100.0

จากตาราง 2 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 จากมหาวิทยาลัยบูรพามากที่สุด ร้อยละ 6.06 รองลงมาได้แก่ มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ร้อยละ 5.30 เท่ากัน และเมื่อจำแนกตามประเภทกีฬา พบว่า กีฬา แบดมินตัน นักกีฬาไม่ผ่านรอบแรกมากที่สุด ร้อยละ 39.39 รองลงมา นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส คิดเป็นร้อยละ 33.33 และร้อยละ 27.27 ตามลำดับ

ตาราง 3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิด กีฬาและเพศของนักกีฬา (จำนวน 132 คน)

เพศ	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	32	24.24	32	24.24	20	15.15	84	63.63
หญิง	20	15.15	12	9.10	16	12.12	48	36.37
รวม	52	39.39	44	33.33	36	27.27	132	100.0

จากตาราง 3 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 เป็นเพศชายโดยรวม ร้อยละ 63.63 จำแนกเป็นนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ร้อยละ 24.24 , ร้อยละ 24.24 และ ร้อยละ 15.15 ตามลำดับ เป็นเพศหญิงโดยรวม ร้อยละ 36.37 จำแนกเป็นนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ร้อยละ 15.15 , ร้อยละ 9.10 และ ร้อยละ 12.12 ตามลำดับ

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยของอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรก
ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546
โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

สภาพร่างกายทั่วไป	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
อายุ (ปี)	20.25	20.59	21.10	20.77	21.40	20.95	20.92	20.77
น้ำหนัก (กิโลกรัม)	59.09	50.73	58.50	51.59	60.92	53.94	59.39	51.78
ส่วนสูง (เซนติเมตร)	170.0	159.58	167.63	158.68	171.40	160.47	169.54	159.51

จากตาราง 4 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอายุโดยรวมของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 เพศชายมีอายุเฉลี่ย 20.92 ปี เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 20.77 ปี จำแนกตามชนิดกีฬา นักกีฬาแบดมินตัน เพศชายมีอายุเฉลี่ย 20.25 ปี เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 20.59 ปี กีฬาเทเบิลเทนนิส เพศชายมีอายุเฉลี่ย 21.10 เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 20.77 ปี กีฬาเทนนิส เพศชายมีอายุเฉลี่ย 21.40 ปี เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 20.59 ปี

น้ำหนักเฉลี่ยโดยรวมของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรก เพศชายมีน้ำหนักเฉลี่ย 59.39 กิโลกรัม เพศหญิงมีน้ำหนักเฉลี่ย 51.78 กิโลกรัม จำแนกตามประเภทกีฬาแบดมินตัน เพศชายมีน้ำหนักเฉลี่ย 59.09 กิโลกรัม เพศหญิงมีน้ำหนักเฉลี่ย 50.73 กิโลกรัม กีฬาเทเบิลเทนนิส เพศชายมีน้ำหนักเฉลี่ย 58.50 กิโลกรัม เพศหญิงมีน้ำหนักเฉลี่ย 51.59 กิโลกรัม และ กีฬาเทนนิส เพศชายมีน้ำหนักเฉลี่ย 60.92 กิโลกรัม เพศหญิงมีน้ำหนักเฉลี่ย 53.94 กิโลกรัม

ส่วนสูงเฉลี่ยโดยรวมของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรก เพศชายมีส่วนสูงเฉลี่ย 169.54 เซนติเมตร เพศหญิงมีส่วนสูงเฉลี่ย 159.51 เซนติเมตร จำแนกตามชนิดกีฬาแบดมินตัน เพศชายมีส่วนสูงเฉลี่ย 170 เซนติเมตร เพศหญิงมีส่วนสูงเฉลี่ย 159.58 เซนติเมตร กีฬาเทเบิลเทนนิส เพศชายมีส่วนสูงเฉลี่ย 167.63 เซนติเมตร เพศหญิงมีส่วนสูงเฉลี่ย 158.68 เซนติเมตร นักกีฬาเทนนิส เพศชายมีส่วนสูงเฉลี่ย 171.40 เซนติเมตร เพศหญิงมีส่วนสูงเฉลี่ย 160.47 เซนติเมตร

ตาราง 5 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของลำดับที่ในการเกิด ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิด
ที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30
ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ลำดับที่ในการเกิด	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คนที่ 1	14	10.61	10	7.58	17	12.88	41	31.06
คนที่ 2	30	22.73	8	6.06	16	12.12	54	40.91
คนที่ 3	8	6.06	12	9.09	0	0.00	20	15.15
คนที่ 4	0	0.00	8	6.06	3	2.27	11	8.33
คนที่ 5	0	0.00	6	4.55	0	0.00	6	4.55

จากตาราง 5 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 40.91 รองลงมาเป็นบุตรคนที่ 1 ร้อยละ 31.06 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า นักกีฬาแบดมินตันเป็นบุตรคนที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 22.73 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสเป็นบุตรคนที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 9.09 และนักกีฬาเทนนิส เป็นบุตรคนที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 12.88

ตาราง 6 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของสถานภาพการสมรสของบิดาและมารดา ในกลุ่ม นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

สถานภาพการสมรส ของบิดา มารดา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	41	31.06	42	31.82	32	24.24	115	87.12
แยกกันอยู่	4	3.03	0	0.00	0	0.00	4	3.03
หย่าร้าง	2	1.52	0	0.00	2	1.52	4	3.03
บิดาถึงแก่กรรม	3	2.27	0	0.00	1	0.76	4	3.03
มารดาถึงแก่กรรม	2	1.52	2	0.76	1	0.76	5	3.79

จากตาราง 6 แสดงว่า สถานภาพการสมรสของบิดามารดาของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน มากที่สุด ร้อยละ 87.12 รองลงมามารดาถึงแก่กรรม ร้อยละ 3.79 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิดามารดานักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส มีสถานภาพอยู่ด้วยกันมากที่สุด ร้อยละ 31.06 , ร้อยละ 31.82 และร้อยละ 24.24 ตามลำดับ

ตาราง 7 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบันในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา มารดา	41	31.06	42	31.82	32	24.24	115	87.12
บิดา	8	6.06	2	1.52	3	2.27	13	9.88
มารดา	3	2.27	0.00	0.00	1	0.76	4	3.03
อื่นๆ	0	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0	0.00

จากตาราง 7 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา มากที่สุด ร้อยละ 87.12 รองลงมาอาศัยอยู่กับ บิดา ร้อยละ 9.88 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส อาศัยอยู่กับบิดามารดา มากที่สุด ร้อยละ 31.06 , ร้อยละ 31.82 และร้อยละ 24.24 ตามลำดับ

ตาราง 8 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แแรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

การอบรมเลี้ยงดูบุตร	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
เข้มงวด	1	0.76	4	3.03	4	3.03	9	6.82
ให้มีส่วนร่วม	48	36.36	40	30.30	31	23.48	119	90.15
ปล่อยปละละเลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	3	2.27	0	0.00	1	0.76	4	3.03
มารดา								
เข้มงวด	7	5.30	10	7.58	10	7.58	27	20.45
ให้มีส่วนร่วม	37	28.03	30	22.73	20	15.15	87	65.91
ปล่อยปละละเลย	0	0.00	2	1.52	3	2.27	5	3.79
อื่นๆ	8	6.06	2	1.52	3	2.27	13	9.85

จากตาราง 8 แสดงว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดาของนักกีฬาที่ใช้แแรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 90.15 รองลงมาเลี้ยงดูบุตรลักษณะเข้มงวด ร้อยละ 6.82 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิดาของนักกีฬาแบดมินตัน บิดานักกีฬาเทเบิลเทนนิส และบิดานักกีฬาเทนนิส เลี้ยงดูบุตรลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 36.36 ร้อยละ 30.30 และร้อยละ 23.48 ตามลำดับ สำหรับมารดาส่วนใหญ่เลี้ยงดูบุตรในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ 65.91 รองลงมาเลี้ยงดูบุตรลักษณะเข้มงวด ร้อยละ 20.45 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า มารดาของนักกีฬาแบดมินตัน มารดา นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และมารดานักกีฬาเทนนิส เลี้ยงดูบุตรลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 28.03 , ร้อยละ 22.73 และร้อยละ 15.15 ตามลำดับ

ด้านการศึกษา

ตาราง 9 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของระดับการศึกษาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามประเภทกีฬา (จำนวน 132 คน)

ระดับการศึกษา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	46	34.85	40	30.30	33	25.00	119	90.15
ปริญญาโท	6	4.55	4	3.03	3	2.27	13	9.85
ปริญญาเอก	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 9 แสดงว่า นักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 90.15 และเมื่อจำแนกตามประเภทกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 34.85 รองลงมา นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 30.30 และร้อยละ 25.00 ตามลำดับ

ตาราง 10 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของชั้นปีที่นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก
ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546
ที่กำลังศึกษาโดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี								
ชั้นปีที่ 1	11	8.33	16	12.12	5	3.79	32	24.24
ชั้นปีที่ 2	15	11.36	10	7.58	10	7.58	35	26.52
ชั้นปีที่ 3	20	15.15	14	10.61	8	6.069	42	31.82
ชั้นปีที่ 4	0	0.00	0	0.00	10	7.58	10	7.57
ปริญญาโท								
ชั้นปีที่ 1	5	3.79	1	0.76	1	0.76	7	5.30
ชั้นปีที่ 2	1	0.76	3	2.28	2	1.52	6	4.55
ชั้นปีที่ 3	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ชั้นปีที่ 4	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ชั้นปีที่ 5	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 10 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 นักศึกษาระดับปริญญาตรีส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 31.82 รองลงมา ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 26.52 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 15.15 นักกีฬาเทเบิลเทนนิส ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 12.12 และนักกีฬาเทนนิส ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 7.58 ตามลำดับ

นักศึกษาระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.30 รองลงมา ศึกษาในชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 4.55 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตันศึกษาในชั้นปีที่ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.79 นักกีฬาเทเบิลเทนนิส ศึกษาในชั้นปีที่ 2 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.28 และนักกีฬาเทนนิสศึกษาในชั้นปีที่ 2 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.52

ตาราง 11 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของคณะที่ศึกษา ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ต
ที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี
พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามประเภทกีฬา (จำนวน 132 คน)

คณะที่ศึกษา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นิติศาสตร์	5	3.79	5	3.79	0	0.00	10	7.58
รัฐศาสตร์	0	0.00	3	2.27	5	3.79	8	6.06
นิเทศศาสตร์	0	0.00	2	1.52	5	3.79	7	5.30
ศึกษาศาสตร์	15	11.36	10	7.58	8	6.06	33	25.00
บริหารการจัดการ	6	4.55	4	3.03	10	7.58	20	15.15
มนุษยศาสตร์	12	9.09	5	3.79	5	3.79	22	16.67
วิทยาศาสตร์	10	7.58	2	1.52	3	2.27	15	11.36
สังคมศาสตร์	4	3.03	13	9.85	0	0.00	17	12.88

จากตาราง 11 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 25.00 รองลงมาศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์ ร้อยละ 16.67 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า นักกีฬาแบดมินตันศึกษาอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 11.36 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสศึกษาอยู่ในคณะสังคมศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 9.85 และนักกีฬาเทนนิส ศึกษาอยู่ในคณะบริหารการจัดการมากที่สุด ร้อยละ 7.58

ตาราง 12 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา มารดา ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ระดับการศึกษา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	46	34.85	36	27.27	32	24.24	114	86.36
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	3	2.27	8	6.06	3	2.27	14	10.61
อื่นๆ	3	2.27	0	0.00	1	0.76	4	3.03
มารดา								
ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	47	35.61	40	30.30	31	23.48	118	89.39
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	3	2.27	2	1.52	4	3.03	9	6.82
อื่นๆ	2	1.52	2	2.52	1	0.76	5	3.79

จากตาราง 12 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่บิดามีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า มากที่สุด ร้อยละ 86.36 และเมื่อจำแนกตามประเภทกีฬา พบว่าเป็นบิดาของนักกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 34.85 รองลงมาเป็นบิดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ร้อยละ 27.27 และ ร้อยละ 24.24 ตามลำดับ และมารดาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 89.39 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่าเป็นมารดาของนักกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 35.61 รองลงมาเป็นมารดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ร้อยละ 30.30 และร้อยละ 23.48 ตามลำดับ

ด้านเศรษฐกิจ

ตาราง 13 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของอาชีพของบิดาและมารดา ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

อาชีพ	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
รับราชการ	7	5.30	10	7.58	7	5.30	24	18.18
รัฐวิสาหกิจ	10	7.58	12	9.09	10	7.58	32	24.24
บริษัท	27	20.45	14	10.61	16	12.12	57	43.18
อาชีพส่วนตัว	3	2.27	8	6.06	1	0.76	12	9.09
อื่นๆ	5	3.79	0	0.00	2	1.52	7	5.30
มารดา								
รับราชการ	2	1.52	1	0.76	7	5.30	10	7.58
รัฐวิสาหกิจ	18	13.64	23	17.42	6	4.55	47	35.61
บริษัท	20	15.15	18	13.64	14	10.61	52	39.39
อาชีพส่วนตัว	2	1.52	0	0.00	3	2.27	5	3.79
อื่นๆ	10	7.58	2	1.52	6	4.55	18	13.64

จากตาราง 13 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีบิดาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 43.18 รองลงมาประกอบอาชีพในรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 24.24 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส มีบิดาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 20.45 ร้อยละ 10.61 และร้อยละ 12.12 ตามลำดับ สำหรับมารดาของนักกีฬาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ 39.39 รองลงมาประกอบอาชีพในรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 35.61 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตันและนักกีฬาเทนนิส มีมารดาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 15.15 และร้อยละ 10.61 ตามลำดับ สำหรับมารดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสประกอบอาชีพในรัฐวิสาหกิจมากที่สุด ร้อยละ 17.42

ตาราง 14 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาและมารดา ในกลุ่ม นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
5,000บาทหรือต่ำกว่า	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
5,001-10,000 บาท	13	9.85	3	2.27	5	3.79	21	15.91
10,001-15,000 บาท	12	9.09	22	16.67	7	5.30	41	31.06
15,001-20,000 บาท	10	7.58	13	9.85	10	7.58	33	25.00
20,001-25,000 บาท	10	7.58	4	3.03	8	6.06	22	16.67
มากกว่า 25,001 บาท	4	3.03	2	1.52	5	3.79	11	8.33
อื่นๆ	3	2.27	0	0.00	1	0.76	4	3.03
มารดา								
5,000บาทหรือต่ำกว่า	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
5,001-10,000 บาท	1	0.76	0	0.65	0	0.00	1	0.76
10,001-15,000 บาท	8	6.06	12	9.09	0	0.00	20	15.15
15,001-20,000 บาท	17	12.88	13	9.85	10	7.58	40	30.30
20,001-25,000 บาท	12	9.09	15	11.36	19	14.39	46	34.85
มากกว่า 25,001 บาท	6	4.55	2	1.52	4	3.03	12	9.09
อื่นๆ	8	6.06	2	1.52	3	2.27	13	9.85

จากตาราง 14 แสดงว่า บิดาของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 31.06 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 25.00 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิดานักกีฬาแบดมินตันมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 5,001 – 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 9.85 สำหรับบิดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 16.67 บิดานักกีฬาเทนนิส มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 – 20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 7.58 ส่วนมารดาของนักกีฬาส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 20,001 – 25,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 34.85 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 30.30 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา

พบว่า มารดานักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิสมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 20,001 – 25,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 11.36 และร้อยละ 14.39 ตามลำดับ สำหรับมารดานักแบดมินตันมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 – 20,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 12.88

ตาราง 15 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของค่าใช้จ่ายในระหว่างการฝึกซ้อมในปี พ.ศ.2545 ของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ค่าใช้จ่าย	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1,000 – 5,000 บาท	0	00.00	0	0.00	0	00.00	0	00.00
5,001 - 10,000บาท	23	17.42	13	9.85	24	18.18	60	45.45
10,001 -20,000บาท	9	6.82	7	5.30	11	8.33	27	20.45
มากกว่า 20,000บาท	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	20	15.15	24	18.19	1	0.76	45	34.10

จากตาราง 15 แสดงว่า นักกีฬาประเภทใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายต่อปี ปีละ 5,000 – 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 45.45 รองลงมามีค่าใช้จ่ายรายจ่ายต่อปี ปีละ 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 20.45 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่านักกีฬา เทนนิส นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีค่าใช้จ่ายต่อปี ปีละ 5,000 – 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 18.18 , 17.42 และร้อยละ 9.85 ตามลำดับ

ตาราง 16 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของรายได้นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 ที่มีรายได้จากการแข่งขันในรายการต่างๆ โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

รายได้	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
จากการแข่งขันต่อปี	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1,000 - 5,000 บาท	1	0.76	2	1.52	0	0.00	3	2.27
5,001 - 10,000 บาท	5	3.79	6	4.55	2	1.52	13	9.85
10,001 - 20,000 บาท	2	1.52	4	3.03	4	3.03	10	7.58
มากกว่า 20,000 บาท	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ไม่มีรายได้	44	33.33	32	24.24	30	22.72	106	80.30

จากตาราง 16 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีรายได้จากการแข่งขันปีละ 5,001 – 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 9.85 รองลงมาได้จากการแข่งขันปีละ 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 7.58 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่านักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส มีรายได้จากการแข่งขันปีละ 5,001 – 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 3.79 และร้อยละ 4.55 ตามลำดับ และนักกีฬาเทนนิสมีรายได้จากการแข่งขันปีละ 10,001 – 20,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 3.03

ด้านกีฬา

ตาราง 17 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของบุคคลในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนการเล่นกีฬามากที่สุดในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

บุคคลที่สนับสนุน	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	34	25.76	20	15.15	18	13.64	72	54.55
มารดา	10	7.58	14	10.61	14	10.61	38	28.79
พี่	5	3.79	2	1.52	2	1.52	9	6.82
น้อง	0	0.00	3	2.27	0	0.00	3	2.27
อื่นๆ	3	2.27	5	3.79	2	1.52	10	7.58

จากตาราง 17 แสดงว่า บุคคลที่สนับสนุนให้เล่นกีฬามากที่สุดในนักกีฬาที่ใช้ แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่คือบิดา ร้อยละ 54.55 รองลงมาคือมารดา ร้อยละ 28.79 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ได้รับการสนับสนุนการเล่นกีฬาจากบิดามากที่สุด ร้อยละ 25.76 , ร้อยละ 15.15 และร้อยละ 13.64 ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการสนับสนุนของครอบครัวในการเล่นกีฬา
ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้รักเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา
(จำนวน 132 คน)

ระดับการสนับสนุน ในแต่ละช่วงเวลา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนวัยเรียน								
มาก	5	3.79	6	4.55	13	9.85	24	18.18
ปานกลาง	12	9.09	16	12.12	18	13.64	46	34.85
น้อย	11	8.33	8	6.06	2	1.52	21	15.91
ไม่สนับสนุน	24	18.18	14	10.14	3	2.27	41	31.06
ประถมศึกษา								
มาก	9	6.82	12	9.09	19	14.39	40	30.30
ปานกลาง	20	15.15	18	13.64	14	10.61	52	39.39
น้อย	18	13.64	6	4.55	3	2.27	27	20.45
ไม่สนับสนุน	5	3.79	8	6.06	0	0.00	13	9.85
มัธยมศึกษา								
มาก	26	19.70	22	16.67	27	20.45	75	56.82
ปานกลาง	20	15.15	17	12.88	8	6.06	45	34.09
น้อย	5	3.79	5	3.79	1	0.76	11	8.33
ไม่สนับสนุน	1	0.76	0	0.00	0	0.00	1	0.76
อุดมศึกษา								
มาก	42	31.82	37	28.03	34	25.76	113	85.61
ปานกลาง	8	6.06	7	5.30	2	1.52	17	12.88
น้อย	1	0.76	0	0.00	0	0.00	1	0.76
ไม่สนับสนุน	1	0.76	0	0.00	0	0.00	1	0.76

จากตาราง 18 แสดงว่า ในช่วงก่อนวัยเรียน การสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬา
ของนักกีฬาที่ใช้รักเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด ร้อยละ 34.85 รองลงมา

อยู่ในระดับไม่สนับสนุน ร้อยละ 31.06 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า ในช่วงก่อนวัยเรียน การสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาแบดมินตันอยู่ในระดับไม่สนับสนุนมากที่สุด ร้อยละ 18.18 สำหรับนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด ร้อยละ 12.12 และร้อยละ 13.64 ตามลำดับ

ในช่วงระดับประถมศึกษา การสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด ร้อยละ 39.39 รองลงมาอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 30.30 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า ในช่วงระดับประถมศึกษาการสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 15.15 และร้อยละ 13.64 ตามลำดับ สำหรับและนักกีฬาเทนนิส ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวอยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 14.39

ในช่วงระดับมัธยมศึกษา การสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 56.82 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 34.09 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า ในช่วงระดับมัธยมศึกษาการสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส อยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 19.70 , ร้อยละ 16.67 และร้อยละ 20.45 ตามลำดับ

ในช่วงระดับอุดมศึกษา การสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 85.61 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 12.88 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า ในช่วงระดับมัธยมศึกษาการสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส อยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 31.82 , ร้อยละ 28.03 และร้อยละ 25.76 ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของช่วงเวลาในการเริ่มเล่นกีฬาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้
 แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ช่วงเวลาเริ่มเล่นกีฬา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนประถมศึกษา	14	10.61	2	1.52	9	6.82	25	18.94
ระดับประถมศึกษา	23	17.42	27	20.45	12	9.09	62	46.97
ระดับมัธยมศึกษา	14	10.61	15	11.36	15	11.36	44	33.33
ระดับอุดมศึกษา	1	0.76	0	0.00	0	0.00	1	0.76

จากตาราง 19 แสดงว่า การเริ่มเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกใน
 การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่
 จะเริ่มเล่นในระดับประถมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 46.97 รองลงมาเริ่มเล่นในระดับมัธยมศึกษา
 ร้อยละ 33.33 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า การเริ่มเล่นกีฬาของนักกีฬาแบดมินตัน และ
 นักกีฬาเทเบิลเทนนิส เริ่มเล่นในระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 17.42 และร้อยละ 20.45
 ตามลำดับ สำหรับนักกีฬาเทนนิส เริ่มเล่นในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 11.36

ตาราง 20 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาของนักกีฬาที่ใช้
ที่ใช้ครั้งแรกที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ประสบการณ์ ในการแข่งขัน	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัวแทนจังหวัด	27	20.45	12	9.09	22	16.67	61	46.21
ตัวแทนอุดมศึกษา	52	39.39	44	33.33	36	27.27	132	100.00
ตัวแทนสโมสร	22	16.67	27	20.45	20	15.15	69	52.27
ตัวแทนกีฬาแห่งชาติ	7	5.30	12	9.09	10	7.58	29	21.97
ตัวแทนทีมชาติ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 20 แสดงว่า ประสบการณ์ในการแข่งขันของนักกีฬาที่ใช้ครั้งแรกที่ไม่ผ่าน
รอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546
ส่วนใหญ่เป็นนักกีฬาด้านระดับอุดมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 100.00 รองลงมาเป็นตัวแทน
นักกีฬาระดับสโมสร ร้อยละ 52.27 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน
นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส มีประสบการณ์ในการแข่งขันเป็นตัวแทนระดับ
อุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 39.39 , ร้อยละ 33.33 และร้อยละ 27.27 ตามลำดับ

ตาราง 21 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของประเภทกีฬาที่บิดาและมารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้
 แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
 ประจำปี พ.ศ. 2546 มีความถนัดโดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ความถนัดด้านกีฬา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
แบดมินตัน	24	18.18	15	11.36	2	1.52	41	31.06
เทเบิลเทนนิส	16	12.12	20	15.16	10	7.58	46	34.85
เทนนิส	6	4.55	6	4.55	18	13.64	30	22.73
อื่นๆ	3	2.27	3	2.27	3	2.27	9	6.82
มารดา								
แบดมินตัน	33	25.00	17	12.88	8	6.06	58	43.94
เทเบิลเทนนิส	5	3.79	16	12.12	11	8.33	32	24.24
เทนนิส	2	1.52	5	3.79	13	9.85	20	15.15
อื่นๆ	4	3.03	4	3.03	2	1.52	9	6.82

จากตาราง 21 แสดงว่า บิดาของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขัน
 กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ถนัดในกีฬา
 เทเบิลเทนนิส มากที่สุด ร้อยละ 32.47 รองลงมาก็คือถนัดกีฬาแบดมินตัน ร้อยละ 34.85 และ
 เมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิดาของนักกีฬาแบดมินตัน ถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด
 ร้อยละ 18.18 บิดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ 15.16
 และบิดาของนักกีฬาเทนนิสถนัดกีฬาเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ 13.64 ส่วนมารดาของนักกีฬา
 ส่วนใหญ่ ถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 43.94 รองลงมาก็คือถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิส
 ร้อยละ 24.24 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า มารดาของนักกีฬาแบดมินตัน มารดาของ
 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 25.00 และร้อยละ 12.88 ตามลำดับ
 สำหรับมารดาของนักกีฬาเทนนิสถนัดกีฬาเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ 9.85

ตาราง 22 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของของประสบการณ์ในด้านการกีฬาของบิดา มารดา
ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา
(จำนวน 132 คน)

ประสบการณ์ ด้านกีฬา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
(ไม่เคยเป็นนักกีฬา)	28	21.21	18	13.64	20	15.15	56	42.42
(เคยเป็นนักกีฬา)								
ตัวแทนระดับโรงเรียน	12	9.09	16	12.12	12	9.09	40	30.30
ตัวแทนอุดมศึกษา	18	13.64	16	12.12	26	19.70	60	45.45
ตัวแทนจังหวัด	12	9.09	10	7.58	16	12.12	38	28.79
ตัวแทนกีฬาแห่งชาติ	4	3.03	5	3.79	8	6.06	17	12.88
ตัวแทนสโมสร	6	4.55	5	3.79	8	6.06	13	9.85
ตัวแทนทีมชาติ	1	0.76	0	0.00	0	0.00	1	0.76
มารดา								
(ไม่เคยเป็นนักกีฬา)	32	24.24	16	12.12	19	14.39	67	50.76
(เคยเป็นนักกีฬา)								
ตัวแทนระดับโรงเรียน	20	15.15	15	11.36	22	16.67	57	43.18
ตัวแทนอุดมศึกษา	14	10.61	18	13.64	20	15.15	52	39.39
ตัวแทนจังหวัด	10	7.58	12	9.09	16	12.12	38	28.79
ตัวแทนกีฬาแห่งชาติ	6	4.55	3	2.27	2	1.52	11	8.33
ตัวแทนสโมสร	4	3.03	8	6.06	6	4.55	18	13.64
ตัวแทนทีมชาติ	0	0.00	1	0.76	0	0.00	1	0.76

จากตาราง 22 แสดงว่า บิดาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่เป็น ตัวแทนนักกีฬาระดับอุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 45.45 รองลงมาไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 42.42 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิดานักกีฬาแบดมินตันและบิดานักกีฬาเทเบิลเทนนิส ไม่เคยเป็นนักกีฬามากที่สุด ร้อยละ 21.21 และร้อยละ 13.64 และบิดานักกีฬาเทนนิสเป็นตัวแทนระดับโรงเรียนและเป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษามากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 19.70 ตามลำดับ

สำหรับมารดาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬา
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นนักกีฬา
มากที่สุด ร้อยละ 50.76 รองลงมาเป็นตัวแทนระดับโรงเรียน ร้อยละ 43.18 และเมื่อจำแนกตาม
ชนิดกีฬาพบว่า มารดานักกีฬาแบดมินตันไม่เคยเป็นนักกีฬามากที่สุด ร้อยละ 24.24 มารดา
นักกีฬาเทเบิลเทนนิสเป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 13.64 และ มารดานักกีฬา
เทนนิสเป็นตัวแทนระดับโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

ตาราง 23 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของความสนใจในการเล่นกีฬาของบิตามารดาในกลุ่ม นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ระดับความสนใจ ในกีฬา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิตา								
ไม่สนใจเลย	20	15.15	16	12.12	8	6.06	44	33.33
สนใจบ้าง	10	7.58	14	10.61	4	3.03	28	21.21
สนใจมาก	14	10.61	10	7.58	18	13.64	42	31.82
สนใจมากที่สุด	5	3.79	4	3.03	5	3.79	14	10.61
อื่นๆ	3	2.27	0	0.00	1	0.76	4	3.03
มารดา								
ไม่สนใจเลย	25	18.94	13	9.85	16	12.12	54	40.91
สนใจบ้าง	14	10.61	17	12.88	13	9.85	44	33.33
สนใจมาก	3	2.27	8	6.06	2	1.52	13	9.85
สนใจมากที่สุด	2	1.52	4	3.03	2	1.52	8	6.06
อื่นๆ	8	6.06	2	1.52	3	2.27	13	9.85

จากตาราง 23 แสดงว่า ความสนใจในกีฬาของบิตาของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 33.33 รองลงมาสนใจกีฬามาก ร้อยละ 31.82 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิตานักกีฬาแบดมินตัน และบิตานักกีฬาเทเบิลเทนนิสไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 15.15 และ ร้อยละ 12.12 ตามลำดับ ส่วนบิตานักกีฬาเทนนิสสนใจมากที่สุด ร้อยละ 13.64 ส่วนมารดาของนักกีฬาส่วนใหญ่ไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 40.91 รองลงมาสนใจกีฬาบ้าง ร้อยละ 33.33 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า มารดานักกีฬาแบดมินตัน และมารดานักกีฬาเทนนิสไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 18.94 และร้อยละ 12.12 ตามลำดับส่วนมารดานักกีฬาเทเบิลเทนนิส สนใจบ้างมากที่สุด ร้อยละ 10.61

ตาราง 24 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของความสนใจในการเล่นกีฬาของพี่ น้องนักกีฬา
ที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ระดับความสนใจ ในกีฬา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พี่ชาย								
ไม่สนใจเลย	12	9.09	10	7.58	7	5.30	29	21.79
สนใจบ้าง	1	0.76	3	2.27	3	2.27	7	5.30
สนใจมาก	4	3.03	1	0.76	1	0.76	6	4.55
สนใจมากที่สุด	5	3.79	1	0.76	1	0.76	7	5.30
พี่สาว								
ไม่สนใจเลย	2	1.52	5	3.79	4	3.03	11	8.33
สนใจบ้าง	5	3.79	3	2.27	0	0.00	8	6.06
สนใจมาก	8	6.06	10	7.58	2	1.52	20	15.15
สนใจมากที่สุด	1	0.76	1	0.76	1	0.76	3	2.27
น้องชาย								
ไม่สนใจเลย	0	0.00	0	0.00	6	4.55	6	4.55
สนใจบ้าง	2	1.52	0	0.00	0	0.00	2	1.52
สนใจมาก	1	0.76	2	1.52	0	0.00	3	2.27
สนใจมากที่สุด	6	4.55	3	2.27	2	1.52	11	8.33
น้องสาว								
ไม่สนใจเลย	0	0.00	0	0.00	4	3.03	4	3.03
สนใจบ้าง	0	0.00	0	0.00	1	0.76	1	0.76
สนใจมาก	2	1.52	1	0.76	2	1.52	5	3.79
สนใจมากที่สุด	3	2.27	4	3.03	2	1.52	9	6.28

จากตาราง 24 แสดงว่า ความสนใจในกีฬาของพี่ชายของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 21.97 รองลงมาสนใจกีฬาบ้าง และสนใจกีฬามากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 5.30 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า พี่ชายนักกีฬาแบดมินตัน

พี่ชายนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และพี่ชายนักกีฬาเทนนิส ไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 9.09 , ร้อยละ 7.58 และร้อยละ 5.30 ตามลำดับ ส่วนพี่สาวของนักกีฬาส่วนใหญ่สนใจกีฬามาก มากที่สุด ร้อยละ 15.15 รองลงมา ไม่สนใจกีฬาเลย ร้อยละ 8.33 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า พี่สาวของนักกีฬาแบดมินตัน และพี่สาวนักกีฬาเทเบิลเทนนิสสนใจกีฬามาก มากที่สุด ร้อยละ 6.06 และ ร้อยละ 7.58 ตามลำดับ ส่วนพี่สาวนักกีฬาเทนนิสไม่สนใจเลยมากที่สุด ร้อยละ 3.03 ส่วนน้องชายของนักกีฬาส่วนใหญ่สนใจกีฬามากที่สุด ร้อยละ 8.33 รองลงมา ไม่สนใจกีฬาเลย ร้อยละ 4.45 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า น้องชายของนักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส สนใจกีฬามากที่สุด ร้อยละ 4.55 และร้อยละ 2.27 ตามลำดับ ส่วนน้องชายของนักกีฬาเทนนิสไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 4.55

ตาราง 25 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจจากบุคคลที่นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

แรงจูงใจจากบุคคล	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	17	12.88	20	15.15	8	6.06	45	34.00
มารดา	5	3.79	6	4.55	4	3.03	15	11.36
ครูพลศึกษา	11	8.33	8	6.06	4	3.03	23	17.42
นักกีฬาที่ชอบ	13	9.84	8	6.06	18	13.64	39	29.55
อื่นๆ	6	4.55	2	1.52	2	1.52	10	7.58

จากตาราง 25 แสดงว่าแรงจูงใจที่สำคัญในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 ได้รับส่วนใหญ่ได้จากบิดามากที่สุด ร้อยละ 34.00 รองลงมาได้รับจากนักกีฬาที่ชอบ ร้อยละ 29.55 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิสได้รับแรงจูงใจจากบิดามากที่สุด ร้อยละ 12.88 และ ร้อยละ 15.15 ตามลำดับ และนักกีฬาเทนนิสได้รับแรงจูงใจจากนักกีฬาที่ชอบมากที่สุด ร้อยละ 13.64

ตาราง 26 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของระยะเวลาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ระยะเวลา ในการฝึกซ้อม	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนแข่งขันในครั้งนี้								
1 เดือน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
2 เดือน	0	0.00	2	1.52	0	0.00	2	1.52
3 เดือน	38	28.79	32	24.24	8	6.06	78	59.09
4 เดือน	14	10.61	8	6.06	20	15.15	42	31.82
5 เดือน	0	0.00	4	3.03	8	6.06	12	9.09
ก่อนแข่งขันปีที่ผ่านมา								
1 เดือน	0	0.00	1	0.76	0	0.00	1	0.75
2 เดือน	3	2.27	4	3.03	2	1.52	9	6.82
3 เดือน	35	26.52	18	13.64	17	12.88	70	53.03
4 เดือน	14	10.61	20	15.15	8	6.06	42	31.82
5 เดือน	0	0.00	1	0.76	9	6.82	10	7.58

จากตาราง 26 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันในครั้งนี้เป็นเวลา 3 เดือน มากที่สุด ร้อยละ 59.09 รองลงมาใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน ร้อยละ 31.82 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่านักกีฬาแบดมินตันและนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 3 เดือน มากที่สุด ร้อยละ 28.79 และร้อยละ 24.24 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาเทนนิสใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือนมากที่สุด ร้อยละ 15.15

สำหรับการฝึกซ้อมในปีที่ผ่านมาส่วนใหญ่นักกีฬาใช้เวลาในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันเป็นเวลา 3 เดือน มากที่สุด ร้อยละ 53.03 รองลงมาใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน ร้อยละ 31.82 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่านักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทนนิสใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 3 เดือน มากที่สุด ร้อยละ 26.52 และร้อยละ 12.88 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือนมากที่สุด ร้อยละ 15.15

ตาราง 27 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของการฝึกซ้อมเพิ่มเติมให้กับตนเองของกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

ฝึกซ้อมเพิ่มเติม	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ / วัน								
2 วัน	2	1.52	3	2.27	2	1.52	7	5.30
3 วัน	4	3.03	10	7.58	2	1.52	16	12.12
4 วัน	6	4.55	4	3.03	16	12.12	26	19.70
5 วัน	0	0.00	2	1.52	2	1.52	4	3.03
วัน / ชั่วโมง								
3 ชั่วโมง	2	1.52	3	2.27	0	0.00	5	3.79
4 ชั่วโมง	10	7.58	6	4.55	0	0.00	16	12.12
5 ชั่วโมง	0	0.00	5	3.79	7	5.30	12	9.09
6 ชั่วโมง	0	0.00	5	3.79	15	11.36	20	15.15
ไม่ฝึกซ้อมเพิ่มเติม	40	30.30	25	18.93	14	10.60	79	59.85

จากตาราง 27 แสดงว่า การฝึกซ้อมเพิ่มเติมให้กับตนเองต่อสัปดาห์ของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรกในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ใช้เวลาฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 4 วัน มากที่สุด ร้อยละ 19.70 รองลงมาใช้เวลาฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 3 วัน ร้อยละ 12.12 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทนนิส ใช้เวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 4 วันมากที่สุด ร้อยละ 4.55 และร้อยละ 12.12 ตามลำดับ สำหรับนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ใช้เวลาในการฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 3 วัน มากที่สุด ร้อยละ 7.58

จำนวนชั่วโมงต่อวันที่นักกีฬาส่วนใหญ่ใช้ในการฝึกซ้อมเพิ่มเติม พบว่า นักกีฬาใช้เวลา 6 ชั่วโมงต่อวัน มากที่สุด ร้อยละ 15.15 รองลงมาใช้เวลา 4 ชั่วโมงต่อวัน ร้อยละ 12.12 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่านักกีฬาเทนนิสใช้เวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติมวันละ 6 ชั่วโมงมากที่สุด ร้อยละ 11.36 ส่วนนักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ใช้เวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติมวันละ 4 วันมากที่สุด ร้อยละ 7.58 และร้อยละ 4.55 ตามลำดับ

ตาราง 28 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของวิธีการฝึกซ้อมในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 132 คน)

วิธีการฝึกซ้อม	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝึกซ้อมสม่ำเสมอ	48	36.36	40	30.30	35	26.52	123	93.18
ขาดซ้อมบ้าง	4	3.03	4	3.03	1	0.76	9	6.82
เพิ่มตารางการฝึกซ้อม	12	9.09	19	14.39	22	16.67	53	40.15
ไม่เพิ่มตารางฝึกซ้อม	40	30.30	25	18.93	14	10.60	79	59.85
ฝึกซ้อมตามตาราง	46	34.85	35	26.52	20	15.15	101	76.52
ไม่ฝึกซ้อมตามตาราง	6	4.54	9	6.81	16	12.12	31	23.48
มีการแข่งขันอุ่นเครื่อง	12	9.09	7	5.30	13	9.85	32	24.24
ไม่มีการอุ่นเครื่อง	40	30.30	37	28.03	23	17.42	100	75.76

จากตาราง 28 แสดงว่า วิธีการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอมากที่สุด ร้อยละ 93.18 รองลงมา มีการฝึกซ้อมตามตารางที่กำหนด ร้อยละ 76.52 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส มีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอมากที่สุด ร้อยละ 36.36 , ร้อยละ 30.30 และร้อยละ 26.52 ตามลำดับ

สำหรับการเพิ่มตารางการฝึกซ้อมพบว่านักกีฬาส่วนใหญ่มีการเพิ่มตารางการฝึกซ้อม ร้อยละ 40.15 โดยนักกีฬาเทนนิสมีการเพิ่มตารางการฝึกซ้อมมากที่สุด ร้อยละ 16.67 รองลงมา เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ร้อยละ 14.39

ในการแข่งขันเพื่ออุ่นเครื่องส่วนใหญ่ นักกีฬาไม่มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขัน ร้อยละ 75.76 รองลงมา มีการอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขัน ร้อยละ 24.24 โดยนักกีฬาเทนนิส มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันมากที่สุด ร้อยละ 9.85 รองลงมา เป็นนักกีฬาแบดมินตัน ร้อยละ 9.09 และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ร้อยละ 5.30 ตามลำดับ

ข้อมูลนักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบ 8 คน
ด้านข้อมูลทั่วไป

ตาราง 29 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของข้อมูลสถาบันนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดประเภทบุคคลเดี่ยว
 ที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี
 พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

สถาบันที่ร่วมแข่งขัน มหาวิทยาลัย	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ม. กรุงเทพ	2	4.17	2	4.17	2	4.17	6	12.50
ม. ศรีปทุม	2	4.17	2	4.17	2	4.17	6	12.50
ม. หอการค้าไทย	2	4.17	2	4.17	2	4.17	6	12.50
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	2	4.17	2	4.17	2	4.17	6	12.50
ม. ธรรมศาสตร์	2	4.17	2	4.17	2	4.17	6	12.50
ม. มหิดล	2	4.17	2	4.17	2	4.17	6	12.50
ม. เกษตรศาสตร์	2	4.17	2	4.17	2	4.17	6	12.50
ม. เชียงใหม่	2	4.17	0	0.00	1	2.08	3	6.25
ม. ธุรกิจบัณฑิตย์	0	0.00	2	4.17	1	2.08	3	6.25

จากตาราง 29 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 มากที่สุด ร้อยละ 12.50 เท่ากัน 7 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ รองลงมาเข้ารอบ 8 คนสุดท้าย ร้อยละ 6.25 เท่ากัน 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตาราง 30 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิด กีฬาและเพศของนักกีฬา (จำนวน 48 คน)

เพศ	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	8	16.67	8	16.67	8	16.67	24	50.00
หญิง	8	16.67	8	16.67	8	16.67	24	50.00
รวม	16	33.34	16	33.34	16	33.34	48	100.00

จากตาราง 30 แสดงว่านักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 เป็นเพศชายโดยรวม ร้อยละ 50.00 จำแนกเป็นนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ร้อยละ 16.67 เท่ากัน ตามลำดับ เป็นเพศหญิงโดยรวม ร้อยละ 50.00 จำแนกเป็นนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ร้อยละ 16.67 เท่ากันตามลำดับ

ตาราง 31 แสดงค่าเฉลี่ยของอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงในกลุ่มนักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

สภาพร่างกายทั่วไป	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
อายุ (ปี)	20.50	19.25	22.50	19.37	23.50	21.63	22.17	20.08
น้ำหนัก (กิโลกรัม)	56.13	50.00	58.50	51.75	58.75	52.62	57.79	51.46
ส่วนสูง(เซนติเมตร)	170.75	161.38	168	159.13	169.88	161.75	169.54	160.75

จากตาราง 31 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยอายุโดยรวมของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 เพศชายมีอายุเฉลี่ย 22.17 ปี เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 20.08 ปี นักกีฬาแบดมินตัน เพศชายมีอายุเฉลี่ย 20.50 ปี เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 19.25 ปี กีฬาเทเบิลเทนนิส เพศชายมีอายุเฉลี่ย 22.50 ปี เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 19.37 ปี กีฬาเทนนิส เพศชายมีอายุเฉลี่ย 23.50 ปี เพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 21.63 ปี

น้ำหนักเฉลี่ยโดยรวมของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนเพศชายมีน้ำหนักเฉลี่ย 57.79 กิโลกรัม เพศหญิงมีน้ำหนักเฉลี่ย 51.46 กิโลกรัม จำแนกตามชนิดกีฬาแบดมินตัน เพศชายมีน้ำหนักเฉลี่ย 56.13 กิโลกรัม เพศหญิงมีน้ำหนักเฉลี่ย 50.00 กิโลกรัม กีฬาเทเบิลเทนนิส เพศชายมีน้ำหนักเฉลี่ย 58.50 กิโลกรัม เพศหญิงมีน้ำหนักเฉลี่ย 51.75 กิโลกรัม และ กีฬาเทนนิส เพศชายมีน้ำหนักเฉลี่ย 58.75 กิโลกรัม เพศหญิงมีน้ำหนักเฉลี่ย 52.62 กิโลกรัม

ส่วนสูงเฉลี่ยโดยรวมของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนเพศชายมีส่วนสูงเฉลี่ย 169.54 เซนติเมตร เพศหญิงมีส่วนสูงเฉลี่ย 160.75 เซนติเมตร จำแนกตามชนิดกีฬาแบดมินตัน เพศชายมีส่วนสูงเฉลี่ย 170.75 เซนติเมตร เพศหญิงมีส่วนสูงเฉลี่ย 161.38 เซนติเมตร กีฬาเทเบิลเทนนิส เพศชายมีส่วนสูงเฉลี่ย 168 เซนติเมตร เพศหญิงมีส่วนสูงเฉลี่ย 159.13 เซนติเมตร นักกีฬาเทนนิส เพศชายมีส่วนสูงเฉลี่ย 169.88 เซนติเมตร เพศหญิงมีส่วนสูงเฉลี่ย 161.75 เซนติเมตร

ตาราง 32 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของลำดับที่ในการเกิด ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ต
ที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี
พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ลำดับที่ในการเกิด	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คนที่ 1	6	12.50	10	20.83	15	31.25	31	64.58
คนที่ 2	7	14.58	1	2.08	0	0.00	8	16.67
คนที่ 3	3	6.25	5	10.42	1	2.08	9	18.75
คนที่ 4	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
คนที่ 5	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 32 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่เป็นโสด ร้อยละ 100.00 และส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 64.58 รองลงมาเป็นบุตรคนที่ 3 ร้อยละ 18.75 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่านักกีฬาเทนนิส และนักกีฬาเทเบิลเทนนิสเป็นบุตรคนที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 31.25 และน้อยละ 20.83 ตามลำดับ และนักกีฬาแบดมินตันเป็นบุตรคนที่ 2 มากที่สุดร้อยละ 14.58

ตาราง 33 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของสถานภาพการสมรสของบิดาและมารดา ในกลุ่ม นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

สถานภาพการสมรส ของบิดา มารดา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ด้วยกัน	15	31.26	16	33.33	16	33.33	47	97.92
แยกกันอยู่	1	2.08	0	0.00	0	0.00	1	2.08
หย่าร้าง	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
บิดาถึงแก่กรรม	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
มารดาถึงแก่กรรม	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 33 แสดงว่า สถานภาพการสมรสของบิดามารดาของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิด ที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน มากที่สุด ร้อยละ 97.92 รองลงมาแยกกันอยู่ ร้อยละ 2.08 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิดามารดานักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส มีสถานภาพอยู่ด้วยกันมากที่สุด ร้อยละ 31.26 , ร้อยละ 33.33 และร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

ตาราง 34 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบันในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วย	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา มารดา	15	31.26	16	33.33	16	33.33	47	97.92
บิดา	1	2.08	0	0.00	0	0.00	1	2.08
มารดา	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	0	0	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 34 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา มากที่สุด ร้อยละ 97.92 รองลงมาอาศัยอยู่กับ บิดา ร้อยละ 2.08 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส อาศัยอยู่กับบิดา มารดา มากที่สุด ร้อยละ 31.26 , ร้อยละ 33.33 และร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

ตาราง 35 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดามารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

การอบรมเลี้ยงดู	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
เข้มงวด	2	4.17	3	6.25	1	2.08	6	12.50
ให้มีส่วนร่วม	14	29.17	13	27.08	15	31.25	42	87.50
ปล่อยปละละเลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
มารดา								
เข้มงวด	4	8.33	1	2.08	3	6.25	8	16.66
ให้มีส่วนร่วม	12	25.00	15	31.25	13	27.08	40	83.33
ปล่อยปละละเลย	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 35 แสดงว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูบุตรของบิดาของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 87.50 รองลงมาเลี้ยงดูบุตรลักษณะเข้มงวด ร้อยละ 12.50 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิดาของนักกีฬาแบดมินตัน บิดานักกีฬาเทเบิลเทนนิส และบิดานักกีฬาเทนนิส เลี้ยงดูบุตรลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 29.17 , ร้อยละ 27.08 และร้อยละ 31.25 ตามลำดับ สำหรับมารดาส่วนใหญ่เลี้ยงดูบุตรในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ 83.33 รองลงมาเลี้ยงดูบุตรลักษณะเข้มงวด ร้อยละ 16.66 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า มารดาของนักกีฬาแบดมินตัน มารดานักกีฬาเทเบิลเทนนิส และมารดานักกีฬาเทนนิส เลี้ยงดูบุตรลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 25.00 , ร้อยละ 31.25 และร้อยละ 27.08 ตามลำดับ

ด้านการศึกษา

ตาราง 36 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของระดับการศึกษาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ระดับการศึกษา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	11	22.92	12	25.00	10	20.83	33	68.75
ปริญญาโท	5	10.42	4	8.33	6	12.50	15	31.25
ปริญญาเอก	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 36 แสดงว่า นักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 68.75 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 22.92 , 25.00 และ 20.83 ตามลำดับ

ตาราง 37 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของชั้นปีที่นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ที่กำลังศึกษาโดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ชั้นปีที่กำลังศึกษา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับปริญญาตรี								
ชั้นปีที่ 1	2	4.17	4	8.33	0	0.00	6	12.50
ชั้นปีที่ 2	1	2.08	5	10.42	1	2.08	7	14.58
ชั้นปีที่ 3	5	10.42	3	6.25	5	10.42	13	27.08
ชั้นปีที่ 4	3	6.25	0	0.00	4	8.33	7	14.58
ระดับปริญญาโท								
ชั้นปีที่ 1	3	6.25	3	6.25	2	4.17	8	16.67
ชั้นปีที่ 2	2	4.17	1	2.08	4	8.33	7	14.58
ชั้นปีที่ 3	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ชั้นปีที่ 4	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ชั้นปีที่ 5	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 37 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 39.58 รองลงมา ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 22.91 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 14.58 นักกีฬาเทเบิลเทนนิส ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 14.58 และนักกีฬาเทนนิส ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

ระดับปริญญาโท แสดงว่า ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 16.67 รองลงมา ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 14.58 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 6.25 นักกีฬาเทเบิลเทนนิส ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 6.25 และนักกีฬาเทนนิส ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 8.33ตามลำดับ

ตาราง 38 แสดงจำนวน และค่าร้อยละคณะที่ศึกษา ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิด
ที่เข้ารอบ 8 คนสุดท้าย ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

คณะที่ศึกษา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
นิติศาสตร์	2	4.17	0	0.00	0	0.00	2	4.17
รัฐศาสตร์	0	0.00	1	2.08	0	0.00	1	2.08
วิศวกรรมศาสตร์	3	6.25	0	0.00	2	4.17	5	10.42
นิเทศศาสตร์	5	10.42	6	12.50	3	6.25	14	29.17
บริหารการจัดการ	5	10.42	3	6.25	2	4.17	10	20.83
มนุษยศาสตร์	0	0.00	3	6.25	6	12.50	9	18.75
วิทยาศาสตร์	0	0.00	1	2.08	2	4.17	3	6.25
สังคมศาสตร์	1	2.08	2	4.17	1	2.08	4	8.33

จากตาราง 38 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในคณะนิเทศศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 29.17 รองลงมาศึกษาอยู่ในคณะบริหารการจัดการ ร้อยละ 20.83 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตันศึกษาอยู่ในคณะนิเทศศาสตร์ และบริหารการจัดการมากที่สุด ร้อยละ 10.42 เท่ากัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิสศึกษาอยู่ในคณะบริหารการจัดการ และมนุษยศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 6.25 เท่ากัน และนักกีฬาเทนนิสศึกษาอยู่ในคณะมนุษยศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 12.50

ตาราง 39 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการศึกษาชั้นสูงสุดของบิดา มารดา ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ระดับการศึกษา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	7	14.58	11	22.91	5	10.42	23	47.91
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	9	18.75	5	10.42	11	22.91	25	52.08
มารดา								
ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า	10	20.83	12	25.00	13	27.09	35	72.92
ปริญญาโทหรือสูงกว่า	6	12.50	4	8.33	3	6.25	13	27.08

จากตาราง 39 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่บิดามีระดับการศึกษาในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า มากที่สุด ร้อยละ 52.08 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า เป็นบิดาของนักกีฬาแบดมินตันและบิดานักกีฬาเทนนิส มีระดับการศึกษาปริญญาโทหรือสูงกว่ามากที่สุด ร้อยละ 18.75 และ ร้อยละ 22.91 ตามลำดับบิดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 22.91 และมารดาของนักกีฬาส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 72.92 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า มารดาของนักกีฬาแบดมินตัน มารดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และมารดาของนักกีฬาเทนนิสมีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า มากที่สุด ร้อยละ 20.83 , ร้อยละ 25.00 และ ร้อยละ 27.09 ตามลำดับ

ด้านเศรษฐกิจ

ตาราง 40 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของอาชีพของบิดาและมารดา ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้
 แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

อาชีพ	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
รับราชการ	1	2.08	5	10.42	7	14.58	14	27.08
รัฐวิสาหกิจ	6	12.50	3	6.25	1	2.08	10	20.83
บริษัท	3	6.25	3	6.25	6	12.50	12	25.00
อาชีพส่วนตัว	6	12.50	5	10.42	2	4.17	13	27.08
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
มารดา								
รับราชการ	4	8.33	3	6.25	4	8.33	11	22.91
รัฐวิสาหกิจ	4	8.33	6	12.50	3	6.25	13	27.08
บริษัท	4	8.33	6	12.50	7	14.58	17	35.42
อาชีพส่วนตัว	4	8.33	1	2.08	2	4.17	7	14.58
อื่นๆ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 40 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย
 แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการ และ
 อาชีพส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 27.08 รองลงมาประกอบอาชีพในบริษัท ร้อยละ 25.00 และเมื่อ
 จำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า บิดานักกีฬาแบดมินตันประกอบอาชีพในรัฐวิสาหกิจ และประกอบ
 อาชีพส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 12.50 เท่ากัน บิดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสประกอบอาชีพรับราชการ
 และอาชีพส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 10.42 เท่ากัน สำหรับบิดาของนักกีฬาเทนนิสประกอบ
 อาชีพรับราชการมากที่สุด ร้อยละ 11.04 ตามลำดับ สำหรับมารดาของนักกีฬาส่วนใหญ่
 ประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุดเช่นกัน ร้อยละ 35.42 รองลงมาประกอบอาชีพในรัฐวิสาหกิจ
 ร้อยละ 27.08 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า มารดาของนักกีฬาแบดมินตันประกอบ
 อาชีพรับราชการ อาชีพรัฐวิสาหกิจ อาชีพบริษัท และอาชีพส่วนตัวมากที่สุด ร้อยละ 8.33 เท่ากัน
 มารดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสประกอบอาชีพในรัฐวิสาหกิจ และประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด
 ร้อยละ 12.50 และนักกีฬาเทนนิส มีมารดาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 14.58

ตาราง 41 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาและมารดา ในกลุ่ม นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
5,000บาทหรือต่ำกว่า	1	2.08	1	2.08	0	0.00	2	4.17
5,001-10,000 บาท	3	6.25	4	8.33	2	4.17	9	18.75
10,001-15,000 บาท	8	16.67	6	12.50	6	12.50	20	41.67
15,001-20,000 บาท	4	8.33	3	6.25	5	10.42	12	25.00
20,001-25,000 บาท	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
มากกว่า 25,001 บาท	0	0.00	2	4.17	3	6.25	5	10.42
มารดา								
5,000บาทหรือต่ำกว่า	3	6.25	4	8.33	2	4.17	9	18.75
5,001-10,000 บาท	4	8.33	5	10.42	3	6.25	12	25.00
10,001-15,000 บาท	6	12.50	2	4.17	7	14.58	15	31.25
15,001-20,000 บาท	3	6.25	5	10.42	2	4.17	10	20.83
20,001-25,000 บาท	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
มากกว่า 25,001 บาท	0	0.00	0	0.00	2	4.17	2	4.17

จากตาราง 41 แสดงว่า บิดาของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 41.67 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 25.00 และเมื่อจำแนกตามประเภทกีฬาพบว่า บิดานักกีฬาแบดมินตัน บิดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และบิดานักกีฬาเทนนิส มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 16.67 , ร้อยละ 12.50 และ ร้อยละ 12.50 ตามลำดับ สำหรับมารดาของนักกีฬาส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 31.25 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 15,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 20.83 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า มารดานักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทนนิสมีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 12.50 และร้อยละ 14.58 ตามลำดับ สำหรับมารดานักกีฬาเทเบิลเทนนิส มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 5,001 – 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 10.42

ตาราง 42 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของค่าใช้จ่ายในระหว่างการฝึกซ้อมในปี พ.ศ.2545 ของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ค่าใช้จ่าย	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1,000 – 5,000 บาท	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
5,001 – 10,000บาท	1	2.08	2	4.17	0	0.00	3	6.25
10,001 – 20,000บาท	6	12.50	6	12.50	10	20.87	22	45.83
มากกว่า 20,000บาท	9	18.75	8	16.67	6	12.50	23	47.92

จากตาราง 42 แสดงว่านักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 ส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมของปีพ.ศ. 2545 ปีละมากกว่า 20,000 บาท มากที่สุดร้อยละ 47.92 รองลงมา มีค่าใช้จ่ายปีละ 10,001 – 20,000 บาท ร้อยละ 45.83 ตามลำดับ และเมื่อแยกตามชนิดกีฬา พบว่านักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีค่าใช้จ่ายในระหว่างการฝึกซ้อมปีพ.ศ. 2545 มากกว่าปีละ 20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 18.75 และ 16.67 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาเทนนิสมีค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อมในปี 2545 ปีละ 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 20.87

ด้านกีฬา

ตาราง 44 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของบุคคลในครอบครัวที่ให้การสนับสนุนการเล่นกีฬา มากที่สุดในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

บุคคลที่สนับสนุน	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	6	12.50	4	8.33	5	10.42	15	31.25
มารดา	8	16.67	4	8.33	2	4.17	14	29.17
พี่	2	4.17	6	12.50	2	4.17	10	20.84
น้อง	0	0.00	0	0.00	1	2.08	1	2.08
อื่นๆ	0	0.00	2	4.17	6	12.50	8	16.67

จากตาราง 44 แสดงว่า บุคคลที่สนับสนุนให้เล่นกีฬามากที่สุดในนักกีฬาที่ใช้ แร็กเก็ต ที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่คือบิดา ร้อยละ 31.25 รองลงมาคือมารดา ร้อยละ 29.17 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่า นักกีฬาแบดมินตัน มีมารดาเป็นผู้สนับสนุนให้เล่นกีฬามากที่สุด ร้อยละ 16.67 นักกีฬา เทเบิลเทนนิสมีพี่เป็นผู้สนับสนุนให้เล่นกีฬามากที่สุด ร้อยละ 12.50 และนักกีฬาเทนนิสมีผู้อื่น ให้การสนับสนุนการเล่นกีฬามากที่สุด ร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

ตาราง 45 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการสนับสนุนของครอบครัวในการเล่นกีฬาในกลุ่ม นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ระดับการสนับสนุน ในแต่ละช่วงเวลา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนวัยเรียน								
มาก	3	6.25	0	0.00	4	8.33	7	14.58
ปานกลาง	5	10.42	0	0.00	5	10.42	10	20.84
น้อย	2	4.17	3	6.25	4	8.33	9	18.75
ไม่สนับสนุน	6	12.50	13	27.08	3	6.25	22	45.83
ประถมศึกษา								
มาก	5	10.42	6	12.50	8	16.67	19	39.58
ปานกลาง	7	14.58	3	6.25	5	10.42	15	31.25
น้อย	2	4.17	4	8.33	3	6.25	9	18.75
ไม่สนับสนุน	2	4.17	3	6.25	0	0.00	5	10.42
มัธยมศึกษา								
มาก	8	16.67	6	12.50	13	27.08	27	56.25
ปานกลาง	8	16.67	8	16.67	3	6.25	19	39.58
น้อย	0	0.00	2	4.17	0	0.00	2	4.17
ไม่สนับสนุน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
อุดมศึกษา								
มาก	12	25.00	15	31.25	16	33.33	43	89.58
ปานกลาง	4	8.33	1	2.08	0	0.00	5	10.42
น้อย	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ไม่สนับสนุน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 45 แสดงว่า ในช่วงก่อนวัยเรียน การสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่น กีฬาของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด ร้อยละ 33.77 รองลงมา อยู่ในระดับไม่สนับสนุน ร้อยละ 45.83 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่าในช่วงก่อนวัยเรียน

การสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส อยู่ในระดับไม่สนับสนุนมากที่สุด ร้อยละ 12.50 และร้อยละ 27.08 สำหรับนักกีฬาเทนนิส ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 10.42 ตามลำดับ

ในช่วงระดับประถมศึกษา การสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้ แรกเกิดที่ไม่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 39.58 รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 31.25 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า ในช่วงระดับประถมศึกษาการสนับสนุน จากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาแบดมินตัน อยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 14.50 สำหรับนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส ได้รับการสนับสนุนอยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 12.50 และร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

ในช่วงระดับมัธยมศึกษา การสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้ แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 53.25 รองลงมาอยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 39.58 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า ในช่วงระดับมัธยมศึกษาการสนับสนุนจาก ครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทนนิสได้รับการสนับสนุนอยู่ใน ระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 16.67 และร้อยละ 27.08 ตามลำดับ และส่วนนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ได้รับการสนับสนุนอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 16.67

ในช่วงระดับอุดมศึกษา การสนับสนุนจากครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้ แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 79.23 รองลงมาอยู่ในระดับ ปานกลาง ร้อยละ 10.42 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า ในช่วงระดับมัธยมศึกษาการสนับสนุนจาก ครอบครัวในการเล่นกีฬาของนักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส อยู่ในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 25.00 , ร้อยละ 31.25 และร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

ตาราง 46 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของช่วงเวลาในการเริ่มเล่นกีฬาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้
 แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ช่วงเวลาที่เริ่มเล่น กีฬา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนประถมศึกษา	3	6.25	0	0.00	2	4.17	5	10.42
ระดับประถมศึกษา	5	10.42	5	10.42	8	16.66	18	37.50
ระดับมัธยมศึกษา	7	14.58	11	22.92	6	12.50	24	50.00
ระดับอุดมศึกษา	1	2.08	0	0.00	0	0.00	1	2.08

จากตาราง 46 แสดงว่า การเริ่มเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คน
 ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546ส่วนใหญ่ จะเริ่ม
 เล่นในระดับมัธยมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 50.00 รองลงมาเริ่มเล่นในระดับประถมศึกษา ร้อยละ
 37.50 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า การเริ่มเล่นกีฬาของนักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬา
 เทเบิลเทนนิสเริ่มเล่นในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 14.58 และ ร้อยละ 22.92 ตามลำดับ
 สำหรับนักกีฬาเทนนิส เริ่มเล่นในระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 16.66

ตาราง 47 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาของนักกีฬาที่ใช้
ที่ใช้ครั้งแรกที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ประสบการณ์ ในการแข่งขัน	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตัวแทนจังหวัด	10	20.83	8	16.67	12	25.00	30	62.50
ตัวแทนอุดมศึกษา	16	33.33	16	33.33	16	33.33	48	100.00
ตัวแทนสโมสร	12	25.00	10	20.83	11	22.92	33	68.75
ตัวแทนกีฬาแห่งชาติ	8	16.67	6	12.50	10	20.83	24	50.00
ตัวแทนทีมชาติ	6	3.90	4	2.60	5	3.24	15	9.74

จากตาราง 47 แสดงว่า ประสบการณ์ในการแข่งขันของนักกีฬาที่ใช้ครั้งแรกที่เข้ารอบ
8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่
เป็นนักกีฬาตัวแทนระดับอุดมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 100.00 รองลงมาเป็นตัวแทนนักกีฬา
ระดับสโมสร ร้อยละ 68.75 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน
นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส มีประสบการณ์ในการแข่งขันเป็นตัวแทนระดับ
อุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 33.33 , ร้อยละ 33.33 และร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

ตาราง 48 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของประเภทกีฬาที่บิดาและมารดาในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้
 แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30
 ประจำปี พ.ศ. 2546 มีความถนัดโดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ประเภทกีฬา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
ที่บิดามารดาถนัด	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
แบดมินตัน	4	8.33	3	6.25	4	8.33	11	22.91
เทเบิลเทนนิส	6	12.50	6	12.50	2	4.17	14	29.17
เทนนิส	0	0.00	2	4.17	8	16.67	10	20.83
อื่นๆ	6	0.00	5	10.42	2	4.17	13	27.08
มารดา								
แบดมินตัน	8	16.67	7	14.58	8	16.67	23	47.92
เทเบิลเทนนิส	6	12.50	5	10.42	2	4.17	13	27.08
เทนนิส	0	0.00	0	0.00	3	6.25	3	6.25
อื่นๆ	2	4.17	4	8.33	3	6.25	9	18.75

จากตาราง 48 แสดงว่า บิดาของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ 29.17 รองลงมาคือถนัดกีฬาอื่นๆ ร้อยละ 27.08 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิดาของนักกีฬาแบดมินตัน และบิดานักกีฬาเทเบิลเทนนิสถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ 12.50 เท่ากัน สำหรับบิดาของนักกีฬาเทนนิสถนัดกีฬาเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ ส่วนมารดาของนักกีฬาส่วนใหญ่ ถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 47.92 รองลงมาคือถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิส ร้อยละ 27.08 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า มารดาของนักกีฬาแบดมินตัน มารดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสและมารดานักกีฬาเทนนิสถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 16.67 ,ร้อยละ 14.58 และ ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

ตาราง 49 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของของประสบการณ์ในด้านการกีฬาของบิดามารดา
ในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ประสบการณ์ ด้านกีฬา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา								
ไม่เคยเป็นนักกีฬา	4	8.93	6	12.50	5	10.42	15	31.25
เคยเป็นนักกีฬา								
ตัวแทนระดับโรงเรียน	12	25.00	10	20.83	11	22.92	33	68.75
ตัวแทนอุดมศึกษา	7	14.58	9	18.75	8	16.67	24	50.00
ตัวแทนจังหวัด	2	4.17	3	6.25	3	6.25	8	16.67
ตัวแทนกีฬาแห่งชาติ	1	2.08	2	4.17	1	2.08	4	8.93
ตัวแทนสโมสร	2	4.17	3	6.25	3	6.25	8	16.67
ตัวแทนทีมชาติ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
มารดา								
ไม่เคยเป็นนักกีฬา	7	14.58	8	16.67	9	18.75	24	50.00
เคยเป็นนักกีฬา								
ตัวแทนระดับโรงเรียน	9	18.75	8	16.67	7	14.58	24	50.00
ตัวแทนอุดมศึกษา	2	4.17	3	6.25	3	6.25	8	16.67
ตัวแทนจังหวัด	0	0.00	3	6.25	0	0.00	3	6.25
ตัวแทนกีฬาแห่งชาติ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
ตัวแทนสโมสร	0	0.00	1	2.08	0	0.00	1	2.08
ตัวแทนทีมชาติ	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 49 แสดงว่า บิดาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน
ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปีพ.ศ.2546 ส่วนใหญ่เคย
เป็นตัวแทนนักกีฬาระดับโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 68.75 รองลงมาเคยเป็นตัวแทนระดับ
อุดมศึกษา ร้อยละ 50.00 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิดานักกีฬาแบดมินตัน
บิดานักกีฬาเทเบิลเทนนิส และบิดานักกีฬาเทนนิสเคยเป็นตัวแทนระดับโรงเรียน มากที่สุด
ร้อยละ 25.00 , ร้อยละ 20.83 และร้อยละ 22.92 ตามลำดับ

สำหรับมารดาของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬา มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ไม่เคยเป็นนักกีฬา และเคยเป็นตัวแทนระดับโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 50.00 เท่ากัน และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า มารดานักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส เคยเป็นนักกีฬาระดับโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 18.75 และร้อยละ 16.67 ตามลำดับ ส่วนมารดานักกีฬาเทนนิสไม่เคยเป็นนักกีฬามากที่สุด ร้อยละ 18.75

ตาราง 50 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของความสนใจในการเล่นกีฬาของบิตามารดาในกลุ่ม นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ระดับความสนใจ ในกีฬา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิตา								
ไม่สนใจเลย	4	8.93	5	10.42	3	6.25	12	25.00
สนใจบ้าง	6	12.50	7	14.58	4	8.93	17	35.41
สนใจมาก	4	8.93	4	8.93	3	6.25	11	22.91
สนใจมากที่สุด	2	4.17	0	0.00	6	12.50	8	16.67
มารดา								
ไม่สนใจเลย	6	12.50	8	16.67	8	16.67	22	45.84
สนใจบ้าง	4	8.93	5	10.42	2	4.17	11	22.92
สนใจมาก	6	12.50	3	6.25	2	4.17	11	22.92
สนใจมากที่สุด	0	0.00	0	0.00	4	8.93	4	8.93

จากตาราง 50 แสดงว่า ความสนใจในกีฬาของบิตา มารดาของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิด ที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่สนใจบ้าง มากที่สุด ร้อยละ 35.41 รองลงมาไม่สนใจกีฬาเลย ร้อยละ 25.00 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า บิตานักกีฬาแบดมินตันและบิตานักกีฬาเทเบิลเทนนิสสนใจบ้าง มากที่สุด ร้อยละ 12.50 เท่ากัน ส่วนบิตานักกีฬาเทนนิส สนใจมากที่สุดมากที่สุด ร้อยละ 12.50 ส่วนมารดาของนักกีฬาส่วนใหญ่ไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 45.84 รองลงมาสนใจกีฬา บ้าง ร้อยละ 22.92 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า มารดานักกีฬาแบดมินตันและมารดา นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และมารดานักกีฬาเทนนิสไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 12.50 , ร้อยละ 16.67 และ ร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

ตาราง 51 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของความสนใจในการเล่นกีฬาของพี่น้องของนักกีฬา
ที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ระดับความสนใจ ในกีฬา	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ชาย								
ไม่สนใจเลย	1	2.08	1	2.08	0	0.00	2	4.17
สนใจบ้าง	4	8.33	0	0.00	0	0.00	4	8.33
สนใจมาก	0	0.00	3	6.25	2	4.17	5	10.42
สนใจมากที่สุด	2	4.17	0	0.00	0	0.00	2	4.17
ผู้หญิง								
ไม่สนใจเลย	2	4.17	2	4.17	0	0.00	4	8.33
สนใจบ้าง	1	2.08	0	0.00	0	0.00	1	2.08
สนใจมาก	0	0.00	0	0.00	1	2.08	1	2.08
สนใจมากที่สุด	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
น้องชาย								
ไม่สนใจเลย	0	0.00	3	6.25	2	4.17	5	10.42
สนใจบ้าง	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
สนใจมาก	2	4.17	1	2.08	3	6.25	6	12.50
สนใจมากที่สุด	0	0.00	3	6.25	4	8.33	7	14.58
น้องสาว								
ไม่สนใจเลย	0	0.00	1	2.08	2	4.17	3	6.25
สนใจบ้าง	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
สนใจมาก	2	4.17	0	0.00	2	4.17	4	8.33
สนใจมากที่สุด	2	4.17	2	4.17	0	0.00	4	8.33

จากตาราง 51 แสดงว่า ความสนใจในกีฬาของผู้ชายของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ สนใจกีฬามาก มากที่สุด ร้อยละ 10.42 รองลงมาสนใจกีฬาบ้าง ร้อยละ 8.33 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬา พบว่าผู้ชายนักกีฬาแบดมินตันสนใจกีฬาบ้าง มากที่สุดร้อยละ 8.33 และผู้ชายนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และเทนนิส สนใจกีฬามากมากที่สุด ร้อยละ 6.25 และร้อยละ 4.17 ตามลำดับ

ด้านพี่สาวของนักกีฬาส่วนใหญ่ไม่สนใจกีฬาเลย มากที่สุด ร้อยละ 8.33 รองลงมาสนใจกีฬาว้าง และสนใจกีฬามาก เท่ากัน ร้อยละ 2.08 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า พี่สาวของนักกีฬาแบดมินตัน และพี่สาวของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสไม่สนใจกีฬาเลย เท่ากัน ร้อยละ 4.17 และพี่สาวของนักกีฬาเทนนิสสนใจกีฬามาก มากที่สุด ร้อยละ 2.08

ด้านน้องชายของนักกีฬาส่วนใหญ่สนใจกีฬามาก มากที่สุด ร้อยละ 14.58 รองลงมาสนใจกีฬามาก และไม่สนใจกีฬาเลย ร้อยละ 12.50 และร้อยละ 10.42 ตามลำดับ เมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า น้องชายของนักกีฬาแบดมินตันสนใจกีฬามาก มากที่สุด ร้อยละ 4.18 และน้องชายของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส และเทนนิสสนใจกีฬามากที่สุด ร้อยละ 6.25 และร้อยละ 8.33 ตามลำดับ

ด้านน้องสาวของนักกีฬาส่วนใหญ่พบว่าสนใจกีฬามาก และสนใจกีฬามากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 8.33 รองลงมาไม่สนใจกีฬาเลย ร้อยละ 6.25 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า น้องสาวของนักกีฬาแบดมินตันสนใจกีฬามาก และมากที่สุด เท่ากัน ร้อยละ 4.17 น้องสาวของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสสนใจกีฬามากที่สุด ร้อยละ 4.17 และน้องสาวของนักกีฬาเทนนิสสนใจกีฬามากที่สุด และไม่สนใจกีฬาเลย เท่ากัน ร้อยละ 4.17

ตาราง 52 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของแรงจูงใจจากบุคคลที่นักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

แรงจูงใจ	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา	6	12.50	5	10.42	6	12.50	17	35.42
มารดา	3	6.25	1	2.08	0	0.00	4	8.33
ครูพลศึกษา	6	12.50	7	14.58	3	6.25	16	33.33
นักกีฬาที่ชอบ	1	2.08	2	4.17	7	14.58	10	20.83
อื่นๆ	0	0.00	1	2.08	0	0.00	1	2.08

จากตาราง 52 แสดงว่า แรงจูงใจที่สำคัญในการเล่นกีฬาของนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 ได้รับส่วนใหญ่ได้รับจากบิดามากที่สุดร้อยละ 35.42 รองลงมาได้รับจากครูพลศึกษา ร้อยละ 33.33 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน ได้รับแรงจูงใจจากบิดา และจากครูพลศึกษามากที่สุด ร้อยละ 12.50 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสได้รับแรงจูงใจจากครูพลศึกษามากที่สุด ร้อยละ 14.58 และนักกีฬาเทนนิส ได้รับแรงจูงใจจากนักกีฬาที่ชอบมากที่สุด ร้อยละ 14.58 ตามลำดับ

ตาราง 53 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของระยะเวลาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่
เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี
พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ระยะเวลา ในการฝึกซ้อม	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อนแข่งขันในครั้งนี้								
1 เดือน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
2 เดือน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3 เดือน	2	4.17	3	6.25	1	2.08	6	12.50
4 เดือน	6	12.50	7	14.58	4	8.33	17	35.42
5 เดือน	8	16.67	6	12.50	11	22.91	25	52.08
ก่อนแข่งขันปีที่ผ่านมา								
1 เดือน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
2 เดือน	3	6.25	2	4.17	3	6.25	8	16.67
3 เดือน	4	8.33	6	12.50	5	10.42	15	31.25
4 เดือน	8	16.67	7	14.58	3	6.25	18	37.50
5 เดือน	1	2.08	1	2.08	5	10.42	7	14.58

จากตาราง 53 แสดงว่า นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ใช้เวลาในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันในครั้งนี้เป็นเวลา 5 เดือน มากที่สุด ร้อยละ 52.08 รองลงมาใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน ร้อยละ 35.42 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่านักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทนนิส ใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 5 เดือน มากที่สุด ร้อยละ 16.67 และร้อยละ 22.91 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาเทเบิลเทนนิสใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือนมากที่สุด ร้อยละ 14.58

สำหรับการฝึกซ้อมในปีที่ผ่านมาส่วนใหญ่นักกีฬาใช้เวลาในการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันเป็นเวลา 4 เดือน มากที่สุด ร้อยละ 37.50 รองลงมาใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 3 เดือน ร้อยละ 31.25 และเมื่อจำแนกตามประเภทกีฬาพบว่านักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทเบิลเทนนิสใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน มากที่สุด ร้อยละ 16.67 และร้อยละ 14.58 ตามลำดับ ส่วนนักกีฬาเทนนิสใช้เวลาในการฝึกซ้อมเป็นเวลา 3,5 เดือนมากที่สุดร้อยละ 14.93

ตาราง 54 แสดงจำนวน และค่าร้อยละของการฝึกซ้อมเพิ่มเติมให้กับตนเองของกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

ฝึกซ้อมเพิ่มเติม	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สัปดาห์ / วัน								
2 วัน	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00
3 วัน	2	4.17	3	6.25	2	4.17	7	14.58
4 วัน	6	12.50	8	16.67	2	4.17	16	33.33
5 วัน	8	16.67	5	10.42	12	25.00	25	52.08
วัน / ชั่วโมง								
3 ชั่วโมง	1	2.08	0	0.00	0	0.00	1	2.08
4 ชั่วโมง	2	4.17	3	6.25	0	0.00	5	10.42
5 ชั่วโมง	8	16.67	7	14.58	3	6.25	18	37.50
6 ชั่วโมง	5	10.42	6	12.50	13	27.08	24	50.00
ไม่ฝึกซ้อมเพิ่มเติม	0	0.00	0	0.00	0	0.00	0	0.00

จากตาราง 54 แสดงว่า การฝึกซ้อมเพิ่มเติมให้กับตนเองต่อสัปดาห์ของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คนในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่ใช้เวลาฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 5 วัน มากที่สุด ร้อยละ 52.08 รองลงมาใช้เวลาฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 4 วัน ร้อยละ 33.33 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่านักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาเทนนิส ใช้เวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 5 วันมากที่สุด ร้อยละ 16.67 และร้อยละ 25.00 ตามลำดับ สำหรับนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ใช้เวลาในการฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 4 วัน มากที่สุด ร้อยละ 16.67

จำนวนชั่วโมงต่อวันที่นักกีฬาส่วนใหญ่ใช้ในการฝึกซ้อมเพิ่มเติม พบว่า นักกีฬาใช้เวลา 6 ชั่วโมงต่อวัน มากที่สุด ร้อยละ 50.00 รองลงมาใช้เวลา 5 ชั่วโมงต่อวัน ร้อยละ 37.50 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่านักกีฬาเทนนิสใช้เวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติมวันละ 6 ชั่วโมงมากที่สุด ร้อยละ 27.08 ส่วนนักกีฬาแบดมินตันและนักกีฬาเทเบิลเทนนิสใช้เวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติมวันละ 5 ชั่วโมงมากที่สุด ร้อยละ 16.67 และร้อยละ 14.58 ตามลำดับ

ตาราง 55 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของวิธีการฝึกซ้อมในกลุ่มนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยจำแนกตามชนิดกีฬา (จำนวน 48 คน)

วิธีการฝึกซ้อม	แบดมินตัน		เทเบิลเทนนิส		เทนนิส		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝึกซ้อมสม่ำเสมอ	15	31.25	16	33.33	16	33.33	47	97.91
ขาดซ้อมบ้าง	1	2.08	0	0.00	0	0.00	1	2.08
เพิ่มตารางการฝึกซ้อม	10	20.83	12	25.00	16	33.33	38	79.17
ไม่เพิ่มตารางฝึกซ้อม	6	12.50	4	8.33	0	0.00	10	20.83
ฝึกซ้อมตามตาราง	6	12.50	4	8.33	0	0.00	10	20.83
ไม่ฝึกซ้อมตามตาราง	10	20.83	12	25.00	16	33.33	38	79.17
มีการแข่งขันอุ่นเครื่อง	8	16.67	6	12.50	10	20.83	24	50.00
ไม่มีการอุ่นเครื่อง	8	16.67	10	20.83	6	12.50	24	50.00

จากตาราง 55 แสดงว่า วิธีการฝึกซ้อมของนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้ารอบ 8 คน ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ.2546 ส่วนใหญ่มีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอมากที่สุด ร้อยละ 97.91 รองลงมา มีการฝึกซ้อมตามตารางที่กำหนด ร้อยละ 20.83 และเมื่อจำแนกตามชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส มีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอมากที่สุด ร้อยละ 31.25 , ร้อยละ 33.33 และร้อยละ 33.33 ตามลำดับ

สำหรับการเพิ่มตารางการฝึกซ้อมพบว่านักกีฬาส่วนใหญ่มีการเพิ่มตารางการฝึกซ้อม ร้อยละ 79.17 โดยนักกีฬาเทนนิสมีการเพิ่มตารางการฝึกซ้อมมากที่สุด ร้อยละ 33.33 รองลงมา เป็นนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ร้อยละ 25.00

ในการแข่งขันเพื่ออุ่นเครื่องส่วนใหญ่นักกีฬามีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขัน ร้อยละ 50.00 โดยนักกีฬาเทนนิสมีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันมากที่สุด ร้อยละ 20.83 รองลงมา เป็นนักกีฬาแบดมินตัน ร้อยละ 16.67 และนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ร้อยละ 12.50 ตามลำดับ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 พ.ศ. 2546

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง ที่เข้าแข่งขันในประเภทบุคคลเดียว ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 พ.ศ. 2546 จำนวน 312 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงที่เข้าแข่งขันประเภทบุคคลในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำแนกเป็นนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรกจำนวน 132 คน และนักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบ 8 คน จำนวน 48 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 180 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้ โดยหาค่าความถี่ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยของภูมิหลังต่างๆ ของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดที่เข้าแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แรกเกิดในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 สามารถสรุปเป็น 4 ด้าน โดยแบ่งระหว่างกลุ่มนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก และกลุ่มนักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบ 8 คน และจำแนกตามชนิดกีฬา ได้ดังนี้

1. ด้านข้อมูลทั่วไป

นักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก

นักกีฬาแบดมินตัน พบว่านักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขัน ร้อยละ 24.24 และนักกีฬาทennis ร้อยละ 15.15 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก และส่วนสูงของนักกีฬาชาย ร้อยละ 20.25 ปี 59.09 กิโลกรัม และ 170.00 เซนติเมตร ตามลำดับค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก และส่วนสูงของนักกีฬาทennis ร้อยละ 20.59 ปี 50.73 กิโลกรัม และ 159.58 เซนติเมตร ตามลำดับ เป็นบุตรคนที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 22.73 และเป็นบุตรคนที่ 3 น้อยที่สุด ร้อยละ 6.06 สถานภาพการสมรสของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน มากที่สุด ร้อยละ 31.06 สถานภาพหย่าร้าง และมารดาถึงแก่กรรมน้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 1.52 ในปัจจุบันนักกีฬาอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มากที่สุด ร้อยละ 41.06 และอาศัยอยู่กับมารดา น้อยที่สุดร้อยละ 2.27 การอบรมเลี้ยงดูของบิดา อยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 36.36 และเลี้ยงดูในลักษณะเข้มงวดน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 การอบรมเลี้ยงดูของมารดาอยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 28.03 และเลี้ยงดูในลักษณะเข้มงวด น้อยที่สุด ร้อยละ 5.30

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส พบว่านักกีฬาชายที่เข้าร่วมการแข่งขัน ร้อยละ 24.24 และนักกีฬาทennis ร้อยละ 9.10 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาชาย ร้อยละ 21.10 ปี 58.50 กิโลกรัม และ 167.63 เซนติเมตร ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาทennis ร้อยละ 20.77 ปี 51.59 กิโลกรัม และ 158.68 เซนติเมตร เป็นบุตรคนที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 9.09 และเป็นบุตรคนที่ 5 น้อยที่สุด ร้อยละ 4.55 สถานภาพการสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกันมากที่สุด ร้อยละ 31.82 และมารดาถึงแก่กรรม น้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 ในปัจจุบันนักกีฬาอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มากที่สุด ร้อยละ 31.82 และอาศัยอยู่กับบิดาน้อยที่สุดร้อยละ 1.52 การอบรมเลี้ยงดูของบิดาอยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วม มากที่สุด ร้อยละ 30.30 และเลี้ยงดูในลักษณะเข้มงวดน้อยที่สุด ร้อยละ 3.03 การอบรมเลี้ยงดู ของมารดาอยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 22.73 และเลี้ยงดูในลักษณะเข้มงวดน้อย ที่สุด ร้อยละ 7.58

นักกีฬาเทนนิส พบว่านักกีฬาชายที่เข้าร่วมแข่งขัน ร้อยละ 15.15 และ นักกีฬาทennis ร้อยละ 12.12 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาชาย ร้อยละ 21.40 ปี 60.92 กิโลกรัม และ 171.40 เซนติเมตรตามลำดับ ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬา หยต ร้อยละ 20.95 ปี 53.94 กิโลกรัม และ 160.47 เซนติเมตร ตามลำดับ และเป็นบุตร คนที่ 4 น้อยที่สุด ร้อยละ 2.27 สถานภาพการสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน มากที่สุด ร้อยละ 31.06 สถานภาพหย่าร้าง และมารดาถึงแก่กรรมน้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 1.52 ในปัจจุบัน นักกีฬาอาศัยอยู่กับบิดาและมารดา มากที่สุด ร้อยละ 41.06 และอาศัยอยู่กับมารดาน้อยที่สุด

ร้อยละ 2.27 การอบรมเลี้ยงดูของบิดาอยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 36.36 และเลี้ยงดูในลักษณะเข้มงวดน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 การอบรมเลี้ยงดูของมารดาอยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 28.03 และอบรมเลี้ยงดูในลักษณะเข้มงวดน้อยที่สุด ร้อยละ 5.30

นักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบ 8 คน

นักกีฬาแบดมินตัน พบว่านักกีฬาชายที่เข้าร่วมแข่งขัน ร้อยละ 16.67 และนักกีฬาหญิง ร้อยละ 16.67 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาชาย ร้อยละ 20.50 ปี 58.50 กิโลกรัม และ 170.75 เซนติเมตร ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงของนักกีฬาหญิง ร้อยละ 19.25 ปี 50.00 กิโลกรัม และ 161.38 เซนติเมตร ตามลำดับ เป็นบุตรคนที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 14.58 และเป็นบุตรคนที่ 3 น้อยที่สุด ร้อยละ 6.25 สถานภาพการสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน มากที่สุด ร้อยละ 31.26 สถานภาพแยกกันอยู่ น้อยที่ ร้อยละ 2.08 ในปัจจุบันนักกีฬาอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด ร้อยละ 31.26 และอาศัยอยู่กับบิดาน้อยที่สุดร้อยละ 2.08 การอบรมเลี้ยงดูของบิดาอยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 29.17 และเลี้ยงดูในลักษณะเข้มงวดน้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 การอบรมเลี้ยงดูของมารดาอยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 25.00 และเลี้ยงดูในลักษณะเข้มงวดน้อยที่สุด ร้อยละ 8.33

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส พบว่านักกีฬาชายที่เข้าร่วมแข่งขัน ร้อยละ 16.67 และนักกีฬาหญิง ร้อยละ 16.67 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาชาย ร้อยละ 22.50 ปี 58.50 กิโลกรัม และ 168.00 เซนติเมตร ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงของนักกีฬาหญิง ร้อยละ 19.37 ปี 51.75 กิโลกรัม และ 159.13 เซนติเมตรตามลำดับ เป็นบุตรคนที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 20.83 และเป็นบุตรคนที่ 2 น้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 สถานภาพการสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน มากที่สุด ร้อยละ 33.33 ในปัจจุบันนักกีฬาอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด ร้อยละ 33.33 การอบรมเลี้ยงดูของบิดาอยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 27.08 และเลี้ยงดูในลักษณะเข้มงวดน้อยที่สุด ร้อยละ 6.25 การอบรมเลี้ยงดูของมารดาอยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 31.25 และเลี้ยงดูในลักษณะเข้มงวดน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08

นักกีฬาเทนนิส พบว่านักกีฬาชายที่เข้าร่วมแข่งขัน ร้อยละ 16.67 และนักกีฬาหญิง ร้อยละ 16.67 ค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักกีฬาชาย ร้อยละ 23.50 ปี 58.75 กิโลกรัม และ 169.88 เซนติเมตร ตามลำดับ และค่าเฉลี่ยอายุ น้ำหนัก ส่วนสูงของนักกีฬาหญิง ร้อยละ 21.63 ปี 52.62 กิโลกรัม และ 161.75 เซนติเมตร ตามลำดับ เป็นบุตรคนที่ 1 มากที่สุด ร้อยละ 31.25 และเป็นบุตรคนที่ 3 น้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 สถานภาพการสมรสของบิดามารดา อยู่ด้วยกัน มากที่สุด ร้อยละ 33.33 ในปัจจุบันนักกีฬาอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามากที่สุด ร้อยละ 33.33 การอบรมเลี้ยงดูของบิดาอยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด

ร้อยละ 31.25 และเฉลี่ยดูในลักษณะเข้มงวดน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 การอบรมเลี้ยงดูของมารดา อยู่ในลักษณะให้มีส่วนร่วมมากที่สุด ร้อยละ 27.08 และเฉลี่ยดูในลักษณะเข้มงวดน้อยที่สุด ร้อยละ 6.25

2. ด้านการศึกษา

นักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก

นักกีฬาแบดมินตัน พบว่านักกีฬาศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 34.85 และศึกษาในระดับปริญญาโทน้อยที่สุด ร้อยละ 4.55 ศึกษาในชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 15.15 และศึกษาในชั้นปีที่ 1 น้อยที่สุดร้อยละ 10.61 ศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 11.36 และศึกษาในคณะสังคมศาสตร์ น้อยที่สุด ร้อยละ 3.03 บิดาของนักกีฬามีการศึกษาชั้นสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 34.85 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 2.27 ส่วนมารดาของนักกีฬามีการศึกษาชั้นสูงสุดอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 35.61 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 2.27

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส พบว่านักกีฬาศึกษาในระดับปริญญาตรี มากที่สุด ร้อยละ 30.30 และระดับปริญญาโท น้อยที่สุด ร้อยละ 3.03 ศึกษาในชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 10.61 และชั้นปีที่ 2 น้อยที่สุด ร้อยละ นักกีฬาศึกษาในคณะสังคมศาสตร์มากที่สุด ร้อยละ 9.85 และศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ และนิเทศศาสตร์ น้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 บิดาของนักกีฬามีการศึกษาชั้นสูงสุด อยู่ในระดับ ปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 27.27 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 6.06 ส่วนมารดาของนักกีฬามีการศึกษาชั้นสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 30.30 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 1.52

นักกีฬาเทนนิส พบว่านักกีฬาศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 25.00 และระดับปริญญาโทน้อยที่สุด ร้อยละ 2.27 ศึกษาในชั้นปีที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 8.33 และศึกษาในชั้นปีที่ 1 น้อยที่สุด ร้อยละ 5.30 นักกีฬาศึกษาในคณะบริหารการจัดการ มากที่สุด ร้อยละ 7.58 และคณะวิทยาศาสตร์น้อยที่สุด ร้อยละ 2.27 บิดาของนักกีฬามีการศึกษาชั้นสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุดร้อยละ 24.24 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 2.27 ส่วนมารดาของนักกีฬามีการศึกษาชั้นสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 23.48 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 3.03

นักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบ 8 คน

นักกีฬาแบดมินตัน พบว่านักกีฬาศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 22.92 และระดับปริญญาโทน้อยที่สุด ร้อยละ 10.42 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 14.58 และศึกษาในชั้นปีที่ 2 น้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 นักกีฬาศึกษาในคณะนิเทศศาสตร์ และคณะบริหารการจัดการมากที่สุด ร้อยละ 10.42 และศึกษาในคณะสังคมศาสตร์น้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 บิดาของนักกีฬามีการศึกษาระดับสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่ามากที่สุด ร้อยละ 18.75 และระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 14.58 ส่วนมารดาของนักกีฬามีการศึกษาระดับสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 20.83 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 12.50

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส พบว่านักกีฬาศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 25.00 และระดับปริญญาโทน้อยที่สุด ร้อยละ 8.33 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มากที่สุด ร้อยละ 14.58 และศึกษาในชั้นปีที่ 3 น้อยที่สุด ร้อยละ 8.33 นักกีฬาศึกษาในคณะนิเทศศาสตร์ มากที่สุด ร้อยละ 12.50 และศึกษาในคณะรัฐศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ น้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 บิดาของนักกีฬามีการศึกษาระดับสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 22.91 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 10.42 ส่วนมารดาของนักกีฬามีการศึกษาระดับสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 25.00 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 8.33

นักกีฬาเทนนิส พบว่านักกีฬาศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด ร้อยละ 20.83 และระดับปริญญาโทน้อยที่สุด ร้อยละ 12.50 ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 มากที่สุด ร้อยละ 16.67 และศึกษาในชั้นปีที่ 2 น้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 นักกีฬาศึกษาในคณะนิเทศศาสตร์ มากที่สุด ร้อยละ 29.17 และศึกษาในคณะรัฐศาสตร์น้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 บิดาของนักกีฬามีการศึกษาระดับสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาโทหรือสูงกว่ามากที่สุด ร้อยละ 22.91 และระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 10.42 ส่วนมารดาของนักกีฬามีการศึกษาระดับสูงสุด อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่ามากที่สุด ร้อยละ 27.09 และระดับปริญญาโทหรือสูงกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 6.25

3. ด้านเศรษฐกิจ

นักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก

นักกีฬาแบดมินตัน พบว่าบิดาของนักกีฬาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 20.45 และประกอบอาชีพส่วนตัวน้อยที่สุด ร้อยละ 2.27 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาอยู่ในระดับ 5,001 – 10,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 9.85 และอยู่ในระดับมากกว่า 25,001 บาท น้อยที่สุด ร้อยละ 3.03 ส่วนมารดาของนักกีฬาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 15.15 และประกอบอาชีพส่วนตัว และรับราชการน้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดา

อยู่ในระดับ 15,001 – 20,001 บาท มากที่สุด ร้อยละ 12.88 และอยู่ในระดับ 5,001 – 10,000 บาท น้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 นักกีฬามีค่าใช้จ่ายต่อปีอยู่ที่ระดับ 5,000 – 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.42 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 10,000 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.28 และนักกีฬามีรายได้ต่อปีอยู่ที่ระดับ 5,001 – 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.79 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.52 และระดับ 1,000 – 5,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.76 และนักกีฬาที่ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 33.33

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส พบว่าบิดาของนักกีฬาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 10.61 และประกอบอาชีพส่วนตัวน้อยที่สุด ร้อยละ 6.06 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาอยู่ในระดับ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 16.67 และอยู่ในระดับมากกว่า 25,000 บาท น้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 ส่วนมารดาของนักกีฬาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 10.61 และประกอบอาชีพส่วนตัว และรับราชการน้อยที่สุด ร้อยละ 6.06 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาอยู่ในระดับ 20,001 – 25,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 11.36 และอยู่ในระดับ มากกว่า 25,001 บาท น้อยที่สุด ร้อยละ 1.25 นักกีฬามีค่าใช้จ่ายต่อปีอยู่ที่ระดับ 5,000 – 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.85 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 10,000 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 6.28 นักกีฬามีรายได้ต่อปีอยู่ที่ระดับ 5,001 – 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.55 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 3.03 และระดับ 1,000 – 5,000 บาท น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.52 และนักกีฬาที่ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 24.24

นักกีฬาเทนนิส พบว่าบิดาของนักกีฬาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 12.12 และประกอบอาชีพส่วนตัวน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาอยู่ในระดับ 15,001 – 20,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 7.58 และอยู่ในระดับ 5,001-10,000 บาท และมากกว่า 25,000 บาท น้อยที่สุด ร้อยละ 3.79 ส่วนมารดาของนักกีฬาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 10.61 และประกอบอาชีพส่วนตัว น้อยที่สุด ร้อยละ 2.27 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาอยู่ในระดับ 20,001 – 25,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 14.39 และอยู่ในระดับ มากกว่า 25,001 บาท น้อยที่สุด ร้อยละ 3.03 นักกีฬามีค่าใช้จ่ายต่อปีอยู่ที่ระดับ 5,000 – 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.18 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 10,000 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.33 และนักกีฬามีรายได้ต่อปีอยู่ที่ระดับ 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.03 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 50,001 – 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.52 และนักกีฬาที่ไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 22.72

นักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบ 8 คน

นักกีฬาแบดมินตัน พบว่าบิดาของนักกีฬาประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ และอาชีพส่วนตัวมากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 12.50 และประกอบอาชีพรับราชการน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาอยู่ในระดับ 10,000 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 16.67 และอยู่ในระดับ 5,000 บาทหรือต่ำกว่า น้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 ส่วนมารดาของนักกีฬาประกอบ

อาชีพรับราชการ รัฐวิสาหกิจ บริษัท และอาชีพส่วนตัวมากที่สุด เท่ากัน ร้อยละ 8.33 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาอยู่ในระดับ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 12.50 และอยู่ในระดับ 5,000 บาทหรือต่ำกว่า และในระดับ 15,000 – 20,000 บาทน้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 6.25 นักกีฬามีค่าใช้จ่ายต่อปีอยู่ที่ระดับ มากกว่า 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.75 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับ 5,001 - 10,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.08 และมีรายได้ต่อปีอยู่ที่ระดับ 5,001– 10,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.79 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 1.52 และระดับ 1,000 – 5,000 บาท น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.76 และนักกีฬาที่ไม่มีรายได้คิดเป็นร้อยละ 33.33

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส พบว่าบิดาของนักกีฬาประกอบอาชีพรับราชการ และอาชีพส่วนตัวมากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 10.42 และประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ และบริษัทน้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 6.25 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาอยู่ในระดับ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 12.50 และอยู่ในระดับ 5,000 บาทหรือต่ำกว่าน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 ส่วนมารดาของนักกีฬาประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจ และบริษัทมากที่สุด เท่ากัน ร้อยละ 8.33 และประกอบอาชีพส่วนตัวน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาอยู่ในระดับ 50,001–10,000 บาท และ15,001-20,000 บาท มากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 10.42 และอยู่ในระดับ 10,001 – 15,000 บาท น้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 นักกีฬามีค่าใช้จ่ายต่อปีอยู่ที่ระดับ มากกว่า 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับ 5,001 - 10,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.17 นักกีฬาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อปีอยู่ที่ระดับมากกว่า 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.42 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 5,001 – 10,000 บาท และระดับ 10,001-20,000 บาท เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.33 และระดับ 1,000 – 5,000 บาท น้อยที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 2.08 และนักกีฬาไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 4.17

นักกีฬาเทนนิส พบว่าบิดาของนักกีฬาประกอบอาชีพรับราชการ มากที่สุด ร้อยละ 14.58 และประกอบอาชีพรัฐวิสาหกิจน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของบิดาอยู่ในระดับ 10,001 – 15,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 12.50 และอยู่ในระดับ 5,001 – 10,000 บาท น้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 ส่วนมารดาของนักกีฬาประกอบอาชีพในบริษัทมากที่สุด ร้อยละ 14.58 และประกอบอาชีพส่วนตัวน้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของมารดาอยู่ในระดับ 10,001 – 15,000 บาท มากที่สุด ร้อยละ 14.58 และอยู่ในระดับ 5,000 บาทหรือต่ำกว่า ระดับ 15,001 – 20,000 บาท และระดับมากกว่า 25,001 บาท น้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 4.17 พบว่ามีค่าใช้จ่ายต่อปีอยู่ที่ระดับ 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.50 รองลงมาอยู่ที่ระดับมากกว่า 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 2.08 นักกีฬาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อปีอยู่ที่ระดับมากกว่า 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.42 รองลงมาอยู่ที่ระดับ 5,001 – 10,000 บาท และระดับ 10,001-20,000 บาท เท่ากัน คิดเป็น

ร้อยละ 8.33 และระดับ 1,000 – 5,000 บาท น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.08 และนักกีฬาไม่มีรายได้ คิดเป็นร้อยละ 4.17

4. ด้านกีฬา

นักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก

นักกีฬาแบดมินตัน พบว่านักกีฬาได้รับการสนับสนุนในการเล่นกีฬาจากบิดามากที่สุด ร้อยละ 25.76 และได้รับการสนับสนุนการเล่นกีฬาจากพี่น้องน้อยที่สุด ร้อยละ 3.79 และเมื่อจำแนกตามช่วงเวลาพบว่า ในช่วงก่อนวัยเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนมากที่สุด ร้อยละ 18.18 และได้รับการสนับสนุนในระดับมาก น้อยที่สุดร้อยละ 3.79 ระดับประถมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 15.15 และไม่ได้รับการสนับสนุนเลยน้อยที่สุด ร้อยละ 3.79 ระดับมัธยมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 19.70 และไม่ได้รับการสนับสนุนเลยน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 ระดับอุดมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 31.82 และได้รับการสนับสนุนในระดับน้อย และไม่ได้รับการสนับสนุนเลยน้อยที่สุด เท่ากัน ร้อยละ 0.76 นักกีฬาเริ่มเล่นกีฬาในระดับประถมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 17.42 และเริ่มเล่นกีฬาในระดับอุดมศึกษาน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 ประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาพบว่า นักกีฬาเป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 39.39 และเป็นตัวแทนกีฬาแห่งชาติน้อยที่สุด ร้อยละ 5.30 ส่วนบิดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 18.18 และมีความถนัดกีฬาเทนนิสน้อยที่สุด ร้อยละ 4.55 มารดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 25.00 และมีความถนัดกีฬาเทนนิสน้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาของบิดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาตัวแทนระดับอุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 13.64 เคยเป็นตัวแทนระดับทีมชาติน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 21.21 ประสบการณ์การเป็นตัวแทนนักกีฬาของมารดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาตัวแทนระดับโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 15.15 เคยเป็นตัวแทนระดับสโมสรน้อยที่สุด ร้อยละ 3.03 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 24.24 บิดาของนักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 15.15 และสนใจกีฬามากที่สุด มีน้อยที่สุด ร้อยละ 3.79 ส่วนมารดานักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 18.94 และสนใจกีฬามากที่สุดมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.52 ด้านความสนใจกีฬาของพี่ชายของนักกีฬาพบว่า พี่ชายของนักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 9.09 และสนใจกีฬาบ้างมีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 พี่สาวนักกีฬาสนใจกีฬามาก มีมากที่สุด ร้อยละ 6.06 และสนใจกีฬาในระดับมากที่สุด มีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 น้องชายของนักกีฬาพบว่าสนใจกีฬาในระดับมากที่สุด มีมากที่สุด ร้อยละ 4.55 และสนใจกีฬาในระดับมาก มีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 น้องสาวของนักกีฬาพบว่าสนใจกีฬามากที่สุด มีมากที่สุด ร้อยละ 2.27 และสนใจกีฬามากมีน้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 และพบว่านักกีฬาได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากบิดามากที่สุด

ร้อยละ 12.88 และได้รับแรงจูงใจจากมารดาน้อยที่สุด 3.79 การฝึกซ้อมการแข่งขันในปีที่ผ่านมา นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 3 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.52 และได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 2 เดือน น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.27 ส่วนการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันครั้งนี้ นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 3 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 28.79 และได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.61 ส่วนวิธีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 36.36 และขาดฝึกซ้อมบ้าง คิดเป็นร้อยละ 3.03 ได้เพิ่มตารางการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 9.09 และไม่เพิ่มตารางการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 30.30 ได้ฝึกซ้อมตามตาราง คิดเป็นร้อยละ 34.85 และไม่ฝึกซ้อมตามตาราง คิดเป็นร้อยละ 4.54 และได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 9.09 และไม่ได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 30.30 ส่วนของการฝึกซ้อมเพิ่มเติม นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 4 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.55 และได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 2 วัน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.52 และนักกีฬาได้ฝึกซ้อมวันละ 4 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.58 และได้ฝึกซ้อมวันละ 3 ชั่วโมงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.52 และไม่มีการฝึกซ้อมเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 30.30

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส พบว่านักกีฬาได้รับการสนับสนุนในการเล่นกีฬาจากบิดา มากที่สุด ร้อยละ 15.15 และได้รับการสนับสนุนการเล่นกีฬาจากพี่น้องน้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 และเมื่อจำแนกตามช่วงเวลาพบว่า ในช่วงก่อนวัยเรียนได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 12.12 และไม่ได้รับการสนับสนุนในระดับมาก น้อยที่สุดร้อยละ 4.55 ระดับประถมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 13.64 และได้รับการสนับสนุนในระดับน้อย น้อยที่สุด ร้อยละ 4.45 ระดับมัธยมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 16.67 และได้รับการสนับสนุนในระดับน้อย น้อยที่สุด ร้อยละ 3.79 ระดับอุดมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 28.03 และได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลางน้อยที่สุด ร้อยละ 5.30 นักกีฬาเริ่มเล่นกีฬาในระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 20.45 และเริ่มเล่นกีฬาในระดับก่อนประถมศึกษา น้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 ประสพการณ์ในการแข่งขันกีฬาพบว่า นักกีฬาเป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 33.33 และเป็นตัวแทนระดับจังหวัด และกีฬาแห่งชาติ น้อยที่สุด เท่ากัน ร้อยละ 9.09 ส่วนบิดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิส มากที่สุด ร้อยละ 15.16 และมีความถนัดกีฬาเทนนิส น้อยที่สุด ร้อยละ 4.55 มารดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 12.88 และมีความถนัดกีฬาเทนนิส น้อยที่สุด ร้อยละ 3.79 ประสพการณ์การเป็นนักกีฬาของบิดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาตัวแทนระดับโรงเรียน และระดับอุดมศึกษา มากที่สุด เท่ากัน ร้อยละ 12.12 และเคยเป็นตัวแทนกีฬาแห่งชาติ และระดับสโมสร น้อยที่สุด เท่ากัน ร้อยละ 3.79 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 13.64 ประสพการณ์การเป็นตัวแทนนักกีฬาของมารดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาตัวแทนระดับอุดมศึกษา มากที่สุด ร้อยละ 13.64 เคยเป็นตัวแทนระดับทีมชาติ น้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 12.12 บิดาของนักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด

ร้อยละ 12.12 และสนใจกีฬามากที่สุด มีน้อยที่สุด ร้อยละ 3.03 ส่วนมารดานักกีฬาสนใจกีฬา บ้างมากที่สุด ร้อยละ 12.88 และสนใจกีฬามากที่สุด มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 3.03 ความสนใจ กีฬาของพี่ชายของนักกีฬาพบว่า พี่ชายของนักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 7.58 และ สนใจกีฬา มาก และมากที่สุด มีน้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 0.76 พี่สาวนักกีฬาสนใจกีฬา มาก มีมากที่สุด ร้อยละ 7.58 และสนใจกีฬาในระดับมากที่สุด มีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 น้องชาย ของนักกีฬาพบว่าสนใจกีฬาในระดับมากที่สุด มีมากที่สุด ร้อยละ 2.27 และสนใจกีฬาในระดับ มาก มีน้อยที่สุดร้อยละ 1.52 น้องสาวของนักกีฬาพบว่าสนใจกีฬามากที่สุด มีมากที่สุด ร้อยละ 3.03 และสนใจกีฬา มาก มีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 และพบว่านักกีฬาได้รับแรงจูงใจในการ เล่นกีฬาจากบิดามากที่สุด ร้อยละ 15.15 และได้รับแรงจูงใจจากมารดาน้อยที่สุด 4.55 ก่อนการ แข่งขันในปีที่ผ่านมา นักกีฬาได้ฝึกซ้อม เป็นเวลา 4 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.15 และ ได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 1.5 เดือน น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.76 ส่วนการฝึกซ้อมก่อนการ แข่งขันครั้งนี้ นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 3 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.24 และได้ฝึกซ้อม เป็นเวลา 2 เดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.52 ส่วนวิธีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 30.30 และขาดฝึกซ้อมบ้าง คิดเป็นร้อยละ 3.03 ได้เพิ่มตารางการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 14.39 และไม่เพิ่มตารางการฝึกซ้อม ร้อยละ 18.93 ได้ฝึกซ้อมตามตาราง คิดเป็นร้อยละ 26.52 และไม่ฝึกซ้อมตามตาราง คิดเป็นร้อยละ 6.81 และได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขัน ครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 5.30 และไม่ได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็น ร้อยละ 28.03 ส่วนของการฝึกซ้อมเพิ่มเติม นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 3 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.58 และได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 5 วัน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 1.52 และนักกีฬาได้ฝึกซ้อมวันละ 4 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.55 และได้ฝึกซ้อมวันละ 3 ชั่วโมงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.27 และไม่มีการฝึกซ้อมเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 18.93

นักกีฬาเทนนิส พบว่านักกีฬาได้รับการสนับสนุนในการเล่นกีฬาจากบิดา มากที่สุด ร้อยละ 13.46 และได้รับการสนับสนุนการเล่นกีฬาจากพี่น้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 และ เมื่อจำแนกตามช่วงเวลาพบว่า ในช่วงก่อนวัยเรียนได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 13.64 และได้รับการสนับสนุนในระดับน้อย น้อยที่สุดร้อยละ 1.52 ระดับประถมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 14.39 และได้รับการสนับสนุนในระดับ น้อย น้อยที่สุด ร้อยละ 2.27 ระดับมัธยมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 20.45 และได้รับการสนับสนุนในระดับน้อย น้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 ระดับอุดมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 25.76 และได้รับการสนับสนุนในระดับ ปานกลางน้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 นักกีฬาเริ่มเล่นกีฬาในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 11.36 และเริ่มเล่นกีฬาในระดับประถมศึกษาน้อยที่สุด ร้อยละ 6.82 ประสพการณ์ในการแข่งขัน กีฬาพบว่า นักกีฬาเป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 33.33 และเป็นตัวแทนกีฬา แห่งชาติน้อยที่สุด ร้อยละ 7.58 บิดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ

13.64 และมีความถนัดกีฬาแบดมินตันน้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 มารดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ 9.85 และมีความถนัดกีฬาแบดมินตันน้อยที่สุด ร้อยละ 6.06 ประสพการณ์การเป็นนักกีฬาของบิดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาดำเนินระดับอุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 19.70 และเคยเป็นตัวแทนกีฬาแห่งชาติ ระดับสโมสรน้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 6.06 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 15.15 ประสพการณ์การเป็นตัวแทนนักกีฬาของมารดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาดำเนินระดับโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 16.67 เคยเป็นตัวแทนระดับกีฬาแห่งชาติน้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 14.39 บิดาของนักกีฬาสนใจกีฬามาก มีมากที่สุด ร้อยละ 13.46 และสนใจกีฬาบ้างมีน้อยที่สุด ร้อยละ 3.03 ส่วนมารดานักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 12.12 และสนใจกีฬามาก และมากที่สุดมีน้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.52 ด้านความสนใจกีฬาของพี่ชายของนักกีฬาพบว่า พี่ชายของนักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 5.30 และสนใจกีฬามาก และมากที่สุด มีน้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 0.76 พี่สาวนักกีฬาสนใจกีฬาเลย มีมากที่สุด ร้อยละ 3.03 และสนใจกีฬาในระดับมากที่สุด มีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 น้องชายของนักกีฬาพบว่าไม่สนใจกีฬาเลย มีมากที่สุด ร้อยละ 4.55 และสนใจกีฬาในระดับมากที่สุด มีน้อยที่สุด ร้อยละ 1.52 น้องสาวของนักกีฬาพบว่าไม่สนใจกีฬาเลย มีมากที่สุด ร้อยละ 3.03 และสนใจกีฬาบ้าง มีน้อยที่สุด ร้อยละ 0.76 และพบว่านักกีฬาได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากนักกีฬาที่ตนชอบ มีมากที่สุด ร้อยละ 13.64 และได้รับแรงจูงใจจากมารดา และครูพลศึกษา น้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 3.03 ก่อนการแข่งขันในปีที่ผ่านมา นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 3 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.88 และได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 2 เดือน น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 1.52 ส่วนการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันครั้งนี้ นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.15 และได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 3, 5 เดือน น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.06 ส่วนวิธีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 26.52 และขาดฝึกซ้อมบ้าง คิดเป็นร้อยละ 0.76 ได้เพิ่มตารางการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 16.67 และไม่เพิ่มตารางการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 10.06 ได้ฝึกซ้อมตามตาราง คิดเป็นร้อยละ 15.15 และไม่ฝึกซ้อมตามตารางคิดเป็นร้อยละ 12.12 และได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 9.85 และไม่ได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 17.42 ส่วนของการฝึกซ้อมเพิ่มเติม นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 4 วัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.12 รองลงมาคือได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 2, 3 และ 5 วันเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.52 และนักกีฬาได้ฝึกซ้อมวันละ 6 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.36 และได้ฝึกซ้อมวันละ 5 ชั่วโมงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 5.30 และไม่มีการฝึกซ้อมเพิ่มเติม คิดเป็นร้อยละ 10.60

นักกีฬาที่ผ่านเข้ารอบ 8 คน

นักกีฬาแบดมินตัน พบว่านักกีฬาได้รับการสนับสนุนในการเล่นกีฬาจากบิดามากที่สุด ร้อยละ 12.50 และได้รับการสนับสนุนการเล่นกีฬาจากพี่น้องที่สุด ร้อยละ 4.17 และเมื่อจำแนกตามช่วงเวลาพบว่า ในช่วงก่อนวัยเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนมากที่สุด ร้อยละ 12.50 และได้รับการสนับสนุนในระดับน้อย น้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 ระดับประถมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 14.58 และได้รับการสนับสนุนเลยน้อย และไม่ได้รับการสนับสนุนเลย น้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 4.17 ระดับมัธยมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก และในระดับปานกลางมากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 16.67 ระดับอุดมศึกษานักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมากที่สุด ร้อยละ 25.00 และได้รับการสนับสนุนในระดับในระดับปานกลางน้อยที่สุด ร้อยละ 8.33 นักกีฬาเริ่มเล่นกีฬาในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 14.58 และเริ่มเล่นกีฬาในระดับอุดมศึกษาน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 ประสพการณ์ในการแข่งขันกีฬาพบว่า นักกีฬาเป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 33.33 และเป็นตัวแทนระดับกีฬาทีมชาติน้อยที่สุด ร้อยละ 3.90 ส่วนบิดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ 12.50 และมีความถนัดกีฬาแบดมินตันน้อยที่สุด ร้อยละ 8.33 มารดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 16.67 และมีความถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิสน้อยที่สุด ร้อยละ 12.50 ประสพการณ์การเป็นนักกีฬาของบิดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาดำเนินระดับโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 25.00 และเคยเป็นตัวแทนกีฬาแห่งชาติน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 8.93 ประสพการณ์การเป็นตัวแทนนักกีฬาของมารดา พบว่าเคยเป็นนักกีฬาดำเนินระดับโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 18.75 เคยเป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษาน้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 14.58 บิดาของนักกีฬาสอนใจกีฬาบ้างมีมากที่สุด ร้อยละ 12.50 และสนใจกีฬามากที่สุด มีน้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 ส่วนมารดานักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลย และสนใจมาก มีมากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 12.50 และสนใจกีฬาบ้างมีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 8.93 ด้านความสนใจกีฬาของพี่ชายของนักกีฬาพบว่า พี่ชายของนักกีฬาสอนใจกีฬาบ้าง มีมากที่สุด ร้อยละ 8.33 และไม่สนใจกีฬาเลยมีน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 พี่สาวนักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลย มีมากที่สุด ร้อยละ 4.17 และสนใจกีฬาบ้างมีน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 น้องชายของนักกีฬาพบว่าทั้งหมดสนใจกีฬาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 4.17 น้องสาวของนักกีฬาพบว่าทั้งหมดสนใจกีฬามาก และมากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 4.17 และพบว่านักกีฬาได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากบิดา และครูพลศึกษามากที่สุด ร้อยละ 12.50 และได้รับแรงจูงใจจากนักกีฬาที่ตนชอบน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 ก่อนการแข่งขันในปีที่ผ่านมา นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67 และได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 5 เดือน น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.08 ส่วนการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันครั้งนี้ นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 5 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67 และได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 3 เดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.17 ส่วนวิธีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 31.25 และขาดฝึกซ้อมบ้าง คิดเป็นร้อยละ 2.08 ได้เพิ่มตารางการ

ฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 20.83 และไม่เพิ่มตารางการฝึกซ้อมคิดเป็นร้อยละ 12.50 ได้ฝึกซ้อมตามตาราง คิดเป็นร้อยละ 12.50 และไม่ฝึกซ้อมตามตาราง คิดเป็นร้อยละ 20.83 และได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 16.67 และไม่ได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 16.67 และนักกีฬาทุกคนมีการฝึกซ้อมเพิ่มเติมโดยนักกีฬาได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 5 วัน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.67 และได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 2 วัน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.17 และนักกีฬาได้ฝึกซ้อมวันละ 5 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 16.67 และได้ฝึกซ้อมวันละ 3 ชั่วโมงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.08

นักกีฬาเทเบิลเทนนิส พบว่านักกีฬาได้รับการสนับสนุนในการเล่นกีฬาจากพี่มากที่สุด ร้อยละ 12.50 และได้รับการสนับสนุนการเล่นกีฬาจากบิดา มารดา น้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 8.33 และเมื่อจำแนกตามช่วงเวลาพบว่า ในช่วงก่อนวัยเรียนไม่ได้รับการสนับสนุนเลยมากที่สุด ร้อยละ 27.08 และได้รับการสนับสนุนในระดับน้อย น้อยที่สุด ร้อยละ 6.25 ระดับประถมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 12.50 และได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลาง และไม่ได้มีการสนับสนุนเลยน้อยที่สุด เท่ากัน ร้อยละ 6.25 ระดับมัธยมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับ ปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 16.67 และได้รับการสนับสนุนในระดับที่น้อย น้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 ระดับอุดมศึกษานักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 31.25 และได้รับการสนับสนุนการเล่นกีฬาในระดับปานกลาง น้อยที่สุด ร้อยละ 2.28 นักกีฬาเริ่มเล่นกีฬาในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 22.92 และเริ่มเล่นกีฬาในระดับอุดมศึกษาน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 ประสพการณ์ในการแข่งขันกีฬาพบว่า นักกีฬาเป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 33.33 และเป็นตัวแทนระดับทีมชาติ น้อยที่สุด ร้อยละ 2.06 ส่วนบิดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ 12.50 และมีความถนัดกีฬาเทนนิสน้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 มารดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 14.58 และมีความถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิสน้อยที่สุด ร้อยละ 10.42 ประสพการณ์การเป็นนักกีฬาของบิดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาคู่ตัวแทนระดับโรงเรียน มากที่สุด ร้อยละ 20.83 และเคยเป็นตัวแทนกีฬาแห่งชาติ น้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 12.50 ประสพการณ์การเป็นตัวแทนนักกีฬาของมารดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาคู่ตัวแทนระดับโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 16.67 เคยเป็นตัวแทนระดับสโมสร น้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 16.67 บิดาของนักกีฬาสนใจกีฬาบ้าง มีมากที่สุด ร้อยละ 14.58 และสนใจกีฬามาก มีน้อยที่สุด ร้อยละ 8.93 ส่วนมารดานักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลยมากที่สุด ร้อยละ 16.67 และสนใจกีฬามาก มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.25 ด้านความสนใจกีฬาของพี่ชายของนักกีฬาพบว่า พี่ชายของนักกีฬาสนใจกีฬามาก มีมากที่สุด ร้อยละ 6.25 และไม่สนใจกีฬาเลย มีน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 พี่สาวนักกีฬาทั้งหมดไม่สนใจกีฬาเลย คิดเป็นร้อยละ 4.17 น้องชายของนักกีฬาพบว่าสนใจกีฬาในระดับมากที่สุด และไม่สนใจกีฬาเลยมีมากที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 6.25 และสนใจกีฬาในระดับมาก มีน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 น้องสาวของนักกีฬาพบว่า

สนใจกีฬามากที่สุด มีมากที่สุด ร้อยละ 4.17 และไม่สนใจกีฬาเลย มีน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 และพบว่าได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากครูพลศึกษามากที่สุด ร้อยละ 14.58 และได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากมารดาน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 ก่อนการแข่งขันในปีที่ผ่านมา นักกีฬาได้ฝึกซ้อม เป็นเวลา 4 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.58 และได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 5 เดือน น้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 2.08 ส่วนการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันครั้งนี้นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 4 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.58 และได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 3 เดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.25 ส่วนวิธีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 33.33 และไม่มีการขาดซ้อมฝึกซ้อมได้เพิ่มตารางการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 25.00 และไม่เพิ่มตารางการฝึกซ้อมคิดเป็นร้อยละ 8.33 ได้ฝึกซ้อมตามตาราง คิดเป็นร้อยละ 8.33 และไม่ฝึกซ้อมตามตาราง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 12.50 และไม่ได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 20.83 และนักกีฬาทุกคนมีการฝึกซ้อมเพิ่มเติมโดยนักกีฬาได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 4 วัน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.67 และได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 3 วัน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.25 และนักกีฬาได้ฝึกซ้อมวันละ 5 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 14.58 และได้ฝึกซ้อมวันละ 4 ชั่วโมงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.25

นักกีฬาเทนนิส พบว่านักกีฬาได้รับการสนับสนุนในการเล่นกีฬาจากบิดามากที่สุด ร้อยละ 10.42 และได้รับการสนับสนุนการเล่นกีฬาจากน้อง น้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 และเมื่อจำแนกตามช่วงเวลาพบว่า ในช่วงก่อนวัยเรียนได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลางมากที่สุด ร้อยละ 10.42 และไม่ได้รับการสนับสนุนเลยน้อยที่สุด ร้อยละ 6.25 ระดับประถมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 16.67 และได้รับการสนับสนุนในระดับน้อย น้อยที่สุด ร้อยละ 6.25 ระดับมัธยมศึกษา นักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมากมากที่สุด ร้อยละ 27.08 และได้รับการสนับสนุนในระดับปานกลางน้อยที่สุด ร้อยละ 6.25 ระดับอุดมศึกษานักกีฬาได้รับการสนับสนุนในระดับมาก มากที่สุด ร้อยละ 33.33 นักกีฬาเริ่มเล่นกีฬาในระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 16.66 และเริ่มเล่นกีฬาในระดับก่อนประถมศึกษา น้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 ประสบการณ์แข่งขันกีฬาพบว่า นักกีฬาเป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 33.33 และเป็นตัวแทนระดับที่มชาติน้อยที่สุด ร้อยละ 3.24 บิดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาเทนนิสมากที่สุด ร้อยละ 16.67 และมีความถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิสน้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 มารดาของนักกีฬามีความถนัดกีฬาแบดมินตันมากที่สุด ร้อยละ 16.67 และมีความถนัดกีฬาเทเบิลเทนนิสน้อยที่สุด ร้อยละ 4.17 ประสบการณ์การเป็นนักกีฬาของบิดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาตัวแทนระดับโรงเรียน มากที่สุด ร้อยละ 22.92 และเคยเป็นตัวแทนกีฬาแห่งชาติน้อยที่สุด ร้อยละ 2.08 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 10.42 ประสบการณ์การเป็นตัวแทนนักกีฬาของมารดาพบว่า เคยเป็นนักกีฬาตัวแทนระดับโรงเรียนมากที่สุด ร้อยละ 14.58 เคยเป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษา น้อยที่สุด ร้อยละ 6.25 และไม่เคยเป็นนักกีฬา ร้อยละ 18.75 บิดาของนักกีฬาส่งใจกีฬาเลยมากที่สุด มีมากที่สุดร้อยละ 12.50 ส่วนสนใจกีฬา และไม่สนใจกีฬาเลย

มีน้อยที่สุดเท่ากัน ร้อยละ 6.25 มารดานักกีฬาไม่สนใจกีฬาเลยมีมากที่สุด ร้อยละ 16.67 และสนใจกีฬาบ้าง และสนใจกีฬามาก มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.17 ด้านความสนใจกีฬาของพี่ชายของนักกีฬาพบว่า พี่ชายนักกีฬาทั้งหมดสนใจกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.17 พี่สาวนักกีฬาทั้งหมดสนใจกีฬามาก คิดเป็นร้อยละ 2.08 น้องชายของนักกีฬาพบว่าสนใจกีฬาในระดับมากที่สุด มีมากที่สุด ร้อยละ 8.33 และไม่สนใจกีฬาเลย มีน้อยที่สุดร้อยละ 4.17 น้องสาวของนักกีฬาพบว่าสนใจกีฬามาก และไม่สนใจกีฬาเลย มีเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.17 และพบว่านักกีฬาได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากนักกีฬาที่ตนชอบ มีมากที่สุด ร้อยละ 14.58 และได้รับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาจากครูพลศึกษา มีน้อยที่สุด ร้อยละ 3.79 ก่อนการแข่งขันในปีที่ผ่านมา นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 3, 5 เดือนมากที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.42 และได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 2, 4 เดือน น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ส่วนการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขันครั้งนี้ นักกีฬาได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 5 เดือน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 22.91 และได้ฝึกซ้อมเป็นเวลา 3 เดือน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.08 ส่วนวิธีการฝึกซ้อมสม่ำเสมอ คิดเป็นร้อยละ 33.33 และไม่มีการขาดฝึกซ้อม นักกีฬาทั้งหมดได้เพิ่มตารางการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 33.33 และนักกีฬาทั้งหมดไม่ได้ฝึกซ้อมตามตาราง คิดเป็นร้อยละ 33.33 และได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 20.83 และไม่ได้มีการแข่งขันอุ่นเครื่องก่อนการแข่งขันครั้งนี้ คิดเป็นร้อยละ 12.50 และนักกีฬาทุกคนมีการฝึกซ้อมเพิ่มเติมโดยนักกีฬาได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 5 วัน มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.00 และได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 3, 4 วัน น้อยที่สุดเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.17 และนักกีฬาได้ฝึกซ้อมวันละ 6 ชั่วโมงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.08 และได้ฝึกซ้อมวันละ 5 ชั่วโมงน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.25

อภิปรายผล

จากการศึกษาภูมิหลังของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 ประจำปี พ.ศ. 2546 ทั้งในกลุ่มที่ไม่ผ่านรอบแรกและกลุ่มที่เข้ารอบ 8 คน สามารถนำมาอภิปรายผลตามประเด็นสำคัญๆ ได้ดังนี้

1. ด้านข้อมูลทั่วไป

โดยรวมนักกีฬาที่ใช้แร็กเก็ตที่ไม่ผ่านรอบแรกและที่เข้ารอบ 8 คน ทั้งเพศชายและเพศหญิง ส่วนใหญ่มีน้ำหนักและส่วนสูง อยู่ในระดับเกณฑ์มาตรฐาน มีวุฒิภาวะการเจริญเติบโตสมวัย ซึ่งทำให้มีน้ำหนักและส่วนสูงเหมาะสมในการเล่นกีฬา โดยเฉพาะกีฬาที่ต้องใช้ความสูงและการเคลื่อนไหวร่างกายที่คล่องแคล่วเป็นส่วนประกอบอย่างกีฬา แบดมินตัน กีฬาเทเบิลเทนนิส และกีฬาเทนนิส ซึ่งสอดคล้องกับ ฮาริตะ (Harita.1978 : 13) ที่กล่าวว่าส่วนสูงเป็นสิ่งสำคัญในการเล่นกีฬา เพราะนักกีฬาญี่ปุ่นเตี้ยจึงไม่สามารถทำสถิติทางกีฬาให้ดีใกล้เคียงระดับโลกได้ และนอกจากอายุ น้ำหนักและส่วนสูง ยังมีความสัมพันธ์ต่อสมรรถภาพทางกลไก

อีกด้วย ดังนั้น นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดส่วนใหญ่จึงมีน้ำหนัก และส่วนสูง สมวัย และมีร่างกายแข็งแรง คล่องแคล่ว ว่องไว ดังกล่าวจึงอาจจะเป็นนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จได้

สถานภาพการสมรสของบิดาและมารดาของนักกีฬาในกลุ่มที่ไม่ผ่านรอบแรก และเข้ารอบ 8 คน โดยรวมจะอยู่ด้วยกัน และนักกีฬาส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดา และการอบรมเลี้ยงดูส่วนใหญ่เลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วม เช่นเดียวกัน การอยู่ร่วมกัน เป็นลักษณะครอบครัวประกอบกับการเลี้ยงดูแบบให้มีส่วนร่วม เป็นการสร้างความรัก ความเข้าใจ และความมั่นใจในตัวเองให้เกิดขึ้นในตัวบุตรของตน ความมั่นใจดังกล่าว จะส่งผลให้บุตรมีความกล้าที่จะแสดงออกตามแนวทางการสนับสนุนที่ดีของครอบครัวโดยเฉพาะในด้านกีฬา บุตรจึงมีความตั้งใจในการเล่นกีฬาและพัฒนาทักษะกีฬาของตนเต็มความสามารถ ครอบครัวจัดเป็นสังคมขั้นพื้นฐานของมนุษย์ การสร้างความรักความเข้าใจอันดีในครอบครัวส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในครอบครัวจึงเป็นแรงใจที่สำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของคนในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับ แครร์รอน (อุดม พิมพา.2526 : 14 ; อ้างอิงมาจาก Carron. 1980 :4 – 6) ที่กล่าวว่า ปัจจัยทางด้านสังคม เป็นสิ่งหนึ่งที่จะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จทางการกีฬานั้นๆ นอกจากนี้บุคลิกภาพก็มีส่วนสำคัญ ดังนั้นถึงแม้ว่าสภาพครอบครัวของนักกีฬา กลุ่มไม่ผ่านรอบแรก กับกลุ่มที่เข้ารอบ 8 คน จะไม่แตกต่างกันก็ตามแต่อาจมีความแตกต่างกันทางด้านบุคลิกภาพจึงทำให้ความสามารถทางกีฬาแตกต่างกัน ผลของความสำเร็จที่ได้รับจึงแตกต่างกัน

2. ด้านการศึกษา

บิดาและมารดาของนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก โดยรวมสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีหรือต่ำกว่า นักกีฬาที่ผ่านรอบ 8 คน มีบิดาของนักกีฬาเทรนนิส โดยรวมสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า ซึ่งจากกรณีดังกล่าวอาจเป็นไปได้ว่าบิดาและมารดาที่มีระดับการศึกษาสูงจะส่งผลให้มีอาชีพการงานที่ดี ทำให้มีสภาพเศรษฐกิจของครอบครัวดี มีสถานะทางสังคมที่ค่อนข้างดี ความพร้อมต่างๆ ดังกล่าวจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้บุตรที่มีความประสงค์จะเล่นกีฬาได้รับการสนับสนุนทั้งด้านเงิน และอุปกรณ์ต่างๆ อย่างครบครัน อีกทั้งผู้ที่มีการศึกษาจะเข้าใจถึงความสำคัญของการออกกำลังกายที่มีต่อสุขภาพ ดังนั้นจึงนิยมให้การสนับสนุนให้เล่นกีฬามากกว่าหันไปทำกิจกรรมที่ไม่พึงประสงค์อื่นๆ การได้รับความนิยมนับสนับสนุนจากผู้ปกครองที่มีความเข้าใจถึงประโยชน์ในการเล่นกีฬาจะเป็นแรงใจช่วยผลักดันให้บุตรมุ่งมั่นเพื่อความสำเร็จในเชิงกีฬา สอดคล้องกับแนวคิดของเลียวนาร์ด (Leonard.1987 : 166 -167) เกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมที่ส่งผลต่อกีฬาที่กล่าวว่า การเสริมแรงของพ่อแม่เป็นสิ่งที่แรกที่มีความสำคัญที่สุด ที่จะส่งผลต่อการกำลังใจและแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

3. ด้านเศรษฐกิจ

รายได้ของครอบครัวนักกีฬานักกีฬาเทนนิสที่ไม่ผ่านรอบแรก มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ในช่วง 35,000 – 45,000 บาท ซึ่งสูงกว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวนักกีฬาเทเบิลเทนนิสและแบดมินตันที่โดยรวมมีรายได้เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 20,000- 40,000 บาท ในส่วนของนักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คน รายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือนของนักกีฬาแบดมินตันและนักกีฬาเทนนิส ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 20,000 – 30,000 บาท ซึ่งมากกว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวนักกีฬาเทเบิลเทนนิสที่อยู่ระหว่าง 15,000- 25,000 บาท จากนักกีฬา 2 กลุ่ม จะเห็นว่านักกีฬากลุ่มที่ไม่ผ่านรอบแรกกลับมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวสูงกว่ากลุ่มที่ผ่านรอบ 8 คน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าในการเล่นกีฬารปัจจุบัน สังคมให้การยอมรับ ส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนหันมาเล่นกีฬากันมากขึ้น มีสโมสรกีฬาต่างและรวมทั้งสถาบันการศึกษา เป็นผู้ผลักดันฝึกฝนนักกีฬา โดยจัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียงในการที่จะส่งเสริมการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เพื่อให้ให้นักกีฬาเกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายต่างๆ ดังนั้นระดับรายได้ของครอบครัวต่อเดือนซึ่งไม่น้อยกว่า 15,000 บาท จึงไม่เป็นอุปสรรคมากนัก ถึงแม้ว่า โรเบิร์ต แจโร และ แอนดริว จี บัน (Robert J. Wright and Andrew G. Bean. 1974 : 277-283) กล่าวว่า รายได้ของครอบครัวจะเป็นการทำนายความสามารถของบุตรในด้านการศึกษาและอื่นๆ ก็ตาม เพราะรายได้ในระดับดังกล่าวของครอบครัวในประเทศไทยจัดว่าอยู่ในระดับชนชั้นกลางซึ่งสามารถดูแลช่วยเหลือตนเองได้ตามอัธยาศัย ไม่เดือนร้อน ดังนั้นจึงไม่เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความแตกต่างของผลสำเร็จทางกีฬาของนักกีฬา 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่ผ่านรอบแรก และกลุ่มที่เข้ารอบ 8 คน ดังกล่าวนอกจากนี้ยังสอดคล้องตามแนวคิดของแกรี่ (Gary. 1977 : 3184 –A) ที่กล่าวว่า ครอบครัวชนชั้นกลางสามารถสนับสนุนให้นักกีฬาที่เป็นครอบครัวของตน สามารถเล่นกีฬาได้โดยไม่มีผลกระทบทางเศรษฐกิจในครอบครัวเป็นปัจจัยแรก

นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก โดยรวมมีค่าใช้จ่ายในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับ 5,001 –10,000 บาทต่อปี ส่วนนักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คน โดยรวมมีค่าใช้จ่ายมากกว่า 20,000 บาทต่อปีซึ่งค่อนข้างสูง ในฐานะที่เป็นนักกีฬาอาชีพ ถึงแม้สังกัดของนักกีฬา เช่นสถาบันการศึกษา สโมสร หรือองค์กร อื่นๆนั้น จะดูแลรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์การฝึกซ้อมเครื่องแต่งกายต่างๆ บ้างก็ตามแต่หากนักกีฬาที่มีความสนใจ และต้องการประสบผลสำเร็จอย่างแท้จริงจำเป็นต้องยอมสละค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมบ้างเพื่อการพัฒนาที่ต่อเนื่อง ในบางสถานที่หรือสโมสรจะมีการสนับสนุนเบี้ยเลี้ยงการฝึกซ้อมเป็นรายวันให้นักกีฬาด้วย จากการสนับสนุนดังกล่าวจะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายให้นักกีฬาได้ส่วนหนึ่ง แต่จะมีเฉพาะบางกลุ่มที่ไม่ได้รับการสนับสนุนเบี้ยเลี้ยงนักกีฬาจึงอาจมีค่าใช้จ่ายซึ่งไม่มากเท่าใดนัก

ในกลุ่มของนักกีฬาที่มีรายได้จากการแข่งขัน โดยรวมนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรกจะมีรายได้ ปีละ 5,001 – 10,000 บาท เพราะนักกีฬาที่แข่งขันในระดับมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่

เป็นนักกีฬาสมัครเล่น แต่นักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คน ส่วนใหญ่มีรายได้ปีละ มากกว่า 20,000 บาท ทั้งนี้ เพราะการเป็นนักกีฬาอาชีพ จะมีการแข่งขันอยู่เสมอ ดังนั้นรายได้จากการแข่งขันจึงอยู่ในช่วงดังกล่าว และประกอบกับการสนับสนุนด้านการจัดการแข่งขันในลักษณะมีเงินรางวัลของกีฬาดังๆ ในประเทศไทยปัจจุบันยังมีไม่มากนัก นักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 30 ในครั้งนี้ มีเพียงบางคนเท่านั้นและเป็นส่วนน้อยมากที่พอจะมีคุณสมบัติเข้าแข่งขันในการจัดการแข่งขันชิงเงินรางวัลของกีฬาประเภทนั้นๆ ได้ แต่ถ้าหากฝึกซ้อมสั่งสมประสบการณ์อย่างต่อเนื่อง เชื่อว่าประเทศไทยจะมีนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่มีความสามารถเข้าร่วมแข่งขันในทัวร์นาเมนต์ใหญ่ๆ ระดับโลกเพิ่มมากขึ้นและรายได้จากการแข่งขันก็จะมีเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

4. ด้านกีฬา

นักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรกได้รับการสนับสนุนจากบิดามากที่สุด โดยสนับสนุนในช่วงก่อนวัยเรียนและช่วงระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด แต่ในช่วงมัธยมศึกษา กับช่วงระดับอุดมศึกษาสนับสนุนในระดับมาก ซึ่งแตกต่างจากนักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คน ที่ได้รับการสนับสนุนจากบิดามากที่สุด เหมือนกันแต่การสนับสนุนการเล่นกีฬาในระดับก่อน วัยเรียน ไม่ได้รับการสนับสนุน ส่วนใหญ่ นักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คน สุดท้ายได้รับการสนับสนุนอย่างมาก ในระดับมากที่สุดตั้งแต่ช่วงประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าการสนับสนุนในระดับมากอย่างต่อเนื่องตั้งแต่วัยเด็กจะทำให้พื้นฐานการเล่นกีฬานักกีฬานั้น มีความแข็งแกร่งโดยเฉพาะด้านทักษะ การให้การสนับสนุนในช่วงระดับมัธยมศึกษาอาจจะช้าเกินไป เพราะองค์ประกอบสำคัญในการเล่นกีฬาประการหนึ่งคือลักษณะเฉพาะของสมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความแข็งแรง ความทนทานของกล้ามเนื้อ ความยืดหยุ่น ความสมดุลของร่างกาย ความสัมพันธ์ของการทำงานในแต่ละส่วนของร่างกาย (เอก เกิดเต็มภูมิ.2522: 21-25) กล่าวว่าเป็นต้องได้รับการฝึกฝนมาตั้งแต่อายุน้อย โดยคำนึงถึงความพร้อมที่พอจะฝึกได้เป็นหลัก ซึ่งเด็กในระดับประถมศึกษาจะมีความพร้อมที่จะฝึกพื้นฐานกีฬาเบื้องต้น มากกว่าเด็กก่อนวัยเรียน

การเริ่มเล่นกีฬานักกีฬาประเภทนี้ใช้แรกเกิด โดยรวม เริ่มตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่ากีฬาที่ใช้แรกเกิดสามารถเล่นได้ตั้งแต่อายุน้อย อายุเป็นองค์ประกอบที่มีผลสำเร็จต่อความสามารถของนักกีฬา เอก เกิดเต็มภูมิ.(2522 : 21-25) กล่าวไว้ว่า เพราะร่างกายมนุษย์จะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ จะมีการเจริญเติบโตจากวัยเด็กเพิ่มความแข็งแรงไปตามสัดส่วนของการฝึกฝนทางกายและจะลดสมรรถภาพลงเมื่อเข้าสู่วัยกลางคน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้จะมีผลกระทบต่อกิจกรรมการเคลื่อนไหว โดยเฉพาะกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ต้องใช้ทักษะการเคลื่อนไหวค่อนข้างสูง สอดคล้องกับ เกษม นครเขตต์.(2531: 65-66) ที่กล่าวว่า ความสมบูรณ์ทางด้านกายภาพของนักกีฬาที่ได้รับจากการฝึกซ้อม และปัจจัยทางเทคนิคและทักษะทางกีฬาสำคัญ เป็นส่วนความสำเร็จทางการกีฬา ดังนั้น นักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คนสุดท้าย ส่วนใหญ่เป็นตัวแทนระดับอุดมศึกษา แต่มีนักกีฬามากกว่าครึ่ง

ได้เป็นตัวแทนระดับสโมสรและระดับตัวแทนกีฬาแห่งชาติ และมีบางส่วนได้เป็นตัวแทนระดับทีมชาติ ซึ่งแตกต่างจากนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรกส่วนใหญ่เป็นเพียงตัวแทนระดับอุดมศึกษาและระดับจังหวัด จะมีเพียงบางส่วนที่เป็นตัวแทนระดับสโมสรบ้าง เพราะความเข้มของการฝึกซ้อมจะมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้ความสามารถทางกีฬาของนักกีฬาแตกต่างกัน ถึงแม้จะมีประสบการณ์ทางการกีฬาของบิดามารดา สอดคล้องใกล้เคียงกันก็ตาม

ตัวแปรสำคัญในการสนับสนุนความสามารถทางกีฬา ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ความสนใจกีฬาของบิดา เพราะผลของการศึกษาในด้านการสนับสนุนทางกีฬา พบว่า บิดาเป็นผู้ให้การสนับสนุนมากที่สุดทั้งนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรก และนักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คน ดังนั้น ในส่วนของนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรกบิดาของนักกีฬาแบดมินตันและนักกีฬาเทเบิลเทนนิส ไม่สนใจกีฬาเลย จะมีเพียงบิดาของนักกีฬาเทนนิสเท่านั้นที่สนใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งต่างจากนักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คน ที่บิดาของนักกีฬาแบดมินตันและบิดาของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส สนใจกีฬาบ้าง และบิดาของนักกีฬาเทนนิสสนใจกีฬามาก มากที่สุด ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ความสนใจทางกีฬาของบิดาเป็นความรู้ความสามารถเฉพาะตัวที่จะถ่ายทอดไปสู่บุตรหลาน ด้วยการให้มีส่วนร่วมเล่นกีฬาด้วยกัน ฝึกฝนทักษะกีฬาขั้นพื้นฐานร่วมกัน ส่งผลให้บุตรหลานของกลุ่มนักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คน มีทักษะประสบการณ์ทางกีฬาที่ดีกว่ากลุ่มนักกีฬาที่ไม่ผ่านรอบแรกที่มีบิดาไม่สนใจกีฬาเลยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับ เลียวนาร์ด (Leonard . 1987: 106–107) ที่กล่าวว่า การสั่งสอนเป็นการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้พัฒนาขึ้น ผู้ปกครองที่ชอบกีฬา จะมีความสามารถในการสอน และถ่ายทอดประสบการณ์ได้

การฝึกซ้อมนักกีฬาที่ใช้แรกเกิดที่ไม่ผ่านรอบแรก โดยรวมใช้เวลาฝึกซ้อมน้อยกว่านักกีฬาที่เข้ารอบ 8 คนสุดท้าย ทั้งในส่วนของระยะเวลาการฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน การเพิ่มตารางการฝึกซ้อม จำนวนวันต่อสัปดาห์ และจำนวนชั่วโมงที่ฝึกซ้อมในแต่ละวัน ความแตกต่างดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการฝึกซ้อม เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับนักกีฬา เพราะการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่อง และมีการเพิ่มระดับความเข้มเพื่อยกระดับความสามารถให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถทางกีฬาของนักกีฬานั้นๆ ให้สำเร็จได้ สอดคล้องกับ เกษม นครเขตต์. (2531: 65 – 66) ที่กล่าวไว้ว่า ปัจจัยสรีรวิทยาทางความสมบูรณ์แข็งแรงทางด้านกายภาพของนักกีฬา และปัจจัยทางเทคนิคและทักษะกีฬาที่ได้มาจากการฝึกฝนอย่างหนัก และต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ได้เปรียบคู่แข่ง ดังนั้นการที่นักกีฬาทุ่มเทการฝึกซ้อมกีฬาเป็นเวลานานกว่า เพิ่มตารางการฝึกซ้อมให้มากขึ้น เพื่อความแข็งแกร่งของร่างกายและทักษะ ตลอดจนการลงแข่งขันเพื่อทดสอบปะลองก่อนการแข่งขันจริงจะเป็นสิ่งที่ช่วยให้นักกีฬาเกิดความมั่นใจ และประสบผลสำเร็จในที่สุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งนี้

1. บิดามารดา เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของบุตร ดังนั้นควรประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพทางกีฬาของบุตร ให้มีความสามารถทางกีฬาโดดเด่น
2. ความรักความเข้าใจ เป็นสิ่งสำคัญมากกว่าวัตถุๆ ถ้าหากส่งเสริมให้นักกีฬาเล่นกีฬาด้วยความเต็มใจ รักและเข้าใจ มีส่วนร่วมในการฝึกซ้อมและการแข่งขันของนักกีฬาอย่างเต็มที่จะเป็นสิ่งที่นักกีฬาดต้องการมากที่สุด แต่ทั้งนี้ผู้ฝึกสอนที่ดีมีความสามารถก็เป็นสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้เช่นกัน
3. การคัดเลือกนักกีฬาของผู้ฝึกสอน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการแข่งขัน ถ้าหากผู้คัดเลือกใช้วิธีการศึกษาภูมิหลังก่อนการคัดเลือก จะช่วยให้สามารถคัดเลือกนักกีฬาได้ถูกต้องใกล้เคียงสภาพที่เป็นจริงตามที่ต้องการได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ของนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเก็ตโดยเปรียบเทียบระหว่างผู้ที่มีความสามารถต่ำกับผู้ที่มีความสามารถสูง
2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังของนักกีฬาประเภทอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กฤษฎา จุลชาติ. (2543). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฮอกกี้. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
(อัดสำเนา).
- เกษม นครเขตต์. (2531). แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติแบบครบวงจร, วารสารสุขศึกษา -
พลศึกษา - สันทนาการ.
- เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล. (2530). แบดมินตัน. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ : (อัดสำเนา).
- ชัชชัย โกมารทัต. (2532). สังคมวิทยาการกีฬา : มิติหนึ่งที่ต้องคำนึงถึง. วารสารสุขศึกษา
พลศึกษาและสันทนาการ. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดเทพนิมิตการพิมพ์.
- दनัย ยาทอม. (2538). แรงจูงใจในการเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง.
ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (อัดสำเนา).
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2529). หลักการฝึกว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ : สยามบรรณาการพิมพ์.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง.
ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (อัดสำเนา).
- ประทุม ม่วงมี. (2527). รากฐานทางสรีรวิทยาของการออกกำลังกายและพลศึกษา.
กรุงเทพฯ : บุรพาสาน์.
- ประเสริฐ ชำยมาน. (2541). เทนนิส. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ : (อัดสำเนา).
- พิพิศพร แก้วมุกดา และคนอื่นๆ. (2527). จิตวิทยาการกีฬาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ :
ชนประดิษฐ์การพิมพ์.
- พรเทพ ลีทองอิน. (2533). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาเอกพลศึกษา
ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (อัดสำเนา).
- พลศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. (2527) จิตวิทยาการกีฬาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ :
ชนประดิษฐ์การพิมพ์.
- ภาคภูมิ รัตนโรจนกุล. (2542). เอกสารคำสอน วิชา พล 171 เทนนิส 1. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ : (อัดสำเนา).
- มานิตย์ มานิตเจริญ. (2524). พจนานุกรมไทย. กรุงเทพฯ : เอกศิลป์การพิมพ์.

- รุจิเรข จิระเสวี. (2529). *การวิเคราะห์ภูมิหลังกระบวนการทางอาชีพของผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ฝ่ายวิชาการ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา).
- สุกัญญา แสงเงิน. (2542). *ภูมิหลังของนักกีฬาทีมชาติไทยที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (อัดสำเนา).
- หาญพล บุญชีวิน. (2532). *การเปรียบเทียบความสามารถทางสมองของนักกีฬาประเภทต่างๆของวิทยาลัยพลศึกษา*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา).
- เอก เกิดเต็มภูมิ. (2522). *องค์ประกอบและอิทธิพลที่มีต่อการเรียนรู้ทักษะการเคลื่อนไหว*, *วารสารวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง*. 21 - 25 ; 1 พฤษภาคม.
- อุดม พิมพา. (2526). *ความกังวลกับการเล่นกีฬา, เอกสารประกอบการเรียนวิชา พล 437*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา. (อัดสำเนา).
- อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์. (2543). *เอกสารประกอบการสอน วิชา พล 172 เทเบิลเทนนิสภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร*. กรุงเทพฯ : (อัดสำเนา).
- Early. Jeffrey Dean. (1987). "Interpersonal Oveintation and Motivetional Differences Between Team and Individual Sport Participants" *Dissertation Abstracts*. Stepnen F. Austin state University.
- Gary , P. An Investigation in to the Sociological Backgroung of the XII Atheletics Who Respresented the United States of America in the winter Olympic Games of 1976. *Dissertation Abstracts International*. 38 : 1722-A – 1723-A; December , 1983.
- Harita , K . I . *Selection of Olympic Champions*. 1978 : 13.
- Hunt , Stanley Jack. The Relationship Between Hieight , Ags and the Ability to Perform Maintoba , s Physical and Moter Fitness Performance Test for Junior High School Students" *Dissertation Abstracts International*. 35 : 5904 - A ; March, 1975.
- Leonard Marcellus Willbert II. *Asociological Perpective of Sport*. Fourth Edition. Illionis State University. 106 – 107 : 776 . B.C : 1987

- Pamela, R. C. (1983). The Cash Competency Inventory for Intercollegiate Athletic Director : Development and Validation, *Dissertation Abstracts International*. 44 : 1722 – A ; - 1723 – A Desember.
- Robert J. , Wright, and Bean Andrew G. The influence of socioeconomic status On the predictability of college performance. *Journal of Educational Research* . 11 (Winter 1974) : 277 – 283.
- Singer , R. N. *Motor Learning and Human Performance : An Application to Physical Education Skill*. New York : MacMillan, 1975.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ภูมิหลังนักกีฬาประเภทที่ใช้แร็กเกต

(นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาเทเบิลเทนนิส และนักกีฬาเทนนิส)

ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ปี พ.ศ. 2546

ระหว่างวันที่ 11 – 18 มกราคม 2546 ณ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คำชี้แจง

1. โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน [] หน้าข้อความ ตามความเป็นจริง
2. โปรดเติมข้อความอื่น ตามความเป็นจริง ลงในช่องว่าง
3. สำหรับข้อที่เป็นตาราง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง ตามความเป็นจริงเพียง 1 ช่องเท่านั้น
4. ขอความกรุณาตอบทุกข้อ
5. ข้อมูลที่ได้จะเก็บไว้โดย ไม่นำออกเผยแพร่

ด้านข้อมูลทั่วไป

1. สถาบัน.....
กีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้.....
2. เพศ [] ชาย [] หญิง
3. อายุ.....ปี
4. น้ำหนัก.....กิโลกรัม
5. ส่วนสูง.....เซนติเมตร
6. ท่านเป็นบุตรลำดับที่.....
7. สถานภาพการสมรสของบิดา มารดา
[] อยู่ด้วยกัน [] แยกกันอยู่
[] หย่าร้าง [] บิดาถึงแก่กรรม
[] มารดาถึงแก่กรรม [] อื่นๆ
8. บุคคลที่ท่านอาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน
[] บิดา - มารดา [] บิดา
[] มารดา [] อื่นๆ
9. บิดาของท่านมีแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างไร
[] เข้มงวด [] ให้มีส่วนร่วม
[] ปล่อยปละละเลย [] อื่นๆ
10. มารดาของท่านมีแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูบุตรอย่างไร
[] เข้มงวด [] ให้มีส่วนร่วม
[] ปล่อยปละละเลย [] อื่นๆ

ด้านการศึกษา

1. ระดับการศึกษาของท่าน
 - ☐ ปริญญาตรี
 - ☐ ปริญญาโท
 - ☐ ปริญญาเอก
2. ท่านศึกษาในชั้นปี
 - ☐ 1 ☐ 2 ☐ 3 ☐ 4 ☐ 5
3. ขณะที่ท่านศึกษา
4. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของบิดา
 - ☐ ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า ☐ ปริญญาโทหรือสูงกว่า
5. ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของมารดา
 - ☐ ปริญญาตรีหรือต่ำกว่า ☐ ปริญญาโทหรือสูงกว่า

ด้านเศรษฐกิจ

1. อาชีพของบิดาของท่าน
 - ☐ รับราชการ ☐ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
 - ☐ บริษัท ☐ ประกอบอาชีพส่วนตัว
 - ☐ อื่นๆ
2. อาชีพของมารดาของท่าน
 - ☐ รับราชการ ☐ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
 - ☐ บริษัท ☐ ประกอบอาชีพส่วนตัว
 - ☐ อื่นๆ
3. รายได้ของบิดาประมาณเดือนละ
 - ☐ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า ☐ 5,001 - 10,000 บาท
 - ☐ 10,001 - 15,000 บาท ☐ 15,001 - 20,000 บาท
 - ☐ 20,001 - 25,000 บาท ☐ มากกว่า 25,001 บาทขึ้นไป
 - ☐ อื่นๆ

4. รายได้ของมารดาประมาณเดือนละ

☐ 5,000 บาท หรือต่ำกว่า	☐ 5,001 - 10,000 บาท
☐ 10,001 - 15,000 บาท	☐ 15,001 - 20,000 บาท
☐ 20,001 - 25,000 บาท	☐ มากกว่า 25,001 บาทขึ้นไป
☐ อื่นๆ	

5. ค่าใช้จ่ายในระหว่างการฝึกซ้อม ในปีที่แล้ว (พ.ศ.2545)

ค่าใช้จ่ายที่ท่านจ่ายเอง รวมถึงบิดา มารดา เป็นผู้จ่ายให้โดยประมาณ

☐ 1,000 - 5,000 บาท
☐ 5,001 - 10,000 บาท
☐ 10,001 - 20,000 บาท
☐ มากกว่า 20,000 บาท
☐ อื่นๆ

6. ท่านมีรายได้จากการเข้าร่วมแข่งขันในรายการต่างๆ ที่จัดขึ้นทั้งในประเทศ และต่างประเทศหรือไม่

☐ 1,000 - 5,000 บาท
☐ 5,001 - 10,000 บาท
☐ 10,001 - 20,000 บาท
☐ มากกว่า 20,000 บาท
☐ ไม่มีรายได้

ด้านกีฬา

1. บุคคลในครอบครัวที่สนับสนุนท่านเล่นกีฬามากที่สุด

☐ บิดา	☐ มารดา
☐ พี่	☐ น้อง
☐ อื่นๆ	

2 ระดับการสนับสนุนในการเล่นกีฬาของท่าน

ช่วงเวลา	ระดับของการสนับสนุน			
	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่สนับสนุน
1. ในก่อนวัยเรียน				
2. ระดับประถมศึกษา				
3. ระดับมัธยมศึกษา				
4. ระดับอุดมศึกษา				

3. ท่านเริ่มเล่นกีฬา ที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ เมื่อท่านศึกษาอยู่ในระดับใด

- ☐ ก่อนประถมศึกษา ☐ ระดับประถมศึกษา
☐ ระดับมัธยมศึกษา ☐ ระดับอุดมศึกษา

4. ประสบการณ์ในด้านการแข่งขันกีฬาของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ระดับ)

- ☐ ตัวแทนจังหวัด ☐ ตัวแทนอุดมศึกษา
☐ ตัวแทนสโมสร ☐ ตัวแทนกีฬาแห่งชาติ
☐ ตัวแทนทีมชาติ

5. ประเภทกีฬาที่บิดาของท่านถนัดที่สุด

- ☐ แบดมินตัน
☐ เทเบิลเทนนิส
☐ เทนนิส
☐ อื่นๆ

7. ประสบการณ์ในด้านการแข่งขันกีฬาของบิดา (ตอบได้มากกว่า 1 ระดับ)

- ☐ ไม่เคยเป็นนักกีฬา ☐ ตัวแทนระดับโรงเรียน
☐ ตัวแทนระดับอุดมศึกษา ☐ ตัวแทนระดับจังหวัด
☐ ตัวแทนระดับกีฬาแห่งชาติ ☐ ตัวแทนระดับสโมสร
☐ ตัวแทนระดับทีมชาติ ☐ อื่นๆ

8. ประเภทกีฬาที่มารดาของท่านถนัดที่สุด

- ☐ แบดมินตัน
☐ เทเบิลเทนนิส
☐ เทนนิส
☐ อื่นๆ

9. ประสบการณ์ในด้านการแข่งขันกีฬาของมารดา (ตอบได้มากกว่า 1 ระดับ)

- ☐ ไม่เคยเป็นนักกีฬา ☐ ตัวแทนระดับโรงเรียน
☐ ตัวแทนระดับอุดมศึกษา ☐ ตัวแทนระดับจังหวัด
☐ ตัวแทนระดับกีฬาแห่งชาติ ☐ ตัวแทนระดับสโมสร
☐ ตัวแทนระดับทีมชาติ ☐ อื่นๆ

10. ความสนใจในการเล่นกีฬาของครอบครัวของท่าน (ตอบเท่าที่บุคคลในครอบครัวท่านมีอยู่จริง)

บุคคลใน ครอบครัว	ระดับความสนใจในกีฬา				
	ไม่สนใจ เลย	สนใจบ้าง	สนใจมาก	สนใจ มากที่สุด	อื่นๆ (โปรดระบุ)
1. บิดา					
2. มารดา					
3. พี่ชาย					
4. พี่สาว					
5. น้องชาย					
6. น้องสาว					

11. ท่านได้รับแรงจูงใจจากบุคคลใดที่ทำให้เล่นกีฬาประเภทนี้

- ☐ บิดา ☐ มารดา
☐ ครูพลศึกษา ☐ นักกีฬาที่ท่านชอบ
☐ อื่นๆ

12. ในการเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ท่านใช้เวลาฝึกซ้อม.....เดือน
13. ในปีที่ผ่านมาท่านฝึกซ้อมทั้งสิ้น.....เดือน
14. ท่านได้เพิ่มตารางการฝึกซ้อมให้กับตนเอง ซึ่งนอกเหนือจากโปรแกรมการซ้อมปกติ เช่น การไปซ้อมที่สถานที่อื่น ๆ การวิ่ง การยกน้ำหนัก (Weight Training) หรือ กระโดดเชือก
 [] เพิ่ม [] ไม่เพิ่ม
 ใช้เวลาทั้งสิ้นสัปดาห์ละ.....วัน
 วันละ.....ชั่วโมง
15. การฝึกซ้อมของท่านเป็นอย่างไร
 [] ฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ
 [] ขาดซ้อมบ้าง
 [] ฝึกซ้อมตามตาราง
 [] ไม่ฝึกซ้อมตามตาราง
16. ก่อนมาร่วมการแข่งขันในครั้งนี้ท่านได้มีการแข่งขันเพื่ออุ่นเครื่องหรือไม่
 [] ไม่มี
 [] มี

ตาราง 56 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ข้อ	Expert 1	Expert 2	Expert 3	Expert 4	Expert 5	IOC
1	1	1	1	0	1	0.8
2	1	1	1	1	1	1.0
3	1	1	1	1	1	1.0
4	1	1	0	0	1	0.6
5	1	1	1	1	1	1.0
6	0	1	1	1	1	0.8
7	1	1	1	1	1	1.0
8	0	1	1	1	1	0.8
9	1	1	1	1	1	1.0
10	-1	1	1	1	1	0.6
11	1	1	1	0	1	0.8
12	1	1	0	1	1	0.8
13	1	1	1	1	1	1.0
14	1	1	1	1	1	1.0
15	0	1	1	0	1	0.6
16	1	1	1	1	1	1.0
17	0	1	1	1	1	0.8
18	1	1	-1	1	1	0.6
19	-1	1	1	1	1	0.6
20	0	1	1	1	1	0.8
21	1	1	1	1	1	1.0
22	1	1	1	1	1	1.0
23	1	1	1	0	1	0.8
24	1	1	1	0	1	0.8
25	1	1	1	1	1	1.0

ข้อ	Expert 1	Expert 2	Expert 3	Expert 4	Expert 5	รวม
26	1	1	-1	1	1	0.6
27	1	0	0	1	1	0.6
28	1	1	1	1	-1	0.6
29	0	1	1	1	1	0.8
30	1	1	1	1	-1	0.6
31	1	1	1	0	1	0.8
32	1	1	1	1	1	1.0
33	1	0	1	1	1	0.8
34	0	1	1	1	1	0.8
35	1	-1	1	1	1	0.6
36	1	0	1	1	1	0.8
37	1	1	1	1	1	1.0

จากตาราง 56 แสดงให้เห็นว่าแบบสอบถามทุกข้อมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่า 0.5 ทุกข้อ ดังนั้นแบบสอบถามชุดนี้ทั้งฉบับมีความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์โดยใช้บุคคลประมาณค่า

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ชานูวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมรรถชัย น้อยศิริ
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธงชัย เจริญทรัพย์มณี
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อมรพงศ์ สุธรรมรักษ์
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประเสริฐ ข่ายม่าน
อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายไพศาล กมล
วัน เดือน ปีเกิด	26 ธันวาคม 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	9/2 ซอยอินทามระ 22 ถนนสุทธิสารวินิจฉัย แขวงดินแดง เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2533	การศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านหนองไก่อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2539	การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนละหานทรายรัชดาภิเษก จังหวัดบุรีรัมย์
พ.ศ. 2541	การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพฯ จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. 2543	การศึกษาระดับวิทยาศาสตรบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2548	การศึกษาระดับการศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ